

12/23
מס' תיק, מס'

מדינת ישראל

משרד המנושלה

משרד

רפ"מ רחוב

שיחור אוטונומיה

1979-1980

מאק

מחלקה

כת השר - שיחות אוטונומיה - חלק ב'

7620/23-א

R0001sph

11/01/2021 תאריך הדפסה 2-111-3-2-6

1

מס' תיק מקורי

12/23

1000
1000+

מדינת ישראל

משרד המנים
הלשכה הראשית
ירושלים

תאריך: כח' בניסן תש"ם
14.4.80

מספר:

מכרבי,

אגף
א.א.א.א.א.

אני מתכבד להגיש לך פרטיכולים מיושבות
ועדות העבודה של ועדת האוטונומיה שהתקיימו
בפלוג "ל ר ו ס" חל-אביב בימים
10.4.80 - 9.

ב ב ר כ ה,

א. איבצן, ניצב

JOINT MEETING
of the
WORKING GROUPS
of the
AUTONOMY TALKS

Opening Session
Wednesday, April 9, 1980, 5:40 p.m.
Laromme Hotel, Tel Aviv

Mr. Chaim Kubersky presiding.

Present:

For Israel

Gen. Abrasha Tamir
Prof. Ruth Lapidoth
Mr. Meyer Gabay
Mr. Eliashiv Ben-Horin
Mr. Gilad Stern
Ms. Tova Elinson
Mr. Abraham Shafat
Mr. Yoel Singer
Mr. Abraham Liff
Mrs. Yehudit Huebner
Mr. Zadok Karei
Mr. Ehud Shilat
Prof. Ezra Sadan
Prof. Samuel Phoryles
Col. Arie Beckenstein

For Egypt

Ambassador Abdel Latif
Ambassador Mamdouh Razeq
Ambassador Sa'ad Mortada
Ambassador Taher Shash
Ambassador Saleh Ezzat
Mr. Adel Zaki
Mr. Kamal Hassanein
Mr. Ahmad Moustafa
Brig. Gen. Samir Youssef
Counsellor Anwar Abu Ali
Counsellor Robert Iskander
Counsellor Badr Hamman
Counsellor Mahmoud Farghal
Col. Adel Riyad

For USA

Ambassador James F. Leonard
Mr. Michael Sternberg
Mr. Daniel Kurtzer
Mr. Alan Kreczko
Mr. Eric Edelman

החלטות	אנשי צוות
החלטות מסמך מסוג -	
מסמך זה נכנס לתוקף	25 עותקים
החלטות אלו יישמו על ידי	13.4.80
החלטות אלו יישמו על ידי	8
החלטות אלו יישמו על ידי	

CHAIRMAN KUBERSKY: Good afternoon! First of all, I would like to welcome among us the Egyptian Ambassador, Mr. Mortada. We are very glad to have him with us as the Israeli representatives of the Egyptian government, and I would like also to welcome among us our new colleagues, Ambassador Shash and Ambassador Ezzat and, of course, Ambassador Latif and Ambassador Razek and all the Egyptian colleagues. We are old friends and there are some new friends. I welcome all of them!

We are meeting today on a very significant day. It is the day in which talks are taking place in Washington between President Carter and President Sadat. Next week the same kind of meeting will be between Prime Minister Begin and President Carter for the continuation of this process. As Dr. Burg said in Alexandria, he didn't know how to define it; if we are in the shadow or in the light of these two meetings. I hope we are in the light of these two meetings, because we are able also to make an effort to contribute some new elements to the great work which was done by all of us during the last ten months.

In the two permanent Working Groups, that of Modalities and that of Powers and Responsibilities, a wealth of intensive work has been done. Despite the fact that in certain basic issues there has been no breakthrough as yet, I have no doubt that our work has provided a good basis for the decision makers in their deliberations. I believe we should not be despondent because we have not yet found all the answers. The subject is a deeply significant one and is also a deeply complex one. The problems which arise, the difficulties which

we encounter are natural and we have to continue our work and our common efforts. In Hebrew we have a saying: "Difficulties were created in order to overcome them." Let us, therefore, be optimistic and continue our work in this spirit.

Today it is a special pleasure to welcome our new colleagues from the Ad Hoc Committees on Legal Matters and on Economic Affairs. It is my pleasure to welcome all of them. As you may recall, the Ad Hoc Committee on Legal Matters will be guided by a ministerial level: the Israel Minister of Justice, Mr. Shmuel Tamir, and the Egyptian Minister of State for Foreign Affairs, Dr. Boutros Ghali, and an American representative. These three representatives have already conducted one clarificatory meeting in Alexandria and decided upon a framework for the continuation of the work of the Ad Hoc Committee. The committee will be able to begin to do its practical work when the three representatives together with them, meet with the committee members to guide them in the pursuance of their activities. I have no doubt that these new colleagues will already start to make their contribution at this meeting to deepen their perception of the problems and their understanding of the issues and to prepare themselves for the forthcoming discussions in the Ad Hoc Committees.

At today's Steering Committee meeting, we agreed on the timetable for this week's meeting and I would like to draw your attention to this timetable. I hope all of you received it. In the working committee of the heads of the Working Groups, which we will continue after this opening meeting, we will endeavor to locate the issues which

Joint-1
9.4.80

could be forwarded to the Ad Hoc Committee on Legal Matters for its consideration. Also we will examine certain subject which the Ad Hoc Committee on Economic Affairs could consider. Allow me to wish both Ad Hoc Committees fruitful work and successful deliberations.

We should remember that at the Plenary meeting which took place at the Accadia Hotel, it was decided that the Working Groups on Modalities and Powers and Responsibilities would have to report to the Plenary, but I believe that we will know how to continue in these groups even better than today after the meetings in Washington. We have also to mention that the Israeli model and the Egyptian model have also to be discussed by the Plenary after we deliver to the Plenary those models.

However, we all realize that we are meeting here at the time of the Washington meetings. We are awaiting to hear the results of these meetings and the continuation of our discussions and of this negotiating process will be obviously influenced in no small measure by the outcome of the Washington summit.

Finally, it is a pleasure to welcome you all, both members of the U.S. delegation and members of the Egyptian delegation, and allow me to wish you a pleasant stay and I am sure you will all join me in hoping and believing that our discussions will be characterized by the same spirit as in the past and lead to fruitful results which all of us seek. Thank you very much.

AMBASSADOR LATIF: Mr. Chairman, allow me on behalf of my colleagues and on my own behalf to thank you for the warm welcome we were given on our arrival here and for the kind words you have said

about our delegation and about our meetings.

We are back at our meetings at the Laromme Hotel and yet this is a meeting unlike the previous ones. We felt so even before arriving here in Tel Aviv. Going to Cairo airport, boarding for the first time a commercial airliner that brought us from Cairo to Tel Aviv - something unthought of a year or two years ago. This is normalization. Of course, everything has a price, even normalization. Gone are the days when, before normalization, we used to come in private planes, fixing our own time, arriving at our own leisure. I understand that also part of the price of normalization that you might be stuck with us for one more day! (Laughter) Because we may not get a plane to take us home when we finish tomorrow or Friday morning.

But this is also a meeting unlike any other meeting that we had before because we have among us the distinguished Ambassador of Egypt to Israel, Ambassador Mortada, whose presence here with us is very significant for cementing the bilateral relations between the two countries, which is a step so bold and so significant that a couple of years ago would not have been dreamt of. Definitely such a step is going to consolidate the peace and will give motivation and impetus to enlarge and to widen the scope of this peace and to help establish a comprehensive peace which our talks in the Autonomy negotiations seek to achieve.

These meetings are also unlike the previous ones because they are held now in the light of the last Plenary meeting in Alexandria and the meeting before of the Heads of Delegations in the Hague, where directors and guidelines were given at these two meetings. But it is

also held in the shadow, if you like, in the words of Dr. Burg, of the bigger events, and a more significant perhaps meeting to these talks is the summit meeting taking place now in Washington and the summit meeting which is going to take place in the forthcoming few days in Washington too.

The summit meetings that are taking place now in Washington are actually prompted by the proceeding of the work of these groups here, because it was the work of these committees and Working Groups that defined the problems which needed to be tackled on the political level and which are making these summits necessary, and we hope the outcome of these summit meetings will give a new motivation and a new acceleration to the work of these groups, especially that they are taking place now, one month before the date when we are expected to achieve the results of our negotiations on the 26th of May.

We have with us in this meeting also newcomers which makes this meeting unlike the meetings that took place before. We have representatives of the two new Ad Hoc Committees that have been established; one on the Legal Matters and one on the Economic Matters. I am glad to present my colleague, the distinguished Ambassador Taher Shash, who is going to sit on the Legal Committee, and the distinguished Ambassador Saleh Ezzat, who is going to sit on the Economic Committee. We have with us also two members who are going to sit on the Economic Committee on our side and they are colleagues from the Ministry of Economy. They are excellent economists and we are proud to have them with us and they will give their collaboration to the work of the economic group. They are Dr. ^{Kamal} Hassanein and Mr. Ahmad Moustafa, who are going to join the economic group on our side.

Insofar as the draft timetable for the meetings that has been presented to us by you, Mr. Chairman, I think we will find it agreeable and suitable and we accept it; we agree to it as is. I would like to add that the committees themselves, when they meet, they might add some further arrangements of their own and it will be up to them to change the time of their meetings or to propose any other alterations in the program.

We thank you once again for your welcome and we hope that the work of this session will go on well in the same atmosphere we are used to, of cordiality and of serious dedication, and we wish all our colleagues on all sides, on the bench of the US of America and of the Israeli side, all the best. Thank you, Mr. Chairman.

MR. KUBERSKY: Thank you very much, Ambassador Latif. I give the floor to Ambassador Leonard.

AMBASSADOR LEONARD: Thank you, Mr. Chairman. Ambassador Latif. First, thank you for the understanding and the patience, the good spirit which you showed toward the American delegation in your looking at the appointed moment of half-past five as a goal, not a deadline, for beginning our work here. I think this is an excellent example to our leaders at the very highest level that they should do the same. If we are five or ten minutes late in completing our work for the 26th of May, they should not be excited about this. It's not the end of the world.

We are most pleased to be able to see here among us for the first time the Ambassador of Egypt in Israel, Mr. Mortada. We have had the pleasure of meeting him outside of the setting here, but it is

a pleasure to see him here in this meeting as a visible evidence of the enormous change that has come into the relationship between Egypt and Israel in these recent months, like the change as evidenced by the commercial airplanes which we had the pleasure of flying back and forth in between Cairo and Ben Gurion airport here. This is a very welcome indication and something that I am sure is to be followed up by still more evidence of this extraordinarily important development.

We are also very glad to see here the new colleagues who are joining us and we certainly in the American delegation welcome Ambassador Shash and Ambassador Ezzat and look forward to their joining this, if I may call it, club, which has developed over the past few months in the work of these negotiations on autonomy. I think they will find very quickly that there is an extraordinary atmosphere of cooperation and mutual understanding that characterizes our work even when we are engaged in representing positions which are in many cases very far apart from each other. And I am sure that they will be able to join us in this and make their contributions in the weeks and months to come.

I would very much wish it were possible for me to introduce my new colleagues who will be joining them in the work here. I had hoped that this would be the case, and I made very strong representations to Washington about the importance of the meeting here in spite of the shadow of the higher level meetings, but somehow or other, the judgment of the highest authorities in Washington was that their work was useful in Washington just at this particular moment, and therefore I am not

• Joint-1
• 9.4.80

able to make the introduction of my colleagues who will be in some cases added to the staff of our delegation for carrying forward the work in the Economic Committee and in the Legal Committee, although in some cases you know them. Some of them are individuals who have at one time or another been involved in the work that we have been doing up to now.

With regard to these particular meetings, I think we are all very well aware that for us also the work that is going on today and next week in Washington has very great importance, and we will have to take our guidance from the work that is done there, but I think we are also aware that there are tasks which can be done by us even today and tomorrow within the areas which have been assigned to us by the recent plenary meeting and the previous Head of Delegations meeting in the Hague, and we look forward on our part to attempting at least to make a contribution which will, when we get the further instructions that will be coming to us from the highest level and putting it together with the work that we have been doing here, enable us to move forward and do our very best to achieve our goals. Thank you very much. And I am grateful for myself and for my delegation for the hospitality which already the Israeli delegation is manifesting towards us. We appreciate, as we always do, the very generous spirit in which it is offered to us. Thank you very much.

CHAIRMAN: Thank you very much, Ambassador Leonard. Allow me to present to you our new colleague, Eliashiv Ben-Horin, the head of economic affairs in the Ministry of Foreign Affairs, and the other colleagues who will join us at the Economic Committee: Prof. Ezra Sadan of the Ministry of Finance, and Prof. Shmuel Pohoryles of the

Ministry of Agriculture, and Col. Arieh Beckenstein, who is from the civil administration of the Military Government and Mr. Jacob Attia of the Ministry of Commerce and Trade. I hope that they will, together with their colleagues of the Egyptian delegation and the American delegation, do a good job in one of the very important issues that we have to discuss during these negotiations.

After the closing of this short meeting, I would ask the heads of the Working Groups to remain here and we will have our meeting in this room and at 7 o'clock, there will be two parallel meetings of the Working Group on Modalities and the Working Group on Economy. Thank you very much.

(The meeting adjourned at 6 o'clock.)

- - - -

Name	
Address	
City	
State	
Zip	
Phone	
Occupation	
Education	
Marital Status	
Number of Children	
Date of Birth	
Sex	
Race	
Religion	
Political Party	
Other Information	

Meeting of
AD HOC COMMITTEE ON ECONOMY
of the
Autonomy Talks

Wednesday, April 9, 1980, 7:10 p.m.
Laromme Hotel, Tel Aviv

Mr. Eliashiv Ben-Horin presiding.

Present:

For Israel

Prof. Ezra Sadan
Prof. Samuel Pohoryles
Col. Arieh Beckenstein
Mr. Yoel Singer

For Egypt

Ambassador Saleh Ezzat
Mr. Kamal Hassanein
Mr. Ahmad Mahmoud Moustafa
Mr. Robert Iskander
Mr. M. Farghal
Brig. Gen. S. Youssef
Col. Adel Riyad

For USA

Ambassador James Leonard
Mr. Alan Kreczko
Mr. Daniel Kurtzer

- - - -

MR. BEN-HORIN: Ambassador Ezzat, Ambassador Leonard, Ladies and Gentlemen: May a newcomer welcome newcomers. The Israeli delegation welcomes our fellow newcomers from the Egyptian delegation, although Ambassador Ezzat, you have participated at another place.

AMBASSADOR EZZAT: But for the same purpose.

MR. BEN-HORIN: I welcome the oldtimers of the American delegation. May I begin by introducing the members of the Israel delegation: Prof. Pohoryles of the Ministry of Agriculture, Prof. Sadan of the Treasury, Col. Beckenstein of the Civil Administration of the Military Government and for an element of continuity, Yoel Singer, whom you all

החברה	אליאש
הענקת מסמך מסוג -	
החברה מס' 25	
החברה מס' 13.4.80	
החברה מס' 8	
החברה מס' 8	

know.

May I start by giving away a secret? The Israel delegation was put together between yesterday noon and this morning. Prof. Sadan was found this morning, Prof. Pohoryles last evening and Col. Beckenstein yesterday, and I exist officially only since yesterday noon. We have, therefore, both the advantage of a completely fresh mind and the disadvantage of monumental ignorance on what has gone on before in a detailed manner. We hope to correct it quickly enough. I think it goes without saying that we are all serious about conducting serious work.

As far as the circumstances which have been mentioned in the preceding meeting here in this room, we are fully aware that our work is not unrelated to other parts of the autonomy mechanism and certainly not unrelated to work going on at a completely different political level.

We shall, however, try our best to make progress at this group of meetings tonight and tomorrow, to identify subjects and, it would seem to me, to try and proceed from areas where mutual acceptance is easy, to, at a later stage, areas where mutual acceptance depends on further discussions.

I think, Ambassador Ezzat, it would be best if at this stage I should invite the Egyptian delegation to present ideas, to present its concepts. We shall listen very attentively and we shall make not only our own comments but we shall go into some ideas of our own as time goes on. Thank you very much.

AMBASSADOR EZZAT: Mr. Chairman, I thank you very much for

your nice words you have already said, and I wish on behalf of my delegation and on my behalf to thank you and the Israeli government, and I wish to express my happiness that I am returning back to Tel Aviv, a second time, although in another committee, but, as I said previously, it is for the same purpose.

You have mentioned about your ignorance, I am sorry to use the word, about the committees which have gone before. We are in the same boat. I'd like very much to emphasize this, that we are in the same boat.

First of all, I'd like to introduce the delegation which I have the honor to present: on my right, Kamel Hassenein and on my left Mr. Ahmad Moustafa. So I am here, as a matter of fact - or we are here - for this committee which has been established in the Hague basically and this is the first time that we convene here to establish a new regime, an economic regime, for the West Bank and Gaza.

Of course, your Excellency, Mr. Ben Horin, and your delegation, you are more rich in information to give us about what is going on now or what has been going on throughout the 13 years past in order to have an idea about what was going on and how do you view matters for the future SGA, if we consider that the Self-Governing Authority is an authority that will be an organism which will work and which fundamentally will have powers and responsibilities. And to our mind, you, your Excellency and your delegation, of course, have some imagination about the responsibilities, the powers, in the economic field. Excuse me, because Ambassador Shash is here, I will not talk about the legal issues. (Ambassador Shash left the meeting room.)

AMBASSADOR EZZAT: What I would like to say, your Excellency, Ambassador Ben-Horin, we came here, as I said previously, with open minds, open hearts, to reach an understanding as to the limits of the powers and responsibilities in the economic sphere of the SGA. You know that this SGA will have certain responsibilities which have been dealt with through the last nine months, but let us have more scope. Let us throw out our bags, what has been done these last nine months, and we want to create, let me say, a new atmosphere, a new understanding, in order to some motives which have to be realized during this certain period from here until May 26th in order to reach such a picture that we can say that here we have full understanding from each side, with the cooperation and the collaboration of our American colleagues, because I think you must agree that the United States is a full partner in the process of peace. Thank you, Mr. Chairman.

MR. BEN-HORIN: Ambassador Leonard, at this stage may I invite some comments from you?

AMBASSADOR LEONARD: With your permission, Mr. Chairman, I could say just a word or two. First of all, I welcome you in your work as our Chairman here. We are delighted. I haven't had the pleasure that Ambassador Ezzat has had of working with you on the problems in the past since these have been very effectively handled just between the governments of Egypt and Israel without any need for the Americans to complicate the situation. But we also and of course my colleagues at the Embassy have known you quite well and are most grateful for all of the help that you have given us on the work that you have done with us on the bilateral and multilateral questions. And

I repeat the welcome we extended earlier to Ambassador Ezzat and his colleagues for joining the work at this time.

Let me introduce my two colleagues: Mr. Kreczko is our legal counsel in the delegation and Mr. Kurtzer is the political officer in the Embassy in Cairo. And, like myself, both of them have had the good fortune to be present through much of these negotiations and thus to have had an opportunity to experience directly the discussions which the new arrivals among us will now have to catch up with, so to speak, through a serious effort at homework and at reading the transcripts and the protocols which our Israeli colleagues have very kindly made available to us for quite a number of the meetings that we have had. My two colleagues and I have that advantage over the rest of you.

We have a second advantage that none of the three of us are economists at all, and therefore, we are able to see much more clearly than any of you economists can the character of the task that's in front of us.

And I would, with that modest disclaimer, like to make just a brief comment about how we visualize the work. Following the presentation of the present situation, which Mr. Singer referred to earlier, the description of the way in which the Military Government works, we had, of course, the presentation by the Israel delegation of an Israeli model for the Autonomy and the presentation by the Egyptian delegation of an Egyptian model, and I take the liberty of suggesting to the Israeli delegation to study the Israeli model and the Egyptian delegation to study the Egyptian model/^{very}closely and urge you both to

study each other's models very closely.

But I would make a general comment about both of these models in a very, may I say, even-handed way in regard to the particular subjects that we are dealing with here, which Mr. Singer referred to earlier as having been touched on in various places in discussions, particularly in the Powers and Responsibilities group.

But to us in the American delegation, the characteristic of both of the models in the economic area is that they are both of them extremely general in the suggestions which they put forward, if I could put it that way; the elements which they suggest for the economic aspects of the autonomous regime which we are negotiating the characteristics of here.

And looking at this from the viewpoint of the American delegation, there is both an advantage and a disadvantage, since both the Israeli model and the Egyptian model are very general in their characteristics. We don't find the sharp differences which we find in some of the other parts of our negotiations where the differences are already defined in a very clear way.

But we also find that it is rather difficult for the American delegation to do the work that we come here committed to do and determined to do; that is, to help the other two delegations to find solutions to problems, since we don't see the problems defined clearly in a very clear way as yet, and I would suggest that the first task really of the work of this Ad Hoc Committee would be for those of you who are economists to discuss among yourselves, both in our more formal meetings and in very informal ways, in the corridors, at meals,

which we are generously provided with both here in Israel and when we visit over in Egypt and on whatever occasion comes up, to discuss the specific problems and to find out by exploring with each other where your conceptions coincide and where your conceptions have differences, and then to bring these various questions out in a reasonably clear way, not excessively clear but reasonably clear, so that we can begin the task of really trying to deal with them.

I think that when this has been done in the spirit in which the rest of the negotiations have been conducted, we will find that in fact even the differences which may at the beginning look very large are not all that large and that very often we will find that a single, practical solution for a particular problem will fit very well the very different language which has been used in one case in the Israeli model and in the other case in the Egyptian model, and in these situations, simply different words have been used to describe a perfectly common and compatible approach to a particular problem. But we can't know that until we have had these detailed, down-to-earth, practical discussions about the kinds of problems about which exists know about and which people like myself and my poor, unfortunate colleagues here really don't know very much about until they have^{been} explored and then have presented to us in the kind of language that laymen can understand.

It is my hope that even here today and tomorrow, although we are simply beginning the task at this point, this process of exploring and beginning to understand what each other's views are can already be given a good start and then when we get the guidance which we are all expecting from the political level for the continuation of our work,

we will be able to respond properly to the guidance and actually start to do the job that we are asked to do rather than at that point looking at each other in puzzlement and saying, what is it really that we have in front of us as a task.

MR. Chairman, I think that's more than enough to give you some of the ideas of how the American delegation looks at the problem, and I could only add one other comment, if you permit, which I think goes together with what Ambassador Ezzat was saying: that given the nature of the situation which Israel is in here and the territories and the people that we are discussing are here and America is a long way off and Egypt is not quite as far off but still a little way off, and neither of us is as well informed about the situation on the ground in spite of the admirable lectures which we have been given by Mr. Singer. We don't still even today know as much as we perhaps should and certainly not as much as the Israeli delegation, and we, therefore, will have to again and again turn to the Israeli delegation to give us ideas and suggestions and in some cases simple facts about the real world that we are dealing with and we hope that this will be understood in the spirit in which the questions and so on are intended, not as in any way an effort to put the Israeli delegation on the spot but really to offer it the opportunity which I'm sure it welcomes, of helping us all to understand better some problems which it understands better than the rest of us do.

MR. BEN-HORIN: Even at the risk of having to listen to additional lectures?

AMBASSADOR LEONARD: These lectures were most informative.

MR. BEN-HORIN: Thank you very much, Ambassador Leonard, for your interesting and helpful remarks.

I should like to make a very general observation as far as the Israeli delegation is concerned at this stage. We feel that the most promising approach is to start with a given reality, not to ignore a given reality in the area, on the spot, not to try to think what could be done if this reality did not exist. The reality is that, and I am speaking of the economic sphere, that given economic development and economic developments in Judea, Samaria and the Gaza area and economic development in the economic interrelationship that has grown, in the light of these, no decision by one or more governments can by itself change this reality, except at very grave peril.

And the reality is that there are things that cannot be done. There are certain things that can be done, obviously. There are things which cannot be done unless you seal off the autonomy, to give it a popular name. They cannot be done without sealing the autonomy off hermetically from the facts of life, in the economic sense.

AMBASSADOR EZZAT: Sealing what?

MR. BEN-HORIN: Sealing the areas to which inhabitants the autonomy is to be applied, without very grave peril to the fibre of the economic life. It is certainly not our intention unless you insist, Ambassador Ezzat and Ambassador Leonard, to start with fresh lectures on the economic situation. One talk has been given which is factually true and which exists in documents. It certainly can be amplified and we shall provide you with any additional information that you are interested in for the record.

Forms of economic life have grown up which, at this juncture, I would not think of endangering for the sake of some neat decisions. If this kind of reality is something that everybody agrees to be aware of, then perhaps the discussion on specifics becomes easier. Questions of trade, questions of employment, questions of economic growth, and I repeat, I refrain from starting all over again with facts and figures which are there for everybody to see, unless we are requested to do it, and we will do it gladly, but I fear we might tire you if it is something that you are fully aware of. Patterns of commerce, patterns of employment have grown up. Just to remind you: there is today full employment both in the Samaria and Judea area and in the Gaza District. We would be somewhat less than enthusiastic about tampering with this aspect of the situation, which certainly is for the benefit of the daily life of the inhabitants. There is almost no limit to examples.

I am aware that this is a very general observation and if any of my colleagues from the Israeli delegation would like to elaborate or would like to go into aspects of this, I should certainly welcome.

Prof. Sadan will make some additional remarks.

PROF. SADAN: Just to give you an example what it means. The situation is such that the relationship between Israel and these territories is such that both parties are limited in their freedom to do things. For instance, I will speak about Israel; it's much easier. If we decide to have exchange control, to impose exchange control, like you have in Egypt, if we decide to have it in our country, and we limit it to Tel Aviv, under the circumstances, this is an

impossibility, simply because you can go to Nablus and you can purchase as much foreign exchange as you wish. In other words, unless you will change the situation very dramatically and you make it impossible to do that, you cannot have Nablus free of exchange control and Tel Aviv put under control. We had for a while a situation like that, which, of course, didn't work. In other words, I would like just to give you a sense of balance here; things that can be done in the various parts of the country - I'm talking about the whole of Palestine, regardless of how it is being divided, because of the nature of the country, and as long as relationships between Nablus and Tel Aviv are relationships of peace; that is you don't do anything to harm anybody who goes from one place to another, in economics it means that there are a good many things that you have to accept as given, and when I say "as given" in the situation just described, it applies to both sides. And I have just, for an example, picked up a case in which Israel is not exactly a sovereign state. A sovereign state under the classical definition would have been free to impose limitations on the trade in foreign exchange, but as long as we do not wish to hamper relationships, human relationships, simple human relationships between citizens living in Tel Aviv and the inhabitants of Nablus - and such relationships exist, in commerce, in employment, in whatever, - we must limit our rights and simply forget about a certain number of, let's say, economic tools, economic devices we cannot apply.

And I do not think that as long as we take it for granted that between the two points, that is, Tel Aviv and Nablus, we have relations

of peace; that is, you do not shoot people on their way between the two cities, that you can think in terms of interfering with that agreement to abstain from economic measures that require a certain limit or a certain border or a certain isolation that is very dangerous to peace itself considering the distance between Tel Aviv and Nablus and the nature of the country.

I could go on and speak about customs and so on and so forth. There is a certain limitation on what you can do. When you discuss the economics of an entity, and it's not for us to define what the entity is, so long as you speak under the assumption that peaceful relationships exist, and you can take any example you wish. Take the sovereign state of Alabama or even the Netherlands. Think about it and you will find out that the more peaceful relations are, the closer we arrive at the situation just described.

I'd like to say that in economic terms, peace has been accomplished in this country long before we realized it, and I think that there is one thing we should never hamper, and that is these conditions. Let's face it: between Egypt and Israel, we have a desert, and here we have people living actually one next to the other. There is one village next to the other, and we should always keep in mind what we can do and what we cannot do in economic policy, applying economic measures, while keeping people living within one kilometer from each other and maintain the peace between them.

MR. BEN-HORIN: Thank you very much. I repeat, your Excellency, Ambassador Ezzat, we are aware that we have talked in very general terms, but these general terms are all pervading. And I repeat again, should you so wish, we are prepared tomorrow to elaborate on the

economic changes or the economic developments in the areas we are speaking of in the past dozen years or so and the nature and the implications of the general economic development and the economic changes and pattern - not economic changes, but changes in patterns of trade which are a result of rapid development.

But at this stage I simply should like, after you have listened so patiently, to invite you, Mr. Ambassador, to make comments.

AMBASSADOR EZZAT: I wish very much to talk. Thank you for giving me the floor. I would like very much to raise what you have just said about a certain reality. If we understand reality, as we do understand, then there will be another explanation, because to reach a certain reality, then it must be understood that we must reach a certain idea about the people who live in a certain area, to which powers and responsibilities should be given, in all spheres. That is the reality of the matter. About what you have done, I am not, with your permission, asking you to give us lectures about all you have done during the 13 years past, because maybe a lot of us have heard about it or read about it; whether it is true or false, it is subject to many considerations.

MR. BEN-HORIN: It was not my proposal to give lectures.

MR. EZZAT: So I don't mean to listen to lectures or to give you the trouble to give us lectures, because we want a very brief understanding about what was going on in order to build what will be coming. Because the past is past. Let us look forward for the future, with open minds and open hearts.

But, Excellency, we know that the area has been occupied for 13 years and that it must have grown during these 13 years. Of course, without doubt, without saying, there is full employment and agriculture or GNP or DDP; we know exactly. And it must be like that, because when we enrich a certain area, that means we enrich the whole entity.

The comment I would like to make before coming to an end: our dear colleague, Prof. Sadan, spoke about humanitarian relationships. I like very much to speak about the humanitarian relationship. We are here, as a matter of fact, to speak about the humanitarian relationship, not in our own point of view, but in the whole world point of view, since the SGA has been created, and there is a status which has been accepted in all the world. I mean, it has been accepted in all the world. So there is a humanitarian relationship and there is in front of us a certain body or organism which has to work. We have to give this SGA, or this body which we have bilaterally, first, created and then multilaterally has been accepted. So we are now confronted with a reality. It is a reality on us, that there is a full understanding between both delegations, with the cooperation of the American delegation, and in the whole world, that we have created a certain organism in order to work; not to shelve it. Otherwise, if we don't give it life, it will die, and I think all of us will try to be free from this set-back.

What you said, Prof. Sadan, about exchange control and you were trying to explain the exchange control and to give examples about no shooting / ^{from} Nablus to Tel Aviv. That's the normal way that people live,

in all the earth. There is a village near by the other village. This belongs to a country and that belongs to a country and the interrelationship between the countries put a certain criteria how to develop the good neighborhood. This is - I only comment on this - something that we must see or we will be back to several years ago. Or at least after the very courageous initiative which has been taken two years ago and after what we have reached with the signing of Camp David Agreement and after this process of nine months, which gives us a full understanding that there is a hope that we will reach - Mind you, Excellency, that we are dealing with rights and responsibilities of people who are not here, so we must be very cautious about this. We must be very humanitarian too. We do respect it and we respect very much humanitarian relationships in such matters, and I do thank you very much, Excellency, you and your colleagues, that you talk about the humanitarian aspects. Then I have the hope that we will reach our target in a very short time. Thank you.

MR. BEN-HORIN: Thank you very much, Mr. Ambassador. I think we have a slightly clearer understanding of what the initial reactions of both sides were at this particular point. I am sure we shall not only get an even clearer picture as time progresses but that we shall also find practical areas where the distances will be narrowed and an agreement can probably be found.

Before I ask Prof. Pohoryles to make some remarks, I should just like for the sake of avoiding the possibility of a misunderstanding to say: when I talked about reality, I stressed that I was talking about

an economic reality. I think among the many things that are not the exclusive responsibility of this Ad Hoc Committee is the discussion in depth of political realities, whatever the views are of one side or another. Therefore, I have limited myself - so has my colleague, Prof. Sadan - to economic facts. And now, Prof. Pohoryles.

PROF. POHORYLES: I should like to suggest an informal remark:
It seems to me it should be more significant to have a very careful basic examination of various segments of the existing economic structure in Judea, Samaria and the Gaza Strip. I mean, agriculture, industry, transportation, financial and monetary systems, from two basic points of view. The first, their organic interaction or their organic interrelationship with other economic efforts and their economic vitality in the framework of the autonomy. I think this kind of examination should be done from the multiplied effect point of economic development in the territories, in their mutual interrelationship with other territories.

MR. BEN-HORIN: Thank you. We are all slaves of timetables, and the timetable calls for getting ready for dinner. So may I suggest, if this meets with your approval, that we adjourn now. Tonight we will meet for other purposes and we continue this at 9:30 in the morning. Thank you very much.

(The meeting adjourned at 8 o'clock.)

- - - - -

Faint, illegible text within a rectangular border, possibly a stamp or a small form. The text is too light to read accurately but appears to be organized into several lines or sections.

SECRET

Meeting of the
WORKING GROUP ON ELECTION MODALITIES
OF THE
AUTONOMY COMMITTEE

Thursday, April 10, 1980
9:45 a.m.
Larome Hotel, Tel-Aviv

Present:

Egypt

Ambassador Mamdouh Abdel Razek
Counsellor Badr Hamman

Israel

Mr. Meir Gabay
Mrs. Huebner
Mr. Z. Kareim
Mr. E. Shilat

USA

Mr. Michael Sternberg
Mr. Eric Edelman

- - -

MR. GABAY: We shall now open the meeting. Welcome back, Ambassador Razek and Mr. Sternberg. We are supposed to discuss items from the list of subjects that have not been resolved. Last time we were able to prepare an analytical paper which dealt with the various items under the Haifa terms of reference linked to Item 2 including the issue of constitutencies, the issue of number of persons to be elected and the system of elections. Unfortunately, we were not able to submit the document in detail to the Plenary, so that we can consider these items as far as this committee is concerned, as if we have completed our consideration, subject to further instructions from the Plenary on these items.

החידה אלטרנטיבית
- העתק מסמך מסוג -
מוסדה זו הוכנו עותקים 25
ההתקף אושרה על ידי 25 ח'ל
13.4.80 ת-ריך והענקת
הנתק זה נקבל: 8
נישם ביומן בדף

In our informal meeting last night it was agreed that in our meeting today we shall concentrate on two items, one relating to the various aspects of peaceful assembly and campaigning, and the second to the structure of the central electoral committee. Our American colleagues were kind enough to submit a draft, non-paper, ad referendum, dealing with peaceful assembly and electoral campaigning. And I would suggest that we discuss this paper this morning. In the afternoon, we shall devote our time to the central electoral committee. Is this acceptable?

MR. RAZEK: Thank you, Mr. Chairman. First of all, I'd like to ask you, Mr. Chairman, whether this draft non-paper is accepted from the Israeli side as a basis for discussion.

MR. GABAY: Yes. I think it can provide a good basis, although of course we feel that probably we will have to add a few items or maybe to revise a few items, but as a basis for discussion I think it is a useful paper. What is your position?

MR. RAZEK: Yes, I said it is accepted as a basis for discussion. The thing is that I am trying to look back into the Haifa terms of reference, the original text, so that I might see how we are going to proceed. I would like to ask my friend Mike - this is a proposal for redrafting of which item, of item 2?

MR. STERNBERG: Yes, Item 2.

MR. RAZEK: I think I need to refresh my memory regarding the work done so far in the sub-group. Was it agreed to combine both A and B, because I see here in the American paper both are combined, whereas in the Haifa terms of reference it is separated; there are sub-paragraphs A and B. A is peaceful assembly and B is campaigning. Has it been agreed that we should combine both?

MR. STERNBERG: No, as far as I know, there has been no such agreement. It is just that in trying to formulate a paper which would form the basis for

Mod. 1, 10/4

discussion, looking at the problem, it seemed to me this was the most logical way to proceed, that the question of electoral campaigning and peaceful assembly are intimately involved with one another. That is, peaceful assembly is also an aspect of campaigning. And therefore I thought the approach that we were suggesting in this draft non-paper took this into account. Really, what I am saying is that nobody said let's combine 2A and 2B in the Haifa terms of reference. The paper effectively treats both of them in one sort of article. But it has not been established that we are going to combine them as this paper has.

MR. RAZEK: Because I rather think, and it's just a crude idea, that if this is the case, we might think that the heading here--

MR. STERNBERG: Let me mention -- it is clear that there are two articles, 2A and 2B. A is peaceful assembly and political expression and B is campaigning. When you start to treat them you realize, I think, that the relationship is so intimate that it might be best to treat campaigning, peaceful assembly and political expression under one article.

MR. RAZEK: But to my mind, 2A is very important.

MR. STERNBERG: Absolutely.

MR. RAZEK: So the understanding is that we are retaining both, and the American proposal addresses itself to B? Because as you may remember, we have had a formulation here regarding A.

MR. STERNBERG: There are two ways of going about it in my own mind. One is to try to make everything explicit and then you end up writing reams and reams of perhaps very contentious matter. The other is to limit what we say to the essentials with in a sense certain understandings implicit. In other words, the question of expression, political expression, is I think inherent in the

Mod. 1, 10/4

question of campaigning and political assembly. That if you have campaigning, you are going to have expression, call it political expression or something else, it is political expression in fact. But by trying to write political expression, trying to spell it out, with great definition, you neither add to the rights of the people campaigning but you create a seeming problem because of the use of words.

MR. RAZEK: Maybe I could agree with you, but I think my main direction is as a matter of fact that I see the structure of the article as it appears in the Haifa terms of reference as a very useful one in the sense that A contains the confirmation of certain very important principles, and this is the peaceful assembly and political expression, in the sense of confirming the principles. Then when you come to campaigning there is a little bit more of detail on how to campaign. So I think it is better to keep both.

MR. GABAY: Just to make it a little more precise, the Haifa terms of reference did not have all these sub-items, but only included one item which was Conduct and Limitations of Campaigning, of Political Expression, and of Elections. This is the overall title, and in our work we have sub-divided this general item.

MR. RAZEK: Yes, and this is the paper.

MR. GABAY: Yes, but this is our work; it's not the Haifa terms of reference.

MR. RAZEK: But that is so for everything. We have elaborated, we have moved along. So I made a mistake. I am speaking about this, our report, not the Haifa terms of reference. Our report that was attached to our proposal to the Plenary that we elaborate. So I think this is now the document before us.

MR. GABAY: What Mike did apparently was to combine the first section of A, which is peaceful assembly, and B. What is missing here is the term political expression, from your point of view.

MR. RAZEK: I have a proposal, that we make A political expression, and make B Peaceful Assembly, Campaigning and Electoral Campaigning. Because this is a matter of principle. It is good that that remain there.

And then I want to refer to the fact that there was a sort of draft of 2A that was reached by the drafting group and we didn't reach a decision on it but it is still there. So we might look into both at the same time and finish the whole article 2.

MR. GABAY: I would suggest that we use this document submitted by Mike as item 2A, because we have under 2 A peaceful assembly, and as he is suggesting just in terms of analysis, to combine peaceful assembly and campaigning; these two items are connected. Then we have the terms, as you rightly said, included in the Haifa terms of reference, namely, political expression. We can put that as 2B, because it comes after the overall peaceful assembly.

MR. RAZEK: No, No, I'm sorry. The other way around. If you speak about political expression it takes several forms, one of which is peaceful assembly.

MR. GABAY: That's fine. But we have here in A, peaceful assembly and political expression. We combined that last time. The proposal made in this document is to combine peaceful assembly and campaigning and to leave political expression separate.

MR. RAZEK: I have a very good idea. We can keep peaceful assembly up under 2A and we speak in 2B about electoral campaigning, because that is exactly the conditions for the campaigning. If you look into what Mike drafted. Because A speaks about general principles including the right to peaceful assembly and political expression. So we keep it like that. And B is electoral campaigning.

MR. GABAY: I have no objection to that.

Then this is my proposal. That the paper submitted by our American colleagues be headed "Electoral Campaigning" and will be item 2B. Which would mean that 2A is still open for discussion, on which we will have to elaborate on the part that the sub-group prepared last time.

MR. RAZEK: As a matter of fact, I think you would agree with me that we have before us two papers now. Because this was left over from last time from the work of the sub-group, and I think it was agreed with an asterisk, that the "position of the Egyptian delegation is that agreement on the rest of the parts of this article is contingent upon acceptance of this position." So I would propose that we start with 2A and then come to the American paper instead of starting with B.

MR. GABAY: I will tell you why. Because this was just one paragraph of 2A. You had certain ideas, we had ideas. I think 2 A still calls for more detailed analysis.

What happened was that the sub-group started with 2A and they had this first paragraph which we could not finalize our discussion on because we had an argument on the term 'political platform.'

So since we have a detailed paper on 2B, on Electoral Campaigning, let's see if we can agree on it as much as possible, with additions, etc., and leave 2 A for the time being because there we don't have a paper other than this one paragraph. This proposal is based on technical reasons, since we now have this paper on 2 B.

MR. RAZEK: But I understand this paper (on 2 A) was almost agreed upon.

MR. KAREIM: But it's a small part of 2 A.

MR. RAZEK: I see.

MR. GABAY: You see, also in your delegation, Mr. Masri and Mr. Hamman said last time that they had some ideas they wanted under A, and we wanted some. So that's why I suggest we leave A because we don't have a paper on it.

MR. RAZEK: The whole thing is related to each other, 2A and 2B, so my thinking was that if we started with 2A it would have helped us to see the structure, instead of starting with the second part and then coming to the first. But you would like to start with 2B.

MR. GABAY: Yes, for the reason I explained. 2A is not ripe for final discussion and maybe we should prepare a detailed document on it for the forthcoming meeting. And on 2B we have a detailed document that both of us feel could provide a basis for discussion. Then we could come back to 2A and see, maybe certain items we wanted under A will already be covered under Campaigning, so we won't have to repeat them. So A will be left for further discussion, and maybe for our next meeting we can get another paper from Mike, or you can prepare one, or maybe we will. So at least we can come out with something tangible from this meeting. That is my only reason.

And as I said, if we realize later that some of the ideas we wanted under A are already included in B, it doesn't matter; they can remain there because all these items are interrelated. But we still have to crystallize our thinking on the question of peaceful assembly and political expression, which I suggest that we leave for our forthcoming meeting and concentrate now on the question of electoral campaigning, 2 B, and see if we can come out with some agreement, ad referendum, on this item. This is my proposal.

MR. HAMMAN: That's fine. I am just as keen to work on our American colleague's paper. But we have opened 2A with papers submitted by you and another paper submitted by us, and they are still hanging in the air unsettled, and the door is open for the completion of what we started last time. If we are going to shift from this open ground and open another ground, and perhaps leave it open as well by the end of our discussion today, then we have two doors open. And I don't know if we aren't better off to close one of them finally and then open a new one or come out of this session with two doors open and things hanging under them.

MR. GABAY: That is precisely the reason why I made my suggestion, to concentrate on electoral campaigning, because we have the paper, the homework was done. And there is a chance - I am not saying it is one hundred per cent - but there is a chance that we may come out with with this item finalized, ad referendum. I don't see that we could today finalize the other item. So we might at least have a chance to know that 2B is closed and then during our next meeting we could come to 2A, starting from what has been done by the sub-group, and carry on with the paper that we prepared and that you prepared, unless by that time we get from our colleague, Mike Stenberg, who luckily for him can dedicate much attention to this question, another paper which could cover the first time. Of course, it is much more problematic, but if he feels he could do it.

MR. RAZEK: I think really one of the reasons why I am confused is that I haven't listened up to now to someone who summarized the work done so far in the working group. I mean now we are handling a full article 2, which has A and B and C. I'd just like to know what is the exact situation. What are the papers that you have mentioned are hanging in the air? Why are we so sensitive about 2A?

MR. HAMMAN: Nobody is sensitive.

MR. RAZEK: So I want to understand. Because I am a raid that much of the substance that appears in the Israeli and Egyptian papers which were submitted under 2A in fact addresses 2 B.

MR. STERNBERG: Let me just make an observation. When we look at peaceful assembly, political expression and campaigning, what we are really talking about is the same thing. We can call it campaigning. This is an election modalities paper. We are saying in terms of elections we have to guarantee assembly, peaceful assembly, and political expression. If you look at it as an equation in terms of elections, the guarantee of peaceful assembly and political expression equals campaigning. They are in fact the same thing with certain slight additions for campaigning. But the principles of peaceful assembly and political expression are really included in campaigning. What we are talking about is the right of a candidate to talk to people and to express his political ideas to those people in reference to an election. That is campaigning. That is why when I looked at it and started to analyze it, it seemed to me that we were not becoming redundant, but were beginning to deal with certain kinds of principles that would cause us unnecessary problems here.

I strongly feel, and this is up to you gentlemen really, that it would be best to look at 2A and B as a harmonious whole because that really is what it is in fact. And this expresses our point of view; it is not a total paper. It was done with the understanding that there would be additions and deletions and worked over, but from a philosophical point of view it indicates our preferred sort of direction. The point of view of saying essentially what can be done rather than what can't be done. I think by trying to say what can't be done

we will run, as we did the previous time, into a great deal of unnecessary problems. Because on this issue, I really see that we should all be, you know, unified. We are all aiming for the same thing. We all share the same philosophical basis. And again, I just repeat, that more generalized statements treating the whole subject rather than a specific discussion of let's say political expression would be preferable and would also accomplish the ends which everyone is seeking. If you guarantee peaceful assembly and you guarantee the right of someone to campaign under certain conditions, you are guaranteeing the right of political expression, without having to spell that out.

MR. RAZEK: Mind you, I understand you fully, but I will give you a very small example, about assuring this principle. It happens in the Charter of the U.N. For instance, the right to advocate a political platform. It's a very important element in the whole structure. It is not covered for instance by speaking about the number of those gathered exceeding 50 or not. This is exactly my concern about 2A. I agree with you, it's a whole sum, but without entering into philosophical discussions, I want it to be a balanced article, you see, covering all the aspects.

MR. STERNBERG: I understand what you are saying. Nor am I trying to contend that this is a complete statement. I don't think there is a contradiction. What I am suggesting is this, if you would just free yourself just for one minute from the current framework in our paper, is to treat the issues as a unified issue because that is what it is. That peaceful assembly, political expression and electoral campaigning are really one issue. Campaigning has certain aspects to it because it's a question of circulating printed material, which is also again part of political expression. In my own mind it would be

constructive to treat it in a unified way. Secondly, to do the simplest kind of call it a paragraph or exegesis that we can rather than getting into a very long involved detailed list of limitations which I can assure you will only be subject, if you want to look at the reality of what this election would be like, only be subject to incredible criticism. The more we get into limitations, into detail, the deeper, the further we get into deep political water.

Just to sum it up briefly for your discussion, what I am proposing is to use this as a basis for discussion, to try and just consider that the distinction between peaceful assembly, political expression and campaigning, that is, to make a distinction even in a sort of formal sense is artificial, that they are all aspects of one central problem, which is the problem of campaigning and the right of the candidate to express himself. And that further what I would suggest would be ^{that} a constructive approach would be to write a general article without going into details, which reflect the norms, I think we would all agree are the norms in a democratic society.

MR. RAZEK: Are you proposing that there is no need to adhere to the present formulation: A, B, C?

MR. STERNBERG: I am proposing that this can all be contained in a very few simple paragraphs, and it should be in one. Because this is an artificial distinction. What does a candidate do when he campaigns? He has to assemble and to express. That is campaigning.

MR. RAZEK: But you didnt mention here the advocacy of a political platform.

MR. STERNBERG: Well, in my mind this is a given, in terms of a candidate. What does a candidate mean? He has to advocate. I think there would be common

SECRET

Mod. 1, 10/4

- 12 -

agreement that if you have a candidate he has a platform and that is political, because an election is political even if it's for an administrative council, whatever it is. And that everyone would agree that that candidate has the right to free expression, that he has the right to express his ideas on the subjects important to his candidacy.

MR. RAZEK: I am sorry. I would have agreed, but here there is a Military Government. These are occupied territories, people are not enjoying political freedoms. So we are not keeping the status quo. We are trying to insert some political freedom, especially for this occasion of holding free elections. That is why in the London Communique; we have taken this language from the London communique.

MR. GABAY: If I can intervene. First, I think notwithstanding the fact that they are under military government, free elections are organized in those territories more than in many other areas where there is no military government, but this is not an argument for this time.

But I think I would agree with the proposal made by our Egyptian colleagues. I see your point. But I see also their need to maintain the structure of our original report which was based on the terms used in the Haifa terms of reference. For this reason, I go back to my proposal, under which we take the American paper as covering in detail item 2B, which is campaigning. And it is clear that it includes some of the points that we could put under 2A maybe, but it doesn't matter. When we come back to 2A if we have already covered these items under 2B we don't need to repeat them. And maybe, maybe we can finalize this paper on 2B. And we will keep the headings as they were agreed upon in our original report.

SECRET

Mod. 1, 10/4

- 13 -

Mamdouh, I just want to explain what happened in the sub-group; maybe you don't remember, and Mr. Hamman will correct me if I'm wrong. The sub-group had two pages; one related to 2A and one to 2B. 2A was peaceful assembly and political expression as it was originally. After beginning a discussion of the detailed analysis of 2A, at one point they were unable to continue because they could not reach agreement. Then they started to work on a parallel basis on 2B on campaigning, and they agreed on more or less three-quarters of a page. What we could do now is to finalize this 2B that they started to work on, with the assistance of the American paper, and leave open for our forthcoming meeting the discussion of 2A as originally defined - peaceful assembly and political expression, on which there are three papers; one submitted by you, one submitted by us, and maybe some other ideas. But this paper eventually may not be such a long one, because if we already cover some of the questions under Campaigning - after all many of these questions are linked to electoral campaigning, then it may not be so difficult to reach agreement.

So my specific proposal for the order of the day is to take the American paper, consider it as a paper under 2B and leave open 2A for any other points that we would like to make - our Egyptian colleagues, we ourselves, and the American delegation.

MR. RAZEK: I think I am ready to go with that.

MR. GABAY: So the title of the paper would be "2B Electoral Campaigning."

(The formal portion of the meeting was adjourned at 10:30
and discussion was continued informally).

1944

1944

1944
1944
1944
1944

1944.

1944: 1944

1944

1944

1944

1944

1944

א.ס. יוליאני

(להתכתבות פנימית במשרדי המשלוח)

מזכר

8.4	התאריך	א.ס. יוליאני	אל:
	חיק מס'	צ.מ. צ.מ.	מאת:
			הנדון:

א.ס. יוליאני

א.ס. יוליאני
 ב.ס. יוליאני
 ג.ס. יוליאני

מדינת ישראל

משרד המשפטים

המשרד הראשי

תאריך: ל"ח בניסן תש"ם

4 באפריל 1980

מספרנו:

אל: 1. היועץ המשפטי לממשלה

2. המנהל הכללי

הנדון: פגישה עם נציגי משרד המשפטים המצרי במסגרת ועדת העל לענייני נורמליזציה בין מצרים וישראל

במסגרת האמורה הגיעה ביום ד', 26 במרס 1980 קבוצה של נציגים מצרים לישראל כדי להפגש עם קבוצה מקבילה של נציגים ישראלים.

הקבוצה המצרית היתה מורכבת מ- ה' סעיד מוסטפה חנפי, משנה לפרקילט המדינה במצרים, ראש הקבוצה, ד"ר בהאד אדין בשעט, שופט, מושאל למחלקת החקיקה של משרד המשפטים, וד"ר צלאח קמיל, נציג משרד החוץ. קבוצתנו היתה מורכבת ממר בנימין רובין, גב' חמדה גולן ממשרד החוץ והח"מ כראש הקבוצה.

פרט למפגשים חברתיים קיימנו עם הקבוצה המצרית מספר ישיבות עבודה במלון לרום, תל-אביב, באמצעות ועדת העל נמסרו לקבוצה המצרית עוד לפני כן הנושאים שבהם אנחנו רואים מקום לשיתוף פעולה בין שתי המדינות בתחום הפעולות של משרד המשפטים, והן: הסגרה, עזרה משפטית בעניינים אזרחיים ופליליים ואכיפת פסקי חוץ.

הדיונים הצטמצמו למעשה בחילופי מידע הן על יסודות המשפט, דיני החוקה, מבנה הרשות השופטת וכללי היסוד של סדרי הדין ודיני הראיות בשתי המדינות והן על הנושאים המיוחדים שעל התענינותנו בהם הודענו כאמור מראש לנציגות המצרית. מידע זה כלל בין השאר גם את ההתקשרויות הבין-לאומיות של מצרים בנושאים הנדונים, והוברר לנו שהיקפן הוא די מצומצם וכמעט אינו עובר את העולם המוסלמי.

בסוף חילופי מידע זה נסינו לעיור פרוטוקול משותף על מה שנעשה בישיבות שיכלול גם הצהרה בדבר המשך הדיונים במועד מאוחר יותר. הקבוצה המצרית התבצרה מאחורי הוראה שניתנה לה, לדבריה, מגבוה ושלפיה אין עליהם לחתום על שום מסמך, שלא בשם מלא ולא בראשי תיבות, לא על התחייבות ואף לא על מסמך שרק קובע את מהלך הדיונים ללא כל התחייבות. בשלב זה הוסכם שאסכם את הדיונים במכתב שהעתק מצורף בזה.

הקבוצה המצרית יצאה בגמר ישיבות העבודה ליומיים סיורים - בצפון הארץ, בירושלים ובים המלח, ונפגשנו אתה לפגישה אחרונה ביום 29.3.80 בארוחת ערב שניתנה על ידי המען מס' 2. הרושם שלנו היה כי הקבוצה עמדה במגע מתמיד עם שגרירות מצרים בתל-אביב ופעלה על פי הוראותיה. מאחר שכאמור בגמר ישיבות העבודה היתה עמדתה נוקשה, הרי בשיחות בלתי פורמליות בשעת הארוחה הדגישו מאידך כלפי כל אחד מחברי הנציגות הישראלית את התרשמותם ונתנו לנו להבין שהם מצפים בהחלט לפגישה נוספת אתנו בקהיר. היה לנו רושם שבינתים היתה התייעצות עם השגרירות שהביאה לידי שינוי הנימה.

הקבוצה המצרית היתה מלווה בשעת כיקורה בתל-אביב ובספורים בארץ על ידי גב' מרסל מצדה, ממחלקת התרגומים הערבית של משרדנו, ואם בסופו של הדבר נגמר המפגש בנימה חיובית ואפילו לבבית, יש לזקוף תוצאה זו לא במעט על חשבון מסירותה וכשרונה להנעים לאורחים את ביקורם בישראל.

כפי שהבטחתי לנציגות המצרית, אעלה על הכתב את סקירתי על המשפט בישראל והנושאים המיוחדים שבו שבהם רואים אנחנו מקום לשיתוף פעולה, ואמסרה לידי ועדת העל לשם מסירתה לידי הנציגים המצריים.

ב ב ר כ ה ,

מרטין גלס
המשנה ליועץ המשפטי לממשלה
(חקיקה)

העתק: יהודית קרפ

STATE OF ISRAEL
MINISTRY OF JUSTICE

DEPUTY ATTORNEY GENERAL

Jerusalem, March 29th, 1980

Mr. Said Mustafa Hanafi
Head of the Egyptian Delegation
Working Group for Legal Matters
established under the auspices of the
High Committee for Normalisation between the
Arab Republic of Egypt and the State of Israel.

Dear Mr. Hanafi,

The object of this letter is to summarise the
outcome of our discussions held in the past few days in Tel-Aviv.

Our Working Group met in Tel-Aviv from March 26th to March 29th,
1980 in order to explore areas of cooperation between the Judiciaries
of both countries, and particularly the following areas:

- Mutual assistance between courts and other branches of the judiciary
in civil, commercial and criminal matters,
- Recognition and enforcement in one country of judgments given by
courts of the other country,
- Extradition of fugitive criminals and convicted persons,
- Prosecution in one country for offenses committed in the other
country,
- Mutual assistance in the enforcement in one country of claims for
maintenance arising in the other country,
- The furthering and enhancement of mutual knowledge of the legal
systems involved through seminars and similar programmes in both
countries.

We presented to each other outlines of the legal systems of our
respective countries and were then kindly furnished by you with
a written summary of your explanations. A similar summary of the
Israeli system in writing will be submitted to you in the next future.
Copies of authorised English translations of the Israeli legisla-
tion in the aforesaid matters have already been submitted to you.

We feel that, at this stage, our discussions have only started

and I sincerely hope that after the written material which has been submitted, will have been examined by both sides, we shall have the opportunity to continue our discussions at a further meeting with a view to arriving at an appropriate legal basis for cooperation in the relevant areas.

I would like to take the opportunity to convey to you and the other members of your delegation warmest regards from me as well from the entire Israeli delegation.

Yours sincerely

MARTIN J. GLASS
Deputy Attorney General
(Legislation)

20 + 9m 20

מדינת ישראל

אר נכונ
משרד המשפטים
ג' ניסן תש"מ = 30.3.80
לשכת השד

משרד הפנים
הלשכה הראשית
ירושלים

אשר
אלה
ל"ג בניסן תש"מ
(30.3.80)

תאריך:

מספר:

מכובדי,

אני מתכבד להגיש לך פרטי כל מישיבת ועדת השרים של
ועדת האוטונומיה שהתקיימה במלון "סך-סטפנו" באלכסנדריה
ביום 27.3.80.

בברכה,

א. איבער, ניצב

Meeting of
COMMITTEE ON AUTONOMY - 10

San Stefano Hotel, Alexandria
March 27, 1980, 6:05 p.m.

Prime Minister Mustafa Khalil presiding.

Present:

For Israel

Dr. Y. Burg
Mr. Itzhak Shamir
Mr. Ariel Sharon
Mr. Shmuel Tamir
Mr. Moshe Nessim
Dr. Ben Elissar
Mr. Chaim Kubersky
Mr. Joseph Cichanover
Mr. M. Gabai
Mr. Dan Pattir
Prof. R. Lapidoth
Dr. J. Hadass
Dr. E. Rubinstein
Cmdr. A. Ivtzan
Mr. H. Lugman
Mr. Y. Zinger
Mr. G. Stern
Mr. E. Landau
Mr. E. Ben Horin
Mr. Ozon
Mr. M. El Ron
Ms Rachel Katzir
Ms Tova Ellinson

For Egypt

Dr. Boutros Ghali
Dr. Osama El Baz
Ambassador A. Latif
Ambassador M. Razik
Mr. A. Moussa
Brig. Gen. S. Youssef
Counsellor S. Abu Ali
Counsellor S. El Masr
Counsellor B. Hamman
Counsellor M. Farghal
Col. A. Riad
Mr. O. El Greidly
Ambassador A. Selim
Counsellor R. Iskander

For USA

Ambassador S. Linowitz
Mr. Hedley Donovan
Ambassador J. Leonard
Ambassador H. Hansell
Ambassador W. Cluverius
Mr. G. Sherman, Jr.
Mr. J. Matter
Col. T. Pianka
Mr. M. Sternberg
Mr. E. Walker
Mr. W. Kirby
Mr. M. Austrian
Mr. A. Marks
Mr. A. Kreczko
Ms Ann Korky
Mr. J. Rosenblatt
Mr. E. Edelman

PRIME MINISTER KHALIL: Gentlemen, please. I would like to open our tenth Plenary session with greeting the Foreign Minister of Israel, Mr. Shamir, and welcome him in Egypt and hope that his cooperation in our deliberations will really add momentum to our work. I would like also to welcome Mr. Ben Elissar, the Ambassador in Egypt, in joining the Israel delegation, and I really hope the best for the two of them.

We are meeting on the 27th of March and this really commemorates the date of signing the Peace Treaty between Egypt and Israel. We think it is an historical day, a day which marks really a new era in the whole area, a cornerstone for establishing comprehensive peace in the area. I think our two countries have been committed to a very noble task and this noble task is to try by all means to have normal, peaceful relations between them, and this will be an example for all the other countries in the area to follow suit. It will also be a kind of practical demonstration that we can put an end to the long past, and ^{which} will never come again, of enmity and we can start on a road of peace, reconstruction, prosperity for all of our nations.

We are here in our tenth meeting and we are endeavoring to find a solution to a difficult problem, and this problem is trying to find a way to establish the Self-Governing Authority, full autonomy, in the West Bank and Gaza, for the Palestinian people. By solving the problem, I think we are determined, the three of us, Mr. Sol Linowitz, as head of the American delegation, Dr. Burg, as head of the Israel delegation, and myself, from all our discussions, deliberations, we are putting all our efforts really to try to prove to the world that we are sincere in our efforts and that we are trying to solve a very difficult problem.

AUT. 10, 27.3.80

I would like also to greet Mr. Sol Linowitz and say that his contribution to our work is really something to be very grateful for, coming always with fresh ideas, coming always with suggestions, trying to help, trying to bridge the gap between our points of view. I think that his continued collaboration is essential and important.

I end my words really before reading our common statement by giving the word to Dr. Burg, if he allows me, please.

DR. BURG: Your Excellency, Mr. Prime Minister; Ambassador Sol Linowitz; members of the two Delegations: First of all, we cannot discuss a calendar. It is really one year since a historic day in Washington, the Treaty of Peace, was signed. We all in our different meetings, Head of Delegations, delegations with heads of other delegations, are very well aware that not only one year but the first day of the eleventh month started. We never regarded the 26th of May 1980 as a deadline, but surely we accepted it as a goal which should be an incentive of people of goodwill to go towards peace. Surely we are all agreed to the greetings of His Excellency, the Prime Minister, to our Foreign Minister, whose contribution is worthful and will be felt. Surely we see in the presence of our Ambassador Ben Elissar one of the finest signs of the process of normalization, and what you said about the fruitful/and inventiveness^{ness} of Ambassador Sol Linowitz surely I can only confirm, in case that you need confirmation on my side.

I would like to say that our talks today, not so much around the official round table here, but unofficially but very close, the personal contact and understanding, is also one of the ways that we find out to be productive. It was a fruitful atmosphere and what the Prime Minister of Egypt will read will be a sign of how fruitful our deliberations today were.

I would like to say out of the experience of a very young man that there are not many roads in the world that are completely without obstacles, and surely the road to peace is surely one that has quite a lot of obstacles, and they are obstacles that grow with the years.. But I believe that there is no other joy in the world than the joy of difficulties overcome and for today I believe I can conclude with this. I take it as a compliment for our effort, common effort, in the past. I take it as something that should give us courage for the future days and months. Thank you very much!

MR. S. LINOWITZ: Thank you Mr. Prime Minister. Let me first say how grateful I am to you for the generous words and how much it has meant to me to have the opportunity to be here with you and with our mutual friend, Dr. Burg. This has been one of the most rewarding experiences of my life. This is, as you say, an historic day. We are commemorating the signing of the Peace Treaty between Egypt and Israel, an event that many skeptics thought could never be brought to pass. There have been few dates in this part of the world that has as much significance for the future as the one which we commemorate, and I am moved to be here as we look back and recall what has already been achieved, in moving towards the Middle East peace.

and Dr. Burg

To both of you, Mr. Prime Minister, I want to express my warm appreciation for this opportunity to be here with you and the members of your delegations. I think our meetings here together and during the days preceding have afforded us an extraordinary opportunity to prepare the way for the forthcoming summit meetings in Washington. I believe that working together we have established a strong foundation for the meetings between President Sadat and President Carter and Prime Minister Begin. We have also taken advantage of this opportunity to continue our intensive discussions of the various major issues we have faced in

these negotiations, and I think it is fair to say, gratifyingly I say it, that we have been able to clear away some of the misunderstanding which in the past have impeded our progress. For this reason, although I recognize only too well that we still have a formidable task before us if we are to reach the goal of May 26th, I believe we can feel confident that together we are approaching the summit meetings and the culmination of our negotiations with a full determination to achieve our common goal.

Thank you very much.

PRIME MINISTER KHALIL: If you please allow me to read the statement which has been prepared by the three delegations: "The delegations of Egypt, Israel and the United States convened in Alexandria, Egypt, on March 27, 1980, focusing their attention in large part on the forthcoming meetings between Presidents Sadat and Carter and Prime Minister Begin and President Carter. Prior to and in preparation for the Plenary, members of the delegations also met separately to explore areas of common interest and concern. The heads of delegation Prime Minister Khalil, Dr. Yosef Burg, and Ambassador Linowitz and members of their delegations held intensive discussions together and will report the detailed results of these deliberations to their respective governments.

"The Plenary decided to form a Steering Committee composed to Director General of the Israeli Ministry of Interior, Haim Kubersky, Ambassador Izzat Abdel-Lati and Ambassador James Leonard to coordinate the work of all the Plenary's committees and Working Groups. The Plenary agreed as well on the level of representation in the ad hoc committee on legal matters. This committee will be guided in its work by a ministerial body of the Plenary which will be composed of Minister of Justice Shmuel Tamir, Minister of State Boutros Ghali and an American representative. The Plenary also agreed on the composition of the ad hoc committee on economic affairs. A schedule of work for the month of April also

SECRET

Aut. 10, 27.3.80

- 6 -

was agreed, subject to the requirements of the preparations for the forthcoming summits in the United States."

Thank you. This is the end of our statement. We are going to have a press conference.

(Whereupon, the meeting adjourned at 6:20 p.m.)

- - - - -

מדינת ישראל

משרד המשפטים

המנהל הכללי

ירושלים, ז' בניסן תשי"ח
24 במרץ 1980

לכבוד

מר משה זק

עורך "מעריב",

תל-אביב

מר זק הנכבד,

אני מתייחס לפרסום ב"מעריב" מיום ו', 21.3.80, תחת הכותרת
ניגודים בין עמדות ישראל ומצרים בקשר לאוטונומיה, מן הפרסום ניתן
להסיק, בטעות, שהמדובר במאמר אשר נכתב על-ידי. אבקש להבהיר את
הנקודות הבאות:

1. המאמר לא נכתב על-ידי אלא היה תמצית של הרצאה באנגלית, אשר נשאתי בפקולטה למשפטים של אוניברסיטת תל-אביב.
2. התרגום לעברית לא נעשה על-ידי.
3. לא נתבקשה ולא נתתי הסכמתי לפרסום החומר או לתרגומו ולעשיית שימוש בו במתכונת שבה נעשה הדבר.

אין לי ספק שכוונתכם היתה חיובית במטרה להבהיר לקהל הרחב את היבטי
הנושא.

אילו תוכן הדברים היה מובא כדיווח עתונאי על הרצאתי, לא הייתי מעיר
ולא כלום. אך, אין אני יכול להסכים לרושם שנוצר כאילו המדובר במאמר שנכתב
על ידי או ביזמתי לפרסומו.

אודה לך אם העובדות לאשורן בקשר לפרסום הנ"ל תובאנה, ללא דיחוי,
לידיעת קוראי עתונכם הנכבד.

בכבוד רב,

(-)
מאיר גבאי
המנהל הכללי

UNITED STATES

DEPARTMENT OF JUSTICE

CRIMINAL DIVISION

NEW YORK, N. Y.

TO THE ATTORNEY GENERAL
FROM THE DISTRICT ATTORNEY
RE: [Illegible Name]

[Illegible text block]

- 1. [Illegible]
- 2. [Illegible]
- 3. [Illegible]
- 4. [Illegible]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible]

[Illegible]

משרד הפנים
מטה שיחות האוטונומיה
ירושלים, ג' ניסן תשמ"מ

(20.3.80)

לכבוד
מר שמואל תמיר
שר המשפטים

מכובדי,

הש

אבקש להביא לידיעתך את סדרי הטיסות והארגון לשיחות האוטונומיה שתערכנה באלכסנדריה במלון "סן-סטפנו" בימים 25-27.3.80.

אגב
אחריה

1. לוח זמנים

א.	יום ג' 25.3.80	
עד השעה	1445	- התכנסות חברי המשלחת בחדר האחמי"ם בנתב"ג;
שעה	1515	- עלייה למטוס חיל האוויר;
שעה	1600	- ה מ ר א ה ;
שעה	1730	- נחיתה בשדה התעופה נרזהה ליד אלכסנדריה.
ב.		סדר יום מפורט טרם נקבע - יומצא לך באלכסנדריה.
ג.		ההמראה מאלכסנדריה צפויה ביום ה' 27.3.80 בשעה 1500.

2. א י ר ג ו ן

- א. ב-25.3.80 החל בשעה 1400 יעמוד לרשותך מפקח א. אבני בחדר האחמי"ם בנתב"ג והוא יטפל בסדרי הטיסה הבאים:
- תשלום אגרת נמל;
- טיפול במטען אישי;
- ביקורת דרכונים (חברי המשלחת מתבקשים להביא עימם דרכונים ולמלא את השאלון המצורף);
- כל טיפול אחר שידרש.

...2/...

- 2 -

ב. הזמנת רכב לנתב"ג להסעת חברי המשלחת החוזרים ממצרים תתואם ע"י משרד המשלחת באלכסנדריה.

ג. מ ז כ י ר ו ת

(1) משרדי המשלחת הישראלית באלכסנדריה יעמדו לרשותך במתן שירותי מזכירות.

(2) מיקום המשרדים וסדרי האיכסון במלון סן-סטפנו יומצאו לך ביום ג' 25.3.80.

ד. מזג האויר באלכסנדריה - חורפי.

בברכת חג פסח שמח וכשר,

א. אינצן, ניצב

מד/-

חצב

31.01.80/845/031

ג"ג בשבט תש"ם

סיקור נושאים בולטים

המעסיקים את העתונות הערבית

עקרי דברים

כללי

סיקור זה מציג את הנושאים העיקריים המעסיקים את העתונות הערבית, כפי שהם נתפשים ע"י סורקי העתונים ביחידה:

.01 מערים

נושא אפגניסטאן והשלכותיו (עם כינוס הוועידה האסלאמית באסלאם אבאד) מוסיף לשמש נושא עיקרי המעסיק את העתונים המצריים, וזאת לצד שיחות האוטונומייה, הנירמול, החזרת אזור 5 בסניי וכך סיוור מבארכ בסיך ובארה"ב. יצויין שניכרת הקצנה בנימת העתונים המצריים בהחייסס לעמדת ישראל ובגיך בשיחות האוטונומייה.

.02 סוריה

נושאי פנים, ובעיקר הממשלה החדשה בראשות אלכסס, המשיכו להעסיק את העתונים הסוריים, אשר הפעם הרבו למקד את הזרקורים על הממשלה הזו ועל הרכבה והדגישו את דברי אסד שהשמיע בישיבה הראשונה של הממשלה החדשה. בענייני חוץ, המשיכו עתוני סוריה לעסוק בהתפתחויות באפגאניסטאן תוך הקשחה בנימה האנטי-אמריקנית והתקרבות יתר לבריה"מ.

.03 לבנון

ההתרחשויות האחרונות בזירה הלבנונית, כולל הפעילות הביז-ערבית בעניין זה, ובעיקר הסיכויים או אי הסיכויים לשיגור יחידות צבא לבנוניות לדרום - היו הנושא העיקרי שהעסיק את העתונים הלבנוניים. שינויי ההערכות האחרונים של הצבא הסורי בלבנון העסיקו את העתונים הלבנוניים בעיקר לגבי השפעתם על סיכויי הורדת צבא לבנוני לדרום. נראה שעתונים אלה נוטים להשתכנע בטיעון שהתזוזות הסוריות אכן נעשו כדי לקדם אפשרות של התקפה ישראלית על סוריה דרך לבנון.

עיקרי דברים.04 ירדן

הנושא המרכזי הבולט שהעסיק את עתוני ירדן למשך מספר ימים היה חגיגת 800 האסירים והעצורים והם דיווחו על אירוע זה בהרחבה תוך נסיון להעלות ולהגדיל את הפופולריות של הממשלה ושל רה"מ. העתונים סיקרו גם בהרחבה את ביקורו של שרף בדמשק ובבגדאד. כן הבליטו עתונים אלה את ראיון המלך חסיין ל"אלאנבא" הכוונתי ואת ועידת אסלאם אבאד.

.05 עיראק

עתוני עיראק ממשיכים לדווח על פעילותו של הנשיא צדאם חסיין בנושאי פנים וחוץ. הם עסקו גם בנושאים אקטואליים שונים כמו הבחירות לנשיאות באיראן ובצעדי הנירמול בין מצרים לישראל.

.06 כווית

גם עתוני כוויית המשיכו לעסוק בנושאים אקטואליים שונים הכוללים בין השאר: הפלישה הסובייטית לאפגאניסטאן, הועידה האסלאמית באסלאם אבאד, שיחות הנירמול והאוטונומיה והמצב בלבנון.

.07 סעודיה

עתוני סעודיה הירבו לעסוק ולדווח על המצב באפגאניסטאן ועל הועידה האסלאמית באסלאם אבאד. נושאים נוספים שהעסיקו אותם: שיחות הנירמול והאוטונומיה וענייני פנים שוטפים

.08 מרוקו ואלג'יריה

סיקור זה כולל גם סקירת עתוני מרוקו ואלג'יריה למשך חודש דצמבר 1979.

=====

מ צ ר י ם

=====

(נכרך ל-28-18 לינו' 80)

01. כללי

נושא אפגניסטאן והשלכותיו מוסיף לשמש נושא עיקרי בעתונני מצרים. נושאים אחרים שבלטו: החזרת אזור הנסיגה ה-5 לידי מצרים, שיחות האוטונומיה ועמדת מצרים בתהליך השלום, כנוס הוועידה האיסלאמית באסלאם אבאד, סידור סגן הנשיא בסין ובארה"ב, נאום סאדאת לרגל יום הולדת הנביא ונושאי פנים שונים.

02. אפגניסטאן

העתונים המשיכו לדון בנושא הפלישה הסובייטית לאפגניסטאן והשלכותיה תוך גנוי חריף לבריה"מ ודרישה להענשתה ותוך מתיחת בקורת חריפה על סוריה, לוב, אלג'יריה ורד"ת על תמיכתן בצעד הסובייטי ועל סרובן להשתתף בוועידה האסלאמית בפאקיסטאן.

הם הזהירו מפני הסכנה הסובייטית המאיימת על האזור ובפרט על המפרץ ומדינות הנפט מהבסיסים הסובייטים הנמצאים בעדן, בתיופיה, בלוב ובסוריה.

"אם המדינות המוסלמיות יעברו בשתיקה על הפשע הסובייטי באפגניסטאן ולא יגיבו בחריפות ובתקיפות, יפעלו הסובייטים מתוך בסיסים אלה כדי להשתלט על מדינות מוסלמיות נוספות ועל משאביהן" - נאמר בעתונים.

03. סידורו של חסני מבארכ

העתונים ציינו את חשיבות סידורו האחרון של סגן הנשיא בכמה מדינות, ביניהן סין וארה"ב והעלו על נס את התוצאות המדיניות והעבאיות החשובות שהושגו בו.

הבקור של מבארכ חשוב במיוחד - אמרו העתונים - בשל חשיבות השיחות וחשיבות התפקיד שממלאה מצרים בכל הנוגע לבעיות הבטחון והיציבות לא רק במזה"ת אלא גם ברחבי העולם כולו.

04. יחסי מצרים-ישראל

מגמת ההקצנה בהתבטאויות העתונים המצרים לגבי ישראל ולגבי רה"מ בגין בנושא האוטונומיה הוסיפה למצוא את בטויה במאמרי המערכת ובדברי הפרשנות של העתונים.

חלק מהעתונים ציינו כי כל תקוות השלום תלויות עתה בהצלחת שיחות האוטונומיה. מצרים - אמרו העתונים - גילתה גמישות בשיחות שעה שהציעה להחיל את האוטונומיה קודם כל על עזה כנסיון שאפשר יהיה אח"כ להחילו על הגדמ"ע. אולם העקשנות הישראלית מבקשת לרוקן את האוטונומיה מתוכנה ולזה מצרים לא תסכים לעולם.

מצרים חפצה שהשלוש יהיה כולל ובר קיימא, ציינו פרשני העיתונים והוסיפו: שלום חלקי לא יוכל להחזיק מעמד בשום אופן; שלום שלא יכלול את האזור כולו יהיה רופף, בלתי יציב.

"אלג'מהוריה" מ-23 בינואר ציין, כי יש צורך בשינוי העמדה הישראלית ושינוי זה לא ייעשה אלא באמצעות לחץ אמריקני נמרץ או ע"י החלפת ממשלת בגין, שהפכה להיות מכשול בדרך השלום.

"אלג'מהוריה" מ-19 בינואר הרחיק לכת באומרו כי ישראל מבקשת לממש את השלום של ישראל רבתי שתכלול את הגדמ"ע ועזה וזאת בנגוד להסכמי קמפ דייוויד.

העורך הראשי של השבועון אל "מצורר" עברי אבו אלמג'ד ופרשנים אחרים חזרו והטעו כי שלום עם ישראל לא יהיה יציב ללא החזרת הזכויות הגזולות במלואן ונסיגה מלאה מכל השטחים כולל ירושלים והגולן. שכן כל חוזה בין שתי נדינות שלא יבוצע כרוחו וכלשונו יהיה כנייר חסר כל ערך.

העתונים הבהירו כי אין להפריד בין האוטונומיה לבין הנורמליזציה וכי מצרים מצידה הדגישה כי נרמול היחסים קשור באופן הדוק בשיחות האוטונומיה ובמידת התקדמותן של שיחות אלה.

פרשן "אלג'מהוריה" המשיך מדי יום כמעט לתקוף ולהשמיץ את ישראל. ב-28 לינואר הוא כתב:

"מצרים חתמה על חוזה שלום ולא על חוזה התפייסות. מצרים מציבה את התחייבויותיה הערביות לפני החוזה עם ישראל. היא אינה רואה בחוזה סוף וגם לא מטרה אלא התחלה לפתרון כולל ואמצעי להגיע לפתרון זה ע"י כנון המדינה הפלסטינית.

ולרגל כנוס הועידה האסלאמית בפאקיסטאן אמר ב-25 בינואר כי ישראל אינה פחות מסוכנת לאסלאם מאשר בריה"מ.

05. הנסיגה לקו אלעריש-ראס מוחמד

נסיגת ישראל מחלק נוסף מסיני זכתה להבלטה מיוחדת בעיתונים אשר התפארו כי תחת רבונותה של מצרים נמצאים עתה שני שלישי משטח סיני.

"אלג'מהוריה" מ-27 בינואר ציין, כי מצרים שוקדת על שחרור כל שעל מאדמתה בדיוק כפי שהיא שוקדת על שחרור כל שעל מהגולן, הגדמ"ע ועזה. הנסיגה הישראלית משני שלישי מסיני - הוסיף העתון - היא התחלה ולא סוף. שכן עדיין על ישראל לסגת משאר סיני ולהיענות להחלת אוטונומיה אמיתית בגדמ"ע ועזה, שהרי ללא פתרון הבעיה הפלסטינית לא ישכון שלום אמיתי במזה"ת.

חלק מהעיתונים ניצלו את החזרת המעברים בסיני לידי מצרים כדי לתקוף את מדינות הסרוב תוך עריכת השוואה בין ההישגים של מצרים לבין הוסר המעש של מדינות אלו.

=====

ס ו ר ה

=====

(נכון מ-14 עד 25 בינואר 1980)

פנים .א

הממשלה החדשה בראשותו של עבד אכראוף אלקסס עמדה בתקופה הנסקרת במרכז חדשות הפנים.

העתונים, שלא כמנהגם בשנים קודמות, הרבו למקד הפעם את הזרקורים על הרכבה של ממשלה זו, תולדות חיים של שריה, משימותיה והאחריות המוטלת עליה. בציננס את צרופם של פנים חדשות לממשלה, ואת גילם הצעיר יחסית של השרים שביניהם 14 בעלי תואר דוקטור, הביעו העתונים את התקווה שממשלה זו תגש במרץ לבצוע המשימות, שנטלה על עצמה ועיקרן: ייעול תיפקודו של המנגנון הממשלתי וטפול מואץ בבעיות פנים.

הדאגה למצב הפנים, שהזדקרה ועלתה מתוך ידיעות ומאמרים למיניהם, הודגשה גם במיוחד ב"דברי ההכרנה", שנשא אסד בישיבה הראשונה של הממשלה ב-16 בינואר. מתוך דבריו שנמשכו שעתים, הבליטו העתונים את דרישתו, מחברי הממשלה לפעול לאתור מוקדי תורפה וחסולם, לחשיפת משגים ועקירתם, לסתימת פרצות ולשימת קץ לתופעות שליליות.

נקודות אחרות מדברי אסד שעליהם, חזרו העתונים:

- * אזהרתו לשרים החדשים כי נטל הנשיאה באחריות ומתן דין על מעשים חל על כולם ללא יוצא מן הכלל.
- * דרישתו לפתוח בשלב חדש של תקינות וייעול בנוהלי העבודה.
- * נקיטה במדיניות "דלתות פתוחות" בפני הצבור תוך מאמץ לרכישת אמונו ולפתרון בעיותיו.

ההעלאה הכללית בשכר

ההסתערות על הצבור לשקום תדמיתו ואמינותו של משטר השתקפה היטב מתוך הדווחים והרפורטאז'ות, שעסקו במשמעותה הרצינית של העלייה, שחלה בשכרם של כלל עובדי המשק, לרבות אנשי צבא ובטחון פנים.

העתונים חזרו והדגישו, שהעלאות אלו, שהוענקו "על-פי החלטת אסד ומאמציו להיטיב עם העם", כרוכות בהוצאה של מליארד ו-800 ל"ס מתקציב המדינה ומכאן, שהתושבים נדרשים לתרום את חלקם בפיריון העבודה, בהגברת הייצור ובשפור רמתו.

בהצביעם על הצעדים החמורים לפקוח על המחירים ולמניעת ספררות, שננקטו במקביל לעליית השכר, ציינו העתונים בספוק את הירידה שהסתמנה בבריחת ידיים עובדות, והעלייה לבקוש עבודה בסקטור הצבורי.

ב. מדיניות חוץכללי

ההתפתחויות המהירות באפגניסטאן ובאזור, חוללו, לאחר תקופה קצרה של היסוס, מפנה במדיניותה של סוריה. אם לשפוט לפי התבטאויות העתוננים נדמה שסוריה, משנה טון וסגנון ומסבה את עצמה למערך חדש דו-מסלולי שעקריו: הקשחה משמעותית, בעמדתה כלפי ארה"ב מזה, תוך התקרבות יתר לבריה"מ מזה.

ההקשחה כלפי ארה"ב הוסברה על רקע נטישת דוקטרינת מונרו ואמוצה על-ידי הנשיא קרטנר של דוקטרינת בריתות חדשות, בדרום מרכז אסיה ובמזה"ת, המבו-ססות בעיקר על המרכיב האסלאמי, מחד ועל אופצייה צבאית, כאלטרנטיבה להשגת יעדים מדיניים, בפרט. עדות לכך, רואים הסורים ב:-

- * הכרזת ארה"ב להגנה על מדיניות המפרץ והידוק שתוף הפעולה הצבאי והתאום המדיני בינה לבין ישראל ומצרים.
- * הצהרות זביגנייב בז'יז'ינסקי יועצו של הנשיא קרטנר לבטחון לאומי.
- * דברי רמ"מ ישראל, בכנסת מיום 15 בינואר, שלהם התייחסו הסורים בחומרה, ומהם הסיקו מסקנות שונות ומשונות בדבר התקפה קרובה של ישראל נגד סוריה.
- * כוונות המיוחסות למצרים, לתקוף את לוב.

התקרבות לבריה"מ

ההתקרבות לבריה"מ התבטאה בעיקר בסניגוריה על מעורבותה באפגניסטאן, באותות זעם על רצח המומחים הסובייטיים בחמאת ובביטויי אהדה לאור התמיכה הצבאית והכלכלית שמושיטה בריה"מ לסוריה.

ברקע כל ההתפתחויות הללו מסתמנים:

1. זעם נוכח "גניבת ההצגה", על-ידי כנוס הועידה האסלאמית באסלאם אבאד ודחיקת נרמול היחסים בין ישראל למצרים לקרן זווית.
2. חשש מבודד יתר בזירה הערבית בכלל ושבירת מסגרת הברית האסטרטגית: סוריה-איראן-אש"פ, שהלכה ונרקמה בטפוחו של אסד.
3. נסיון לעלות על הגל הגואה של האסלאם.

הציר ארה"ב-ישראל-מצרים

בתודעת הסורים הולכת ומדשרשת יותר ויותר, סברה בדבר קיום ברית אינטרסים בין ארה"ב, ישראל ומצרים. בברית זו, העלולה, לדעת הסורים, לשמש סוס טרויאני, לגרירת מדינות נוספות להסכמי ק.ד. השיגה ישראל את מבוקשה מסאדאת, בעוד שיתר הערבים יצאו בידיים ריקות.

מכאן גורסים הסורים, נובעת חשיבותה האסטרטגית של סוריה, שהפכה לקו עימות אפקטיבי ואולי קו עמות יחיד עם ה"אויב הציוני" הלוקח בחשבון לא רק את כוחה הצבאי של סוריה אלא גם/משקלה בזירה הערבית, כושר תמרונה והשפעתה על משטרים ודעת הקהל בארצות ערב.

בהצביעם על הכרזות שנשמעו בישראל שלא לסגת מן הגולן גם במקרה של הסדר עם סוריה, ותוך צטוט מדברי רמ"מ ישראל בכנסת ומנהיגים ישראלים אחרים חזרו הסורים והעלו אפשרות של התקפת פתע ישראלית על ארצם. חלק מן העתונים הסתמכו על העבר וטענו, כי ההתקפה תבוצע בדרום לבנון, בעוד שחלק אחר טען כי על התקפה זו הוחלט בין בגין לסאדאת בבקורו של הראשון באסואן, כאשר במקביל תתקיף מצרים את לוב. שתי פעולות אלו קיבלו "אור ירוק" מצד ארה"ב, טענו עוד העתונים, בעוד שטירוף ועוד עתונאי אחד אף שנים דורשים מעבר מהיר משלב של הגנה לשלב של התקפה כלשהי, "כדי לאלץ את הצדדים במזימה לערוך רביזיה בשקוליהם ובמטרותיהם", מטפחים עתונים אחרים אוריה הארואית של טרום מערכה ושל מדינה הנתונה, בשל עמדתה האמיצה, לתככים וללחצים מחוץ ומבית. עתון אחד כותב: "... כל הלחצים והאיומים על סוריה מחוץ וכל פעולות הרצח מבית, לא יניאו אותה לחזור בה מכוונותיה, ושומה על כל אזרח לחוש את אורית המערכה הנכפית עליו ועל מולדתו, עמו ואומתו. צחצוח החרבות הבא מישראל, האמריקאנים והריאקציה אינו מפחיד את סוריה מאחר ומאזן הכוחות השתנה וממשיך להשתנות ולא דווקא לטובת האמפריאליזם וסוכניו".

החרפת העמדה הסורית כלפי ארה"ב

עתוני סוריה הקשיחו, על רקע השינוי שחל במדיניות ארה"ב והצהרת ביז'יז'ינסקי לעתון "יו. אס. נירז אינד וורלד רפורט" את עמדתם כלפי ארה"ב אותה הם מאשימים:

א. בנצול ההתפתחויות באפגניסטאן בכלל ודת האסלאם בפרט כדי להעמיק את חדירתה לאזורים ערביים ואסלאמיים ולהגביר, בנוסף לנוכחותה הכלכלית והמדינית באזורים אלה גם את נוכחותה הצבאית.

ב. בנסיון לשכנע את הערבים, כי קיימות באזור סכנות חצוניות ופנימיות העולות בחומרתן ובהשפעתן על הסכנות הנשקפות מישראל, ומכאן שבתום 30 שנות סכסוך, הגיע הזמן להסדר עמה.

ג. השגת יעדים אמריקאים-ציוניים סאדאטיים ריאקציונריים באזור, בכלים ובדרכים חדשים תוך הסתערות על מחנה הסרוב הערבי, סגירת האופציות הפתוחות בפניו והזבלתו למבוי סתום, כך שלא תותר לו שום דרך זולת ק.ד.

מדיניות קטר, גורסים עתוני סוריה, אינה חדשה והיא הונהגה בתקופות ובשיטות שונות על-ידי נשיאים אחרים כגון: ג'ון קנדי ועוד. אלו הערבים היו מסכימים מאז לוותר על פלסטיין, על ידידות עם בריה"מ ולהשלים עם ההגמוניה האמריקאית והציונית. היו היום במצב משפיל של גרורים לאלה הרועים להכניע את האזור ולנצל את אוצרותיו בשם האסלאם, כניכול.

האסלאם, גורסים עתוני סוריה רוצה את שחרור ירושלים מטומאת הציונים, הוא רוצה את החזרת הזכויות הלגיטימיות של העם הערבי הפלסטיני, הוא רוצה מהאמריקאים שירפו מאיראן"....

ביחס לכנוס ועידת שרי החוץ האסלאמיים באסלאם אבאד והנסיון להקים מחסום מוסלמי מאוחד בפני התפשטות הקומוניסטית, גורסים עתוני סוריה, כי בעייתם האמיתית שם הערבים היא עדיין פלסטיין ושחרור האדמות הערביות הכבושות, כולל ירושלים. "זוהי בעיה כאובה יותר שלמענה נפלו מאות אלפי מוסלמים מאז שמר אל-ח'טאב ועד היום" כתבו עתוני סוריה שהוסיפו בגרסות שונות, כי בריה"מ נכנסה לאפגניסטאן על-פי דרישת עמה וממשלתה, והיא הודיעה שהיא נכונה להוציא את כוחותיה משם עם חלוף הסכנה.

נקודה אחרת שהסעירה את עתוני סוריה היא דחיקתם הצדה, ולאור ההתרחשויות באפגניסטאן של הליכי הנרמול ביחסי ישראל-מצרים, חלופי שגרירים ובקירי אישים.

היחסים עם בריה"מ

במקביל להקשחת עמדתם כלפי ארה"ב הרבו עתוני סוריה בהתבטאויות, קרבה ואהדה לבריה"מ. הם העלו על נס את סיועה לסוריה, לרבות הסיוע הצבאי. מכאן שהם גם גינו בחריפות את רצח המומחים הסובייטיים על-ידי "האחים המוסלמים" וטענו שכנופיה זו הפכה לתופעה המסכנת את האינטרס העליון של המולדת והכרחי לחסלה.

אין זה סוד אומרים עתוני סוריה, שהגורמים העומדים מאחורי רצח המומחים הסובייטיים הם:

- א. התנגדות סוריה להסכמי ק.ד.
- ב. ציודה של סוריה בנשק סובייטי והגברת עוצמתה.
- ג. נסיון לקומם את האזרח הסובייטי נגד ממשלתו ומפלגתו, אחד ולחבל ביחסי הידידות בין בריה"מ לערבים מאידך.
- ד. נסיון לפגוע ישירות במומחים הסובייטיים הנוטלים חלק בבניין כלכלתה של סוריה ובחיזוק צבאה.

ער/

*

ל ב נ ו ן

(נכרך ל-16 ינו' - 27 ינו')

01. כללי

א. לצד נושאים עולמיים שוטפים כמו המאבק הבינגושי בין בריה"מ לארה"ב בשאלת אפגאניסטאן, המצב באיראן והנירמול בין ישראל למצרים (נושאים שתפסו לרוב כותרות ראשיות), עסקו עתוני לבנון גם בנושאי פנים ובנושאי הפעילות הבינערבית השוטפת הנוגעת למצב בלבנון כמו: דיוני ועדת המעקב הערבי, ענין כוח ההרתעה הערבי בלבנון (כלומר הצבא הסורי) ושאלת שיגור יחידות צבא לבנוניות לדרום.

ב. ההתחרויות האחרונות בזירה הלבנונית, וביחוד שינויי ההיערכות של הצבא הסורי בלבנון - הגבירו את נימת החשש והדאגה של העתונים הלבנוניים פן תיהפך הזירה הלבנונית למוקד התגוששות חדש של שתי מעצמות העל: ארה"ב ובריה"מ.

02. ענין הורדת הצבא לדרום ושינויי ההערכות של הצבא הסורי

א. האפשרות או הסיכויים של שיגור יחידות צבא לבנוניות לדרום וכל הכרוך בנושא זה היה, וממשיך להיות, הנושא הדומננטי בדיווחי העתונים הלבנוניים ובסיקוריהם, גם לאחר הצעד הסורי המפתיע של שינויי הערכות הצבא הסורי בלבנון.

ב. ערב חידוש מנדט כוח ההרתעה בלבנון, תבעו מספר עתונים, ובעיקר בטאני הנוצרים, מסוריה להסכים להגדלת ולהרחבת התפקיד הבטחוני של הצבא הלבנוני באזורים שונים כמו בירות והצפון ובעיקר בדרום. עתונים אלה תבעו ויתורים סוריים כלשהם או אפילו שינויי הערכות, כדי לאפשר לצבא הלבנוני תפקיד אופרטיבי יותר... ואף איימו שאם לא כן "תהיה תקופת המנדט הבאה של כוח ההרתעה "חמה וסוערת" עבור החיילים הסורים בלבנון".

ג. בקשר לכך ציטטו העתונים הלבנוניים את ההצהרה שהשמיע כמיל שמעון ב-17 בינואר בה הודיע שאין הוא מכיר בחידוש מנדט כוח ההרתעה ואת הודעת מפקדת הכוחות הנוצרים מה-22 בינואר בה נאמר: "האחריות תיפול על כל מי שחתם על בקשת ההארכה לכוח ההרתעה ואישר אותה".

ד. עד לתאריך ה-22 בינואר היו רוב העתונים הלבנוניים משוכנעים שיחידות מצבא לבנון ישוגרו בשבת ה-26 בינואר לדרום, ואף פירסמו פרטים על תוכנית הפריסה בצור ובסביבתה.

ה. העתונים הלבנוניים מה-23 בינואר החלו לדווח לראשונה על התנועות של הצבא הסורי, אך גם במקרה זה התמקדו הדיווחים על משמעות צעד זה והשפעתו לגבי הסיכויים של הורדת יחידות לבנוניות לדרום, והיו גם כאלה שראו בתזוזות

הסוריות מגמה מצד דמשק והפלסטינים להכשיל או לדחות את ביצוע התוכנית של הממשל בקשר לשיגור צבא לבנוני לדרום.

ו. מכל מקום, נושא התזוזות הסוריות לא עלה לכותרות הראשיות בעתוני לבנון והוא "נבלע" בדיווחים על פעילות ועדת המעקב הערבית, על "טירפוד" יחידת הצבא לדרום ועל השלכות הצהרותיו של יאסר ערפאת בענין זה. נראה כאילו שעתוני לבנון מתיחסים לענין התזוזות הסוריות לא כאל צעד חריג או יוצא דופן במיוחד אך בהחלט צעד מפתיע ומהיר, וב-27 בינואר לא היתה כמעט שום התייחסות ספציפית לענין התזוזות הסורית ובאילו עברו העתונים הלבנוניים "לסדר היום" בנושא זה.

ז. עתוני לבנון ניסו, תוך כדי מסירת מדיע שוטף על תנועות הצבא הסורי, למצוא צידוקים לצעד זה בטענה שהמהלך הסורי הזה נעשה על רקע איומיה של ישראל לתקוף את סוריה דרך לבנון, ודוקא מאזור אלבקדע - אזור המשמש בתור "הבטן הרכה" בהגנה הסורית. במקביל דיווחו העתונים על האזהרה הישראלית ללבנון ולטטה האר"ם בקשר למצב בדרום לבנון וראו בה כאזהרה המכוונת בעיקר לענין ירידת הצבא הלבנוני לדרום ולא דוקא לתנועות הצבא הסורי.

ח. מאוחר יותר "מצאו" העתונים הלבנונים שלמעשה אין לשלול את ההנחה האומרת שכל מסכת התזוזות והמהלכים שנעשו באחרונה בדרום לבנון - משקפת הפעם את המאבק הבינגושי הנטוש עתה בין ארה"ב לבריה"מ, ועל סמך הנחה זו החלו העתונים האלה להביע חששות ודאגה מהפיכת דרום לבנון לזירת התגוששות חדשה של המאבק הבינגושי הזה.

ד.ח.

=====

י ר ד ן

=====

(נכון עד ל-29 ינו' 80)

כללי

בתקופה הניסקרת בלטו בעיתוני ירדן מספר נושאים מרכזיים ובניהם:

1. ביקור שרף בסוריה ובעיראק.
2. ועידת שריה"ח באסאלם אבאד.
3. ראיון חסיין לכתב העת הכותי "אלאנבאא".
4. הסכם הנורמליזציה בין ישראל למצרים.
5. פרשת חנינת אסירים בירדן ע"י המלך חסיין.

לצד נושאים אלה עסקו העיתונים בבעיות פנים שוטפות בתחום הכלכלי, החינוך והמינהל. בעיקר בלטו ההצעות לגבי גיבוש תכניות חומש לפיתוח הערים והכפרים בירדן.

01. בקורו של שרף בסוריה ובעיראק

עיתוני ירדן מבליטים את העובדה, שרמ"מ ירדן אכן ביקר בסוריה ובעיראק, אך עושים זאת בצורת דיווח אינפורמטיבי מבלי להכנס לפרטים לגבי ביקורים אלה. העיתונים אינם מסבירים את סיבות הביקור, עיתויו ותוצאותיו, אך ניתן לשער, כי ביקור זה יצא לפועל על רקע נירמול היחסים בין ישראל למצרים והפלישה הסובייטית לאפגניסטאן, לשם תאום עמדות בנושאים אלה. יתכן, כי ביקור זה נערך גם על רקע המצב בדרום לבנון והמתיחות בגבול עם ישראל.

באשר לביקורו של שרף בסוריה (23.1.80) נמסר, כי בביקור זה נדונו ההתפתחויות במצב באזור הערבי והאמצעים לתיגבור העשיה המשותפת והקשרים הביוליטראליים בין ירדן לסוריה.

לגבי ביקורו של שרף בעיראק מדווחים העתונים, כי הדיונים התקיימו במסגרת העשיה המשותפת לתאום העמידה הערבית והסולידריות הערבית. שני הצדדים דנו בבעיות השעה והחליפו דעות לגבי המצב הערבי והבינ"ל.

אטנם לא הובאו בעיתונים פרטים נרחבים על תוצאות הביקור אולם, הובאו דבריו של שרף שציין, כי שיחותיו עם צדאם חסיין ועם עזת אבראהים היו מועילות מאד לגבי היחסים בין עיראק לירדן והעשיה הערבית המשותפת.

ב"אלדסתור" מה-29 בינואר ציין שרף, כי ביקורו זה היווה הזדמנות מצוינת לשמיעת ניתוח המצב הערבי והבינ"ל ע"י צדאם.

02. ועידת אסלאם אבאד

בהקשר זה מבליטים עתוני ירדן בעיקר את דבריו של שר המדינה לעניני חוץ הירדני, מרואן אלקאסם. לדבריו, ירדן עוקבת בדאגה אחר המצב באפגניסטאן; וזאת לאור המצב אליו הגיעו ירושלים והאדמות הערביות הכבושות.

בדבריו גינה אלקאסם את התערבותה של כל מדינה זרה בעניניה הפנימיים של מדינה אחרת ובהזדמנות זו שיחזר את מעשיה השפלים של ישראל, המתבטאים בגזילת אדמות מבעליהן החוקיים במטרה להקים התנחלויות ישראליות.

עיתוני ירדן מה-29 בינואר סוקרים את ההחלטות, שנתקבלו בוועידה זו, אולם אינם מביאים דברי ביקורת או פרשנות בנושא זה. העיתונים אינם מציינים אם ההחלטות הן לשביעות רצון הששתתפים ובכללם ירדן. אין העיתונים מותחים ביקורת על הוועידה ואם זו אכן הצדיקה את הציפיות להתכנסותה.

03. ראיון חסין לכתב העת הכותי "אלאנבאא"

בראיון זה חזר והדגיש חסין את עמדתה המוצהרת והידועה של ירדן ביחס לבעיה הפלס' והכבוש הישראלי.

הוא ציין, כי ועידת הפסגה הבאה תערך בקרוב בירדן לשם טיפול בבעיות ערביות ובינ"ל.

הוא הדגיש את בעיה ירושלים והכבוש הישראלי ואמר, כי כל פיתרון, אשר לא יבטיח את הנסיגה הישראלית, החזרת ירושלים והזכויות הפלס' הוא פתרון, שלא יתקבל על דעת הערבים.

לדבריו הבלבול השורר בעולם הערבי והאסלאמי כיום מקורו בבעיה הפלס' וירושלים. ללא פתרון בעיות אלה לא ישררו שלום ויציבות באזור.

04. הסכם הנורמליזציה בין ישראל למצרים

עם פתיחת גבולות ישראל-מצרים ב-26 בינואר נשמעו הדים חריפים בגנות נירמול היחסים ביניהן.

אגודת העיתונאים הירדנים גינתה בחריפות צעד זה וקראה להחיש את הצעדים לכינון כוח ערבי חזק המבוסס על דבקות וסולידריות ערבית, כדי לתמוך בעמדתו האיתנה של העם הערבי הפלס' באדמות הכבושות.

05. חנינת אסירים

חנינת 800 אסירים ועצורים העסיקה את העתונות הירדנית למסך מספר ימים. שלל תצלומים שקישטו עמודים שלמים משקפים את השמחה הגדולה שאחזה את המוני העם על שכבותיהם כולל אזרחים ואנשי עבא שפרצו לרחובות בשירה ובריקודים. שמותיהם של המשוחררים לא הופיעו, כדי שניתן יהיה לעמוד על טיבם ושיוכס. מלבד 100 פלס' שחלק מהם הזדרז לצאת לבירות מיד עם שחרורם לא אותרו ידיעות בעתונות על זהותם של "המאושרים אשר זכו לצאת לחופשי ביוזמת המלך.

בישיבת המועצה הלאומית (21.1) שהוקדשה בעיקר לדיון בעניין החנינה התמקד שרף במגמת המשטר ההאשמי להשתית את יסודות השלטון על עקרונות החוק וליישמו ברגש אנושי וברחמים. הוא ניצל את הופעתו בפני הבית, כדי לשבח את המלך על יוזמת החנינה שבאה להוכיח את דאגת הממשלה ולפתרון בעיות חשם באויריה בריאה וללא סעיות.

בהזדמנות זו, הדגיש שרף את השקידה לפתח את הבטחון הלאומי שתפקידו לפקח בעירנות ובתקיפות על כל בעיות הקשורות בבטחון המדינה ולשמור על מוסדותיה. הוא הזהיר בהזדמנות זו: "לעולם לא נזלזל ביציבות, בבטחון ובקונסטרוקציה".

הזהרתו זו של שרף באה בעקבות הערתו של חבר המועצה עבדאללה רימאורי שביקש מהממשלה שתכריע בשאלת מספר אנשים לא שפוטים ולא עצורים, שגם הם ראויים לרחמים.

.ג.ס

=====

ע י ר א ק

=====

(נכון ל: 15 עד ה-24 בינו' 80')

עתוני עיראק הבלטו בתקופה הנזכרת את הנושאים הבאים:

.01 פעילויותיו של צדאם חסיין:

הפעילויות הפוליטיות, החברתיות והכלכליות שלהן היתה עיראק עדה בתקופה הנזכרת כגון: כנוס שרי הבריאות של מדינות המפרץ, כנוסה של ועדת המומחים לעבודה כלכלית משותפת, חלופי אגרות בין אינדריה גאנדי לבין נשיא עיראק וכו'; תפסו את העמודים הראשונים של עתוני עיראק באותה תקופה. כל ארוע היה מלווה בתמונות של קבלות הפנים שערך צדאם למשלחות השונות. כמו כן, הובלטו קטעים מהצהרותיו בפרט כל הנוגע בחשיבות "המפגשים השונים בין האחים הערביים", כן הובלטה, ואולי במיוחד, הידיעה לפיה החליטה עיראק להשתתף בוועידה האסלאמית בפקיסטאן כדי ש"יעלה בידה של עיראק להצביע על הסכנות המאיימות על האזור כתוצאה מהתנהגותן של המעצמות ובכלל זה התזוזות האמריקניות המהוות איום חמור ומסוכן לאומתנו ולשלומה".

.02 הבחירות באיראן:

לצד התעניינותם של עתוני עיראק במתרחש בארץ השכנה ובעימות שנוצר בינה לבין ארה"ב עקב פרשת בני הערובה האמריקניים, גילו עתוני עיראק התעניינות מיוחדת ב"חרם העממי הנרחב ביותר שהטילו המיעוטים השונים ובפרט ערביי ח'וזיסטאן והכורדים על הבחירות לנשיאות באיראן". כן הבלטו העתונים העיראקיים את הידיעה בדבר הפסקת הופעתו של עתון הבוקר "באמאד" ואת התפטרותם באורח קולקטיבי של חברי מועצת העירייה של העיר "קצר שיריין" במחאה על פסקי הדין של בית הדין שם.

.03 צעדי הנורמליזציה

עתוני עיראק המשיכו בהבלטת המידע אודות המפגשים שעורכים נציגי ישראל עם עמיתיהם המצרים לקראת נרמול היחסים בין שתי הארצות. בתוך כך, תוקפים עתוני עיראק את סאדאת ש"גמר אומר לתת את גיבויו לפתיחת נמלי האויר והחופים של מצרים לאויב הציוני". כן תוקפים אותו על "שהחליט סופית לעבור למחנה האמפריאליסטי-ציוני העויץ את המוני ערב". בקשר לכך, הם מזכירים את הצהרתו של שר ההגנה המצרי, כי ההקלות שהעניקה מצרים לארה"ב בכל הקשור בשמוש בבסיסי האויר המצריים באו, למעשה, בתמורה על המלווים האמריקאים החדשים המוענקים למצרים.

יצויין, כי מדי פעם, מופיעים מאמרים על השחיתות ועל הבזבוזים הפרטיים והדאונטיים של אנשי השלטון במצרים ובכללם גברת ג'יהאן סאדאת.

/ק/

*

כ ו ר ו ת

(נכון ל: 26 עד ה-23 בינו' 80)

הנושאים שהעסיקו את עתוני כווית בתקופה הנסקרת הם כלהלן:

01. ערב מעצמות:

על רקע הפלישה הסובייטית לאפגניסטאן והמתיחות האמריקנית-איראנית, דנו עתוני כווית באופן עיקבי במערכת היחסים המדיניים והכלכליים בין מעצמות-העל לבין עצמן מצד אחד, לבין מעצמות אלה לבין ארצות ערב מצד שני. ניתן לאמר שהעתונים הכוויתיים בכללם מאוחדים בגינור הפלישה הסובייטית לאפגניסטאן שבה רואים פגיעה חמורה ומסוכנת לא רק לחירותה של מדינה אסלאמית, אלא בעקרונות האסלאם עצמו. עם זאת מביעים חשש כבד שמא ייהפך האזור לזירת התגוששות מסוכנת לשלומו ולשלום העולם כולו. הנושא הנ"ל לא חדל מלעניין את עתוני כווית המטפלים בו בהבלטה ראויה לציון ע"י מידע שוטף בעמודים ראשונים של העתונים, ע"י כותרות ענק וע"י מאמרי מערכת ומאמרים אחרים. כמובן לא פסחו עתונים אלה על המצב באיראן ועל המתיחות שנוצרה בין ארצות הברית למדינה זו - מתיחות ש"כדאילה לעבור מן העולם מהר ככל האפשר".

02. הועידה האסלאמית

על רקע הנושא הראשון דנו עתוני כווית בהרחבה "במאמצים הרציניים וההתייעצויות הנרחבות שעורכת סעודיה עם מדינות האסלאם" בניסיון לכנס ועידה שתכליתה לאחות את אי אלה הקרעים שנוצרו בין מדינות אלה ולהביא לליכוד שורותיהם במיוחד עקב הפלישה הצבאית הסובייטית לאפגניסטאן. מאמצי סעודיה אלה זוכים לסיקור נרחב מצד עתוני כווית הרואים באיחוד השורה האסלאמית חומת מגן מכל פגע רע שיונחת, אולי, עליהם ממקור כלשהו.

03. שירות הנורמליזציה והאוטונומיה

גם הנושא הנ"ל לא חדל מלעניין את עתוני כווית אשר הקדישו לו מקום מרכזי ונרחב, תוך דיווח שוטף על המיפגשים השונים שנערכו בין הצד המצרי לצד הישראלי וכל הקשור בנירמול היחסים ובאוטונומיה. לקראת חילופי השגרירים בין מצרים וישראל הבלטו עתוני כווית כל מידע שיש בו כדי לעורר מחאה נגד "חריגתה" של מצרים האחות" מדרכן של אחיותיה הערביות. לדוגמה הובלטה הידיעה על שריפת עתוני מצרים ע"י אזרחים בגדה המערבית עת שהגיעו לשם בפעם הראשונה לאחר כינון יחסי גומלין בין ישראל למצרים. כך הבלטו את הידיעה על סרובם של סוכני ההפצה להפיץ את עתוני מצרים בגדה המערבית.

04. לבנון

הנושא הנ"ל מוסיף להעסיק את עתוני כווית המקדישים לו פרשנויות רבות ולעיתים מאמרים וכתבות שבד"כ מצדדים בפתרון הערבי ובחזוקה של ועדת המעקב ומעלים את הסברה שועדה זו ממלאת למעשה תפקיד מכריע בהשכנת שלום ובטחון במדינה. עם זאת מוסיפים עתוני כווית להביע חשש פן ייפגעו המאמצים הכנים של ועדה זו ע"י עקשנותם "הבלתי מובנת" של האלמנטים הקיצוניים בקרב הנוצרים.

=====
ס ע ר ד י ה
=====

(נכרך ל- 24 בינואר 1980)

01. כללי

הנושאים העיקריים המעסיקים את העתונות הסעודית בתקופה הנסקרת הם:
א. ועידת שה"ח המוסלמים, האמורה להתכנס בפקיסטאן.
ב. נירמול היחסים בין מצרים לישראל "וכשלוך" שיחות האוטונומיה.
נושאים נוספים שבלטו בתקופה זו: תמיכה בבית המלוכה הסעודי על רקע הוצאתם להורג של תוקפי הכעבה, ביקור שר ההגנה בפיקוד צפון ודרום וכן תוכניות פיתוח שונות בסעודיה.

02. ועידת פקיסטאן

עתוני סעודיה מוסיפים לעסוק במצב באפגניסטאן ובוועידה הצפויה של שה"ח האסלאמים בפקיסטאן. העתונים ממשיכים לעסוק בניתוח המצב ובסכנות העלולות לצמוח מההתערבות הסובייטית באפגניסטאן.
האספקט האסלאמי של ההתערבות הסובייטית נגד מדינה מוסלמית עובר כחוט השני כמעט בכל מאמרי המערכת העוסקים בנושא זה. העתונים עומדים על חשיבות הסולידריות האסלאמית בשלב זה ועל התפקיד שממלאת סעודיה בתחום זה. כמו"כ מדגישים העתונים את הצורך בגיבוש עמדה בינ"ל מאוחדת להתמודדות עם הסכנה הקומוניסטית הסובייטית. "אלבלאד" (15.1) מדגיש את חשיבות עמידתו של העולם המוסלמי בשורה אחת נגד הפלישה הסובייטית, כדי להגן על האחים המוסלמים. העשייה המוסלמית - טוען העתון - תאפשר לאומה המוסלמית להיחלץ נגד כל האתגרים והיא תוכל לזכות בתמיכה בינ"ל בזכויותיה ודרישותיה.
"עכאט" (15.1) מדגיש, כי החרם הכולל של החברה הבינ"ל על בריה"מ הוא הפתרון הנכון להתמודדות עם התנהגותה הבלתי אחראית של בריה"מ באו"ם.
העתונים סוקרים בהרחבה את המגעים בין המדינות האסלאמיות לקראת כינוס הוועידה האסלאמית בפקיסטאן.
"אלג' זירה" (23.1) מותח ביקורת על אש"פ על שלא גינה את התוקפנות הסובייטית נגד מדינה מוסלמית ונוכח החלטת אש"פ להחרים את ועידת שרי החוץ האסלאמיים.
החלטה זו של אש"פ - טוען העיתון - עומדת בניגוד להתחייבויות אש"פ כלפי ארגון הוועידה המוסלמית, בתוקף היותו חבר מלא בארגון מוסלמי. ביחס להחלטה לדחות את מועד כינוס הוועידה ל-27 ינו' עקב נירמול היחסים בין מצרים לישראל טוען העיתון, כי דחיה זו לא תמנע את נירמול היחסים מבין מצרים לישראל וכמו"כ לא תמנע את הוועידה המוסלמית מלהתוות תוכנית נוכח נירמול היחסים ולבצעה.
המשמעות של אי השתתפות אש"פ או מדינה מוסלמית אחרת היא לגבי הסולידריות המוסלמית.
העתון קורא לאש"פ ולמדינות הערביות והמוסלמיות לשנות החלטתן ביחס לוועידת שרי החוץ המוסלמיים.

"אלשרק אלאוסט" (24/1) קורא גם הוא לאש"פ להשתתף בוועידה זו וזאת נוכח הסכנה המרחפת עליו עקב נירמול היחסים בין מצרים לישראל. העתון קורא לאש"פ לנצל ועידה זו כדי לקבל החלטה מוסלמית חדשה שתתווה צעדים מגודרים של מדינות האסלאם נגד נירמול היחסים בין מצרים לישראל.

03. הוצאתם להורג של תוקפי הכעבה

העתונים ממשיכים להדגיש בעמודיהם הראשונים את תמיכת העם הסעודי בבית המלוכה הסעודי בצעדים שביצע נגד הקבוצה שתקפה את המסגד במכה. העתונים טורחים לפרסם על פני עמודים שלמים מברקי תמיכה בבתי המלוכה. גם מאמרי המערכת עוסקים בהצדקת ההוצאה להורג ובתיאור המטרות הנפסדות של תוקפי הכעבה.

04. סיוור שר ההגנה והתעופה בפיקוד צפון ודרום

העתונים סוקרים בהרחבה את תוכנית סיוורו של שר ההגנה והתעופה בפיקוד צפון ודרום ומבליטים את הצהרותיו בדבר חשיבות פיתוח הכוחות המזויינים בסעודיה. "אלמדינה" (20.1) כותב, כי תפקיד הכוחות המזויינים הוא להגן על המקומות הקדושים לאסלאם ולהתכונן כדי להשתתף בשחרור ירושלים הערבית. העתון מציין, כי סיוורו של שר ההגנה מהווה המשך לשיטה המוסלמית של ליכוד בין ההנהגה לבניה סביב תחושות מלחמת הקודש (ג'יהאד).

05. נירמול היחסים בין מצרים לישראל ושיחות האוטונומיה

העתונות הסעודית ממשיכה לנקוט בקו עויין כלפי מצרים על רקע נירמול היחסים בין מצרים לישראל, העומד על הסף, ועל רקע שיחות האוטונומיה. בהתחשב בבעיות החמורות המטרידות את סעודיה בתקופה הנוכחית, אפשר לציין שהעתונות הסעודית מקדישה, באופן יחסי, מקום נרחב ביותר למאמרים העוסקים בנושא יחסי מצרים-ישראל ואשר מותחים ביקורת חריפה על "המשטר המצרי" ו"הציונות". העתונות הסעודית טוענת, כי תוכנית האוטונומיה מבטיחה לישראל את סמכויות ניהול ענייני החוץ, הגנה ובטחון פנים וכו'. משמעות תוכנית זו היא "הנצחת הכיבוש של האדמות הערביות וסיפוחן". על רקע ביקור בגין באסואן תוקף "אלגזירה" (23.1) את בגין, אשר "בא למצרים כדי להגשים את כל חלומות ההתפשטות של הציונות. בגין דחה את כל ההצעות המצריות בנוגע להגשמת האוטונומיה. העולם כולו יודע שישראל רוצה שהאדמות הכבושות תשארנה ברשותה אולם המשטר המצרי נמצא עדין בתרדמה עמוקה. הכל מאמינים, כי הדבר האחד החשוב למשטר המצרי הוא להשיב את האדמות המצריות, גם אם זה בא על חשבון האומה הערבית, הבעיה הערבית וירושלים. מצרים הבינה שהיא לא תשיג דבר ללא הלחץ האמרי על ישראל, לכן מצרים העניקה לארה"ב הקלות והבטיחה לסייע לה בשחרור בני הערובה ושימוש בבסיסים הישראליים בסיני. המשטר המצרי יודע, כי ארה"ב לא תיליץ ברוסיה למען אפגניסטאן המוסלמית. המשטר המצרי עושה זאת כדי שאמריקה תלחץ על ישראל ובעית המזה"ת תיפתר. העתון קורא למשטר המצרי לראות את האויב האמיתי וכוננותו האמיתיות.

על רקע מתיחת ביקורת על מדיניות סאדאת והסכמי ק.ד. כותב "אלגזירה" (19.1), כי העמדה של ההנהגות הערביות כלפי הנשיא סאדאת אינה מתוך שנאה או איבה אלא מהוך הכרת כל הסכנות הטמונות בהסכמי ק.ד. ובצעדי סאדאת בדרך זו. העתונן ציטט את דברי פהד לפיהם סאדאת לא השיג את נסיגת ישראל מהאדמות הערביות הכבושות ואף האוטונומיה כולה נדחתה ע"י בגין.

רמי

=====

מ ר ו ק ו

=====

(נכון מה- 1 עד ה-30 בדצמ' 1979)

.01 נושאי חוץ

בחדש הנסקר העסיקו את העתונות המרוקנית אותם נושאים שהעסיקו אותה בחדש שעבר כמו: פרשת ההשתלטות על הכעבה והשלכותיה, פרשת תפישת בני ערובה אמריקאים בטהראן, פעילות אש"פ במישור הדיפלומטי, בנקודה זו הודגש במיוחד נושא הסכסוך בין אש"פ ללוב וצויין שניתן לראות כאן שינוי בקו המדיני והאופרטיבי של אש"פ.

בנושא קשריה של מרוקו עם מדינות שונות הובלטו במיוחד קשריה עם רומניה על רקע בקורו של שר החוץ הרומני במרוקו וחתימה על הסכמים שונים בין שתי המדינות בעיקר בנושאי תשתית. כמו כן צויינו קשריה של מרוקו עם ספרד על רקע התכנון להניח גשר בין ספרד למרוקו מעל מיצרי גיברלטר.

.02 נושא המדבר המערבי

נושא המדבר המערבי זכה לטיפול משני היבטים: הן סקירת המהלכים הצבאיים שנערכו בתקופה הנסקרת, והן המאמצים המדיניים הקשורים בנושא. בהקשר זה תצויין ועידת מנרוביה שנערכה ב-4 בדצמבר 1979. מרוקו סירבה להשתתף בוועידה בטענה, שמשותפיה אינם אובייקטיביים. הודגש שעד עתה נענתה מרוקו לכל רעיונות התיווך.

יש לציין, כנראה מקרי הדבר שבתקופה הנסקרת התפרסמו מספר רב של מחקרים בעתונות המרוקנית כמו: הרעב בעולם, האנטרופולוגיה והגזע הערבי ועוד.

.03 נושאי פנים

א. הצעת תקציב לשנת 1981/80

הנושא הבולט בעתונות מרוקו בחודש דצמבר היה הצעת התקציב לשנת 1981/1980. סיקור נרחב של נאום הצגת התקציב בפרלמנט ע"י שר האוצר, והדיון שהתנהל בפרלמנט.

הצעת התקציב מדגישה את התחומים הבאים:

- (1) התקציב הבטחוני.
- (2) תקציב השירותים.
- (3) התקציב לפיתוח.

הודגש שפעולות אלה תבוצענה מבלי לפגוע בשרותים ומבלי להעלות את המיסים. הבקורת האופוזיציונית על התקציב, זוכה לסיקור נרחב בעתון האפוזיציוני "אלמחרר". עיקריה: מזכיר מפלגת "אכאסתקלאל" האופוזיציונית פתח אלה ולעלו מתריע שהצעת התקציב משרתת בעיקר את השכבות הגבוהות ופוגעת בפשוטי העם.

ב. תסיסה חברתית

עתון אלעם הפרו-ממשלתי מצניע את שאלת התסיסה החברתית, אולם עתון אלמהרב האפוזציוני, מנצל תסיסה זו כדי לנגח את המשטר. בלטו במיוחד, הפגנות הפועלים במפעלי הפוספטים בח'ריבכה, הפגנות הסטודנטים בפקולטה למשפטים באוניברסיטת קזבלנקה ושבתה של פועלי מפעל האריגה "מילאן". כמו כן טופל בנושא של העצירים הפוליטיים במרוקו.

ג. נושאים שונים

1. תחרות הכדורגל בין מרוקו לאלג'יריה שנערכה ב-9 בדצמבר 1979, זכתה להתענינות החורגת מהתענינות במשחק ספורטיבי רגיל בשל ההשלכות על רקמת היחסים העדינים בין שתי המדינות.
2. נושא איתור זהותם של רוצחי עמר בן גלון והעמדתם לדין זכה לטפול נרחב במיוחד בעתון אלמחרפי (עמר בן גלון, מזכ"ל מפלגת ההתאחדות הסוציאליסטית ועורך העתון אלמחרר האפוזציוני, הוא נרצח ב-10.12.75). הנושא עלה לרגל השנה הרביעית לרצח שנותר בלתי מפוענח).

ה.פ. (עמיחי)

=====

א ל ג' י ר י ה

=====

(נכון מ-1 עד ה-31 בדצמ' 79)

01. כללי

חדש דצמבר 79' עמד בסימן של עיסוק אינטנסיבי של העתונות האלג'ירית בנושאי פנים של אלג'יריה, הבחירות, התקציב, חינוך ובעיות שונות במחוזות כן צויין יום השנה הראשון למות בומדיין.

נושאי חוץ באו לידי ביטוי, אולם לרוב בדרגת חשיבות שנייה, כששני הבולטים בהם הם נושאים בהן מעורבת אלג'יריה: שאלת המדבר ובקור נשיא קונגו באלג'יריה.

02. פנים

א. הבחירות

למעשה נערכו בדצמבר 79' במועדים שונים שלושה סוגי בחירות:
 ב-7/12: בחירות למועצות העממיות העירוניות (בפעם הרביעית מאז פרסום חוק העירויות).

ב-14/12: בחירות למועצות העממיות במחוזות.
 באותו תאריך: נערכו גם בחירות חלקיות במספר אזורי בחירה למועצה העממית הלאומית" (הפרלמנט).

העתונות עסקה בהרחבה בהכנות לקראת הבחירות השונות, פרסום שמות המועמדים, תאור הבחירות עצמן (תצלומים של הנשיא משלש פתק הצבעה) ומתן מספרים מדויקים על שיעורי ההשתתפות בהן. כך פורסמו בהרחבה תוצאות הבחירות ושמות הנבחרים.

באשר לבחירות למועצות המחוזיות נאמר שהן "מסמלות את הדמוק' בשיתוף האזרחים. פתרון בעיותיהם - חיזוק הביזור" - וזו רק דוגמא הממחישה את נימת התיאור של כל מערכות הבחירות הללו.

ב. התקציב

העתונות לוותה בפרוטרוט את הגשת הצעת התקציב לשנת 80/81. החל בנאום התקציב של שר האוצר (פורסם ב-4 בדצמ' 79), המשך בתיאור הדיונים על סעיפי התקציב (למשל הדיונים בתקציבי משרדי התובלה והמסחר וכו') וכלה בדוח מפורט ב-12 בדצמ' על סיום הדיון הכללי על הצעת התקציב שנערך בישיבת בקר ובישיבת אחה"צ רצופות של הפרלמנט.

ג. חינוך

העתונות מרבה לעסוק בנושאי החינוך באלג'יריה על שלביו ומגזריו השונים. כך פורסמו מאמרים על בעיית חינוך מבוגרים, בעיית הלימודים לתא מ.א. ועל שאלת רבוי המורים בחינוך היסודי, שמשכורתם קבועה מטעם המדינה, והם עובדים פחות בשל מספרם הרב.

מקום מיוחד תופס הדיון בתכנית לפיתוח האוניברסיטה באלג'יריה כשזו מתבססת על:

תכנון - הפיכת המערכת לאלג'יריה ("ג'זארה"), שערוב - אירגון אוניברסיטאי - מחקר מדעי.

ד. בעיות במחוזות

העתונות עוסקת הן במדורים קבועים לתלונות, והן במאמרים מיוחדים בבעיות האזרחים במחוזות שונים. כך עסקו בשאלת ירידת התפוקה במחוז סקיקדה (9.12) שאלת ניתוקו ובידודו של מחוז ורקלה (22.12) וקשיי התושבים בעיר קסנטינה (23.12). הנימה היא של העלאת הבעיות "על השולחן" והצעת דרכים לפתרון.

ה. ציון תאריכים

א. ב-11 דצמ' 79' חל יום השנה ה-19 להפגנות ה-11 דצמ' 1960. בהפגנות אלו נאמר, שהעם האלג'ירי נחוש לקבל את חירותו בכח. זו היתה "התגרות בעבא האימפי" והסיסמאות הבולטות: "אלג'יריה מוסלמית" - "אלג'יריה לאלג'יראים".

הפגנות אלו היו ציון דרך חשוב בדרך לעצמאות אלג'יריה ב-5.7.62, והובלטו השנה על רקע "המאבק הנמשך של אלג'יריה באימפריאליזם".

ב. ב-27 דצמ' 79' חל יום השנה הראשון לפטירת בומדיין. "אלשעב" פרסם מוסף גדול בן 12 עמ' ובו פירוט דרכו של בומדיין והישגיו בתחומים השונים. הודגש, שאת מפעלו האחרון - ארגון המפלגה - לא הספיק לסיים.

03. נושאי חוץ

א. שאלת המדבר

הנושא אינו יורד, כמובן, מסדר היום, אך הטיפול בו לונש אופי של טיפול מתמשך המלווה את הכותרות הראשיות שעוסקות בנושאים אחרים.

מחד גיסא ישנו דווח על מהלכים צבאיים הקשורים בנושא (למשל הדווח על כיבוש "באר מע'ין" ע"י המרוקנים) ומאידך - המאמצים המדיניים הקשורים בו. בעיקר הובלט כינוס ועידת מונרוביה לתווך בפרשה, והעובדה, שמרוקו לא השתתפה בכינוס.

היו דווחים רבים על בדידותו של המלך חסן.

כך פורסם הראיון שהעניק מנהיג חזית הפוליסאריו לטלביזיה באלג'יריה.

ב. ביקור נשיא קונגו העממית באלג'יריה

הביקור נמשך 4 ימים וזכה לסיקור נרחב ביותר: כותרות ראשיות, דווח מפורט על מהלכי הביקור ותכניותיו היו מלוות בעילומים, הודגש ש"הנרחב בין שתי המדינות, אולם בנקודה קונקרטיה הוזכר רק ש"הפ בנושאי משברים באפריקה. יום לאחר זאת האורח פורסמה ההודעה המשותפת במלואה בעתונות.

ג. המשבר בין איראן לארה"ב

העתונות האלג'ירית מלווה משבר זה באופן מפורט. נסקרות ההתפתחויות, והידיעות מופיעות לרוב בעמוד הראשון, אם כי לא בהבלטה. כך יש מאמרי פרשנות בנושא.

אחיותי

זוג

בהרכבה

אחת

לשכת שר הפנים

ירושלים, כ"ט אדר תש"א
ט"ו.3

מדינת ישראל

משרד המשפטים

הרצי"ב הוגש
לוועדת השרים
ביום 10.3.80

המנהל הכללי

קבוצת העבודה למתכונת הבחירות

סיכום דיון בגיזה 14-12.2.80
ובתל-אביב 17-20 בפברואר, 1980.

1. נוהל הדיון

במסגרת הקריאה השניה והמשלימה של נושאי הדיון, כפי שנקבעו במליאת ועדות השרים בחיפה, קבעה קבוצת העבודה את נוהל עבודתה מכאן ואילך. קבוצת העבודה החליטה לקיים דיון מקביל במכלול הנושאים המחייבים עדיין הסכמה (נספח א' המצורף לכאן), ובנושאים המחייבים פירוט והשלמה.

2. נושאים המחייבים הסכמה

במסגרת דיון זה הוחלט לצרף את שלושת סעיפי המשנה שעניינם שיטת הבחירות, החלוקה לאזורי בחירה ומספר הנבחרים למועצה המינהלית. לאחר חילופי דברים בנושא, הציע הנציג האמריקאי להכין מסמך מסכם אשר יכלול את נקודות ההסכמה, חילוקי הדעות ואופציות לעיונה של המליאה. משהוגש המסמך האמור לצדדים, התברר שאת ניתוח האופציות האפשריות כלל הנציג האמריקאי במסגרת עמדה אמריקאית מוצהרת, המהווה חלק מהמסמך המוצע. הודענו שנוהל זה אינו מקובל עלינו, שכן עד עתה נהגנו לציין עמדות מוסכמות, או חילוקי דעות, בין העמדה הישראלית והמצרית בלבד. הנציג האמריקאי הסכים שנתעלם מהמסמך שהוגש והביע נכונותו להכין טיוטה נוספת לדיון, ללא ציון עמדה אמריקאית כלשהי.

3. אולם, המצרים עמדו על העלאת נושאי ההשתתפות האמריקאית כשאלה עקרונית. לאחר בירורים ממושכים, הוחלט להסיר את ההתייחסות לעמדה אמריקאית. המסמך הלוטה המוגש לעיון כל אחד מהצדדים כטיטה לבירור דן בשלושה נושאים: החלוקה לאזורי בחירה, מספר הנבחרים למועצה המינהלית, ושיטת הבחירות. המצרים עומדים על כך ששלוש השאלות האמורות כרוכות אחת ברעותה. הם חוזרים על כך ששיטת הבחירות מבין השיטות שהועדפו ע"י קבוצת העבודה, תיקבע סופית רק לאחר קביעת מספר הנבחרים. בנושא איזורי הבחירה, ביקשו המצרים לכלול את שאלת זכות הבחירה לתושבי מזרח ירושלים. הוברר להם שנית, שאין קבוצת העבודה מוסמכת לדון בנושא זה. מטעם זה מציע הנייר שנושא החלוקה לאזורי בחירה יוכרע בדרג הפוליטי המתאים. בנייר המקורי, הציע הנציג האמריקאי במרומו לדחות כליל את הדיון בנושא זה אף מעבר לדיוני האוטונומיה הנוכחיים. בשאלת מספר הנבחרים, חזרנו על עמדתנו בדבר 11 נבחרים. המצרים חוזרים על המספר שהעלו בדיונים קודמים 10 - 100, אך מאזכרים את המספר שנקבע בשעתו ע"י הממשל הירדני כנציגות יהודה ושומרון, דהיינו 30. לסיכום, ניתן לומר שהנייר הלוטה אף שיש בו כדי לסייע לליבון הבעיות, אין הוא בבחינת מצע ישיר לפתרון של הבעיות המרכזיות הנדונות בו.

4. השלמת נושא חופש ההתכנסות, ההבעה הפוליטית ומערכת הבחירות

במסגרת הנושאים המחייבים השלמה, הכינה המשלחת הישראלית רשימה מפורטת של מגבלות על חופש ההתכנסות, ההבעה הפוליטית ומערכת הבחירות. מגבלות אלה הוצגו כחלק מהסדר המוסכם המחייב שמירת החוק והסדר וקיום עקרונות היסוד של הסכמי קמפ-דיוויד. המצרים עמדו על כך שהמגבלות האמורות יידונו רק לאחר שתסוכם הצהרה כללית מפורטת בדבר חופש ההבעה הפוליטית, לרבות הזכות להציג "מצע מדיני" (Political Platform).

הבהרנו שאנו רואים את הבחירות מתקיימות על בסיס של הצגת מועמדים אינדיבידואליים ולא במסגרת של התארגנות מפלגתית. לפיכך, אין מקום לשימוש בביטוי "מצע מדיני". טענת המצרים היא שבכנס המליאה בחיפה, הוסכם בין השרים וראש ממשלת מצרים כי תותר הקמתן וקיומן של מפלגות פוליטיות בכפוף למגבלות שיוסכמו. לחילופין הם עומדים על כך, שאם אין מתירים במפורש הקמתן של מפלגות, יש לפחות להתיר הגשת "מצע מדיני" ע"י המועמדים.

עקב המחלוקת בנושא העקרוני, הופסק הדיון במגבלות. בהמשך הדיון בתל-אביב, הסכימו המצרים להמשיך הדיון במגבלות ובלבד שתירשם עמדתם העקרונית לפיה הזכות להגיש "מצע מדיני" היא תנאי מוקדם לאימוץ מגבלות כלשהן.

5. בכפוף לכך קויים דיון במסמכים המפורטים שהוגשו ע"י המשלחת הישראלית. המצרים התנגדו למעשה למרבית המגבלות המוצעות, בטענה שתהיה בכך פגיעה בחופש ההבעה הפוליטית, לחילופין הם העלו במפתיע טענה כי יש לכלול גם ערובות ספציפיות מטעם ישראל לחופש הבחירות, כגון: זכות מעבר חופשי, הימנעות ממעצרים וכו', אחר דרישה זו הופסק הדיון בנושא.

לאור ההתפתחות האמורה, יהיה מקום להחליט באם יש להמשיך בדיון במגבלות או להסתפק בהוראה הכללית המופיעה עתה במסמכי קבוצת העבודה למתכונת הבחירות. לפי הוראה זו כפזפים חופש ההתכנסות וההבעה הפוליטית לשמירת החוק והסדר וקיום כללי היסוד של הסכמי קמפ דיוויד.

6. ס י כ ו ם

לאור העובדה שקבוצת העבודה למתכונת הבחירות סיימה חלק ניכר מנושאי הדיון, בעיקר בתחום הנוהלי והענייני של נוהל הבחירות, נעמוד מכאן ואילך בפני קשיים ממשיים בהשגת הסכמה בנושאי המחלוקת היסודיים. בשלב זה, רצוי לקבל הנחיות ועדת השרים בעיקר בנושא חופש ההבעה המדינית.

ביתר הנושאים, קבוצת העבודה תמשיך לדון ולגבש אופציות אפשריות לעיונה של המליאה.

בברכה,

מאיר גבאי

חוקה למחכונת הבחירות

רשימת נושאים המחייבים הסכמה

1. שיטת הבחירות (סוכמה השיטה הרובית-אזורית: יש לבחור בין נציג אחד או מספר נציגים לכל אזור בחירה).
2. מספר הנבחרים למועצה המינהלית.
3. תרכב ועדת הבחירות המרכזית (הצננה הבטיטי סוכספ יש לקבוע את ההרכב המדוייק).
4. הסמכות להוצאת הצו הקורא לבחירות (עמדת ישראל; הממשל הצבאי; העמדה המצרית; ועדת הבחירות המרכזית).
5. גיל הזכאות לבחור (ישראל מציעה 21; מצרים 18).
6. אמצעי זיהוי (סוכס שחעודות הזהות מטעם המחטל הישראלי השמשנה אמצעי זיהוי. העמדה הישראלית: העודות אלה החיינה אמצעי זיהוי בלעדי: העמדה המצרית: יש להכיר גם באמצעי זיהוי אחרים).

18/2/1952
23

ANNEX A

2.A. Peaceful Assembly and Political Expression:

Peaceful assembly and free expression will be assured. The right to political expression includes the right to advocate a (political*) platform bearing in mind the need to preserve law and order, as well as the underlying principles of the Camp David Framework.

*(The position of the Egyptian Delegation is that agreement on the rest of the parts of this Article is contingent upon acceptance of this position.)

2. B. Campaigning

The regulations specifying campaign activities set out below shall be announced by the CEC.

Candidates shall be entitled to campaign for the election and shall have the right to organize public meetings, deliver public speeches, circulate printed material, exhibit posters, announce candidacies, publicize distinctive qualities, programs and platforms.

Candidates shall use only their authorized symbols or signs.

It shall be an offense to:

- [Israeli Position: Campaign for a candidate in any place situated outside the limits of his constituency, or] [Egypt objects to inclusion of this restriction.]
- Make use, in connection with campaigning, of any funds, property or goods belonging to public, municipal or tax-empt institutions, or
- Make use, in connection with campaigning, of any funds derived from outside the areas other than personal contributions totalling not more than   per candidate.

A candidate shall not defame or libel any other candidate or candidates.

Draft Non-Paper
Options Paper for Article 3

For Plenary review:

No agreement at the Working Group level has been possible on the following questions constituting Article 3 of the Election Modalities paper:

- Constituencies
- Number of individuals to be elected to the Self-Governing Authority (Administrative Council)
- Systems of Elections

After lengthy discussions of these issues, the Working Group considers their resolution to be beyond its competence. Therefore, it has agreed, in accordance with the directive of the January 31 Plenary, to draft a joint ad referendum paper for consideration by the individual delegations in consultation with their respective governments.

I. The Problem

The parties hold widely differing positions -- mandated at the highest levels -- on the question of constituencies and the number of individuals to be elected to the Self-Governing Authority (Administrative Council). Systems of Elections is not an issue which

in and of itself lies beyond the competence of the Working Group. However, due to the differing positions of the parties, it would appear now that the resolution of the question of Systems of Elections depends on agreement on one or possibly both of the two major issues noted above.

II. Positions of the Parties

A. Israel

General: The three component parts of Article 3 -- described above -- should be addressed and resolved independently of one another.

Constituencies:

1. Israel and Egypt agree that representation shall be apportioned with due regard to population and municipal boundaries.
2. Israel proposes that a list of municipalities, villages and other localities will be compiled and agreed upon, on the basis of which a list of constituencies will be drawn up and agreed upon.

Number of Individuals to be Elected: Israel has proposed 11.

Systems of Elections: Israel favors a single-member district system.

B. Egypt

General: The three issues constituting Article 3 -- Constituencies, numbers to be elected and Systems of Elections -- are an integral whole. Decisions cannot be taken independently on one of the three issues without reference to the others.

Constituencies: Egypt proposes that the electoral zones (constituencies) which existed under the Egyptian and Jordanian administrations, respectively, be retained.

Number of Individuals To Be Elected: Egypt has proposed 80 - 100.

Systems of Elections: The system of election agreed to must be matched to the number of individuals to be elected.

III. Analysis

1. The adoption of a particular proposal on Constituencies involves questions for the parties of the highest political sensitivities. Therefore, it appears that this issue would have to be considered at the appropriate political level.

2. The question of number of individuals to be elected to the Self-Governing Authority (Administrative Council) has been seen by the parties as related to the powers of the elected body. However, size in and of itself has not and cannot determine the powers of the elected

body, which is the subject of discussions in the Working Group on Powers and Responsibilities.

3. The question of number, however, has particular symbolic significance. The Egyptian delegation recalled that the West Bank returned 30 members to the Jordanian Parliament before 1967. It therefore feels that representation from the West Bank which falls short of pre-1967 standards will be a disincentive to Palestinian participation in the elected body. The Israeli position is that the number of individuals to be elected to the Self-Governing Authority (Administrative Council) by the inhabitants in the areas concerned should not necessarily be related to any previous elections which took place in those areas.

4. It seems that a simple majority system would offer the areas concerned -- given their cultural and demographic character -- a more representative system, with greater political stability. However, Egypt feels that a single-member district system, decided upon without reference to the number of individuals to be elected will seriously limit the number of individuals which can be elected. Therefore, it believes that in the case of a small number to be elected the question of the system of proportional representation would have to be reconsidered.

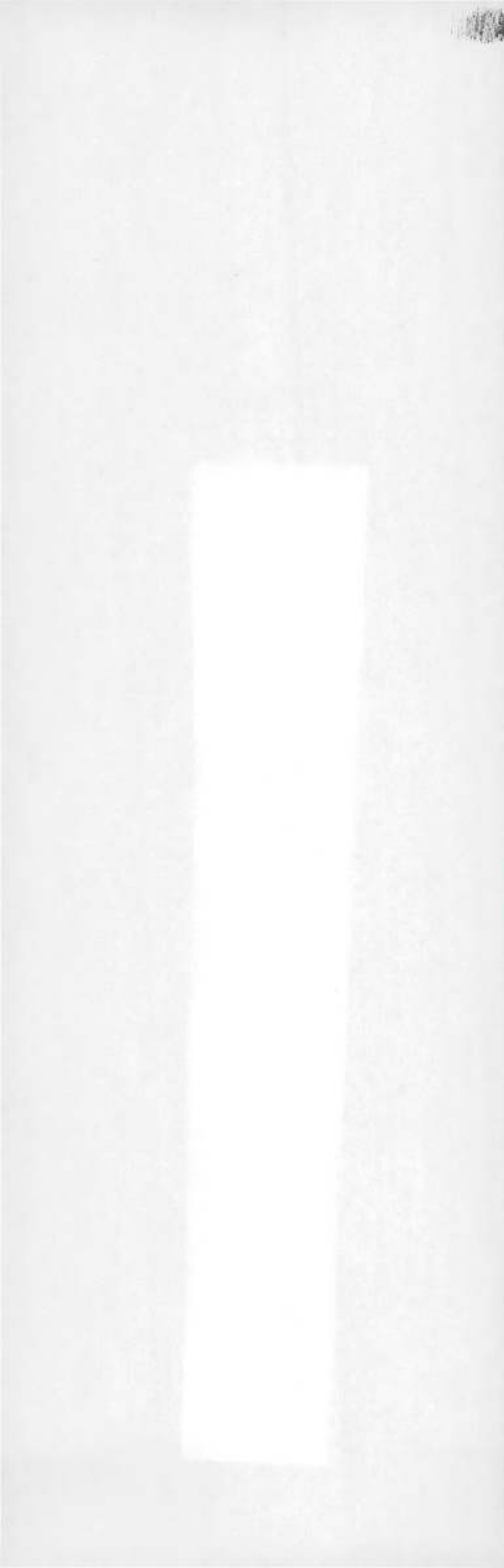
IV. Options for Resolution

Given the foregoing analysis, a compromise resolution along the following lines may be available:

1. Systems of election and number of members to be elected be considered integrally.
2. The question of whether to adopt a specific system of delimiting constituencies be considered at the appropriate political level.
3. The question of number to be elected be divorced from the issue of powers of the elected body, until this matter is resolved.
4. Subject to agreement on the number of individuals to be elected, the system of election be narrowed to a majority system, either single-member district or multi-member district.

5113

24

י"ב באדר תש"מ
28.2.1980

כודי

א ל : כבוד ראש הממשלה שר החוץ בפועל
כבוד שר הפנים ראש ועדת האוטונומיה

מאת : רוח לפידות

הנדון: דו"ח על מיפגש ראשי המשלחות, התא 27-28.2.1980

ביום רביעי 28.2.1980, אחה"צ, מיפגש ד"ר בורג עם מר לינוביץ.
מר לינוביץ אמר, שתאריך ה-26.5.1980 הוא בעיני הנציא קרטר **DEADLINE**
וד"ר בורג מחה על קביעה זו, בהסתמך על המכתב המשותף של הנציא סאדאט וראש
הממשלה מר בגין מיום 26.3.1979. לדעת לינוביץ עתה נזוה השעה למו"מ מסוג
שיוזמה קארינגטון טרם נשאה פרי. לינוביץ מוכן להמשיך בתפקידו רק אם יש
איזשהו סיכוי להצלחה, אך יש הסבורים, שלמעשה ישראל איננה מוכנה להעניק
אוטונומיה מלאה כפי שהתחייבה. כן אמר שהנציא קרטר אינו מרוצה מהתבטאותו
של ראש הממשלה נגד אספקת נשק למצרים.

לינוביץ ביקש שישראל תסכים לדון על שאלות בטחון ובטחון פנים
וד"ר בורג התנגד. מר לינוביץ גם העלה את הנושא של בעיות חקיקתיות, ושל
כלכלה. לדעתו יש 4-5 בעיות יסוד. ראשית - נושא הקרקע: לא ייתכן שישראל
תקים התנחלויות על אדמות-מדינה, אך היא יכולה לקנות אדמה למטרה זו.
להערכתו של ד"ר בורג, שהערבים לא יאותו למכור ליהודים אדמה, הטיב לינוביץ,
שאפשר לפתור את הבעיה על ידי קביעת צורך בהסכמה הדדית: ערבים יוכלו לרכוש
אדמות-מדינה בהסכמה ישראל, ואילו ישראלים יוכלו לרכוש אדמות-מדינה בהסכמה
רשויות האוטונומיה.

בענין חושבי ירוזלים הציע מר לינוביץ זכות הצבעה הן היעדרות
Absentee vote. בין היתר ביטס את הטעמו על התאוריה הישראלית,
שהאוטונומיה היא לחושבים ולא לשטח. ד"ר בורג השיב, שמדובר רק על חושבי
יהודה, שומרון ועזה.

מר לינוביץ אמר, שבהשפעתו ניתן הנציא קרטר את חובתו בנושא ההתיישבות
היהודית בחברון.

באותו מעמד מסר מר לינוביץ לד"ר בורג אלוהה סממכים:

1. רעיונות בנושאים כלכליים;
  2. רעיונות בנושא המים;
  3. רעיונות בנושא הבטחון.
- בשעה יותר מאוחרת הועבר לד"ר בורג מסמך נוסף בשם -
4. **Framework for autonomy negotiations**

משלחת ישראל ראתה בחומרה רבה הגשת מסמכים אלה למורים ללא תיאום מוקדם עם ישראל. כמו-כן מצאנו במסמכים אלה שתירות רבות ללשוננו של מסמך דיורד ולרוחו.

ביום חמישי 28.2.1980 בבוקר שוחח ד"ר בורג עם מר לינוביץ והביע את התנגדותנו התקיפה למסמכים שהוגשו וכן דרש שהאמריקאים יקחו אותם בחזרה. רק אם הם יבטלו את המסמכים, יא מקום להמשיך השיחות.

תשובתו של מר לינוביץ הייתה: המסמכים שהוגשו לנו הם סודיים; הכוונה הייתה לעורר למחשבה, וד"ר בורג רטאי לדחותם; הם הוגשו למר לינוביץ כגישה אפשרית, ואין זאת אומרת שמר לינוביץ בעצמו מסכים לכל מה שכתוב בהם; אין זאת הצעה רשמית של ארה"ב, אלא ניירות פנימיים. המסמכים הגיעו לידי מצרים לפנינו משום שמר לינוביץ אכל ארוחה-בוקר עם ד"ר חאליל. ד"ר בורג רטאי לראות את המסמכים כבטלים.

מר לינוביץ מסר, כי בינתיים הותרט ד"ר חאליל על הסכמתו להקים ועדה בנושא המים. לינוביץ, לדבריו, הביע תרעומת על שהאגיל כחחרט זו הפעם השלישית (כזכור הותרט פעמיים בהרצליה - פעם בעניין הרשימה של הסמכויות, ופעם בניסוח הצעת הסיכום).

לאחר שארה"ב הסכימה לראות את המסמכים כבטלים, הוסכם ונציגי שלושת הצדדים (מר קוברסקי, מר ליאונרד ומר לסיף) יטפלו בהרטי הנושאים שהוסכם עליהם:

הקמת ועדה לנושאים משפטיים, וועדה לכלכלה, וכן קביעת לוח-זמנים לחדש מרץ.

בפגישה שהתקיימה בין ד"ר בורג, ד"ר חאליל ומר לינוביץ ביום חמישי 28.2.1980 לפני הצהרים נדונו נושאים שונים, אשר החשובים שביניהם הם בטחון ומים.

1. בטחון

ד"ר בורג הסביר את עמדת ישראל בנושא זה. ד"ר חאליל השיב, שנושא הבטחון מופיע גם במסמך קמפ דיורד במקומות שונים. במהלך השיחה גם הזכיר ד"ר חאליל את ההוראה בקמפ דיורד העוסקת בהסדרים עם שונים, אך ד"ר בורג הסביר, שלדעתנו הכוונה במונח שכנים בהקשר זה הוא אך ורק למדינות, ואין זה כולל את האוטונומיה.

ד"ר חאליל גם העלה את הסברה, שבטחון פנים צריך להיות באחריותה של הועדה המתמדת שתקום לפי סעיף 3 להסכם קמפ דיורד. מכל מקום ביקש ד"ר חאליל להבחין בין שני מושגים: בטחון במונח המלא של המילה (ובמובן זה מופיע המונח בהסכם קמפ דיורד) לעומת אספקטים בטחוניים של פעילות בתחומים אחרים. הוא ביקש שבעיות מסוג אחרון זה לא ייכללו בנושא בטחון, אלא יופיעו תחת מטריה אחרת, כגון עידוד יחסי שכנות טובה ומניעת הסתה.

2. מים

ד"ר חאליל אמר שמצרים מתנגדת להקמת ועדה בנושא המים בכל שלב שהוא, וזאת משום שכל סמכויות המושל הצבאי תעבורנה לרשויות האוטונומיה, ואלה יוכלו בעת הצורך לנהל מו"מ עם ישראל בנושא המים. אגב הדיון בשאלה זו גם נגעו בקצרה בשאלת הסמכויות השיוריות.

בשיחה שקיימו ראשי המשלחות ביום חמישי אה"צ ניסחו הודעה משותפת. באותו מעמד גם ביקש ד"ר חאליל, שינוסח מכתב ד"ר בורג מסכים לאבחנה בין נושא הבטחון - כפי שהוא מופיע בקמפ דיורד מחד, לבין אספקטים בטחוניים של סמכויות אחרות מאידך, וקבוצת העבודה לסמכויות תהיה רשאית לדון בנושאים מן הסוג השני. לא הסכמנו לניסוח מסמך כזה, אבל ד"ר בורג הבטיח שישראל לא תשתמש במושג בטחון כ-
SUBTERFUGE

רצ"ב הודעת הסיכום.

במסיבת העתונאים שהתקיימה בתום הדיונים עלתה בין היתר השאלה, האם תאריך ה-26.5.80 הוא רק תאריך יעד או תאריך מחייב. ד"ר בורג הדגיש שמדובר רק ב-GOAL לסיים את המו"מ עד מועד זה, ואילו ד"ר חאליל ומר לינוביץ אמרו, שזה אמנם GOAL אבל חייבים להשיגו.

בברכה נאמנה,

נח אפקיאל
רוח לפידות

Lapidote

28.2.1980

10/10 20/1

COMMUNIQUE

THE PRIME MINISTER OF EGYPT, DR. MUSTAFA KHALIL, THE MINISTER OF THE INTERIOR OF ISRAEL, DR. JOSEF BURG, AND AMBASSADOR SOL LINOWITZ OF THE USA MET IN THE HAGUE FEBRUARY 27 AND 28, 1980.

IN AN EFFORT TO REACH THE GOAL SET BY EGYPT AND ISRAEL OF COMPLETING NEGOTIATIONS BY MAY, THE HEADS OF DELEGATIONS HAVE HAD INTENSIVE PRIVATE DISCUSSIONS FOCUSING ON VARIOUS ISSUES OF MAJOR CONSEQUENCE. IT HAS BEEN AGREED THAT TWO HIGH-LEVEL AD-HOC COMMITTEES ARE TO BE ESTABLISHED, ONE TO DEAL WITH ECONOMIC ISSUES, THE OTHER WITH LEGAL MATTERS RELEVANT TO THE ESTABLISHMENT OF THE SELF-GOVERNING AUTHORITY (ADMINISTRATIVE COUNCIL).

IN ADDITION, A SCHEDULE OF ACTION THROUGH MARCH HAS BEEN AGREED UPON. IT HAS ALSO BEEN AGREED THAT THE NEXT PLENARY SESSION WILL BE HELD TOWARD THE END OF MARCH IN EGYPT.

THE EXISTING WORKING GROUPS WILL CONTINUE THEIR CURRENT WORK IN COORDINATION WITH THE TWO AD-HOC COMMITTEES HEREBY ESTABLISHED AND WILL REPORT THEIR PROGRESS AT THE NEXT PLENARY SESSION.

THE HEADS OF DELEGATIONS WILL MAINTAIN CONTINUOUS CONTACT WITH EACH OTHER. THE HEADS OF DELEGATIONS STATE: "IN EVERY NEGOTIATION, ONE EVENTUALLY REACHES THE HEART OF THE MATTER. IN THESE NEGOTIATIONS WE HAVE NOW REACHED THAT POINT, AND WE ARE COMMITTED TO CONTINUING THESE DISCUSSIONS INTENSIVELY DURING THE WEEKS AHEAD. "

מבית
ממשלה

LIST OF ROOM OCCUPATION

<u>Name</u>		<u>Room</u>
Dr. S.J. Burg	-Minister of the Interior	339-340
Mrs. R. Burg	-	" "
Mr. Ch. Rubersky	-Director-General, Ministry of Interior.	342
Prof. Mrs. R. Lapidot	-Legal Advisor, Ministry of Foreign Affairs.	330
Mr. D. Patir	-Advisor, Prime Minister's office.	331
Mr. G. Stern	-Director of the Cabinet of the Minister of the Interior.	341
<hr/>		
Mr. I. Shay	- Security officer	338
Mr. I. Levy	- Security officer	338
<hr/>		
Office	-	337

Autonomy, Egyptian style: Palestinians could veto IDF moves

By DAVID LANDAU

TEL AVIV. — The Israeli army would "require the permission" of the Palestinian autonomous council for any "movement of troops into or through" the territory of the autonomy. This is one of the proposals put forwards by Egypt in its autonomy blueprint presented here yesterday.

Ambassador Ezzat Abdul-Latif, head of the Egyptian working group, explained to *The Jerusalem Post* in an interview last night that the IDF's redeployment, under the Camp David framework, into "specified security locations" was designed "for strategic purposes." The IDF was not intended under Camp David to remain involved in the life of the West Bank and Gaza — and therefore it should have to "inform" the Palestinian autonomous authorities and coordinate with them whenever it wished to move troops into or out of these "specified security locations."

The Egyptian team presented a draft autonomy blueprint at the start of the current negotiating round in response to Israel's "model" submitted in Cairo a fortnight ago. At that time, ambassador Abdul-Latif flatly rejected the Israeli scheme, and yesterday he reaffirmed to the *Post* that Egypt found it "totally unacceptable."

The Israeli working group, led by Interior Ministry Director-General Haim Kubersky and Foreign Ministry legal aide Ruth Lapidot, will present a point-by-point rebuttal of the Egyptian blueprint at the working session this morning. Last night, Kubersky was studiedly

restrained in his reaction to Abdul-Latif's presentation. He charged obliquely that the Egyptian blueprint clashed with the Camp David framework, using the word "inexactitudes" to describe what the Israelis consider to be glaring inconsistencies with Camp David.

Kubersky said some of the Egyptian principles posed an actual danger to the security of Israel. But he pointedly did not reject the Egyptian paper out of hand, noting that rejection and refusal to discuss unpalatable proposals were not the way to constructive negotiation.

The Egyptian blueprint requires that Israel's annexation of East Jerusalem be rendered "null and void," and that the "seat" of the autonomous institutions be Arab Jerusalem.

As for the Jewish settlements in the West Bank and Gaza, these were "illegal" and would have to be removed "in the course of a final settlement." In the meantime, Abdul-Latif explained, *The Post*, there must be a freeze on any new settlements for the duration of the autonomy transitional period. Both the settlers and their settlements must come under the jurisdiction of the autonomy.

Another key point in Egypt's position, Abdul-Latif said, is that foreign policy, while it will not be put in the hands of the Palestinian autonomy, will be removed from Israel's sole control. The Egyptian envoy said this was "implicit" in his side's proposal. He said Egypt wanted "to talk about" what form of joint, multi-party, or third party organ could be established to control the foreign policy of the Palestinian self-governing entity during

(Continued on page 2, col. 2)

EGYPT'S AUTONOMY PLAN

(Continued from page 2)

the five-year transitional period.

A genuine transfer of policymaking powers, the Egyptian envoy continued, implied the creation of a legislature and not merely an executive. He argued that the parenthetical phrase (administrative council) advisedly added by Premier Menahem Begin at Camp David to the words "self-governing authority" could be squared — if read in a broad perspective — with the notion of a legislature. He argued, too, that this envisaged legislature should itself be recognized as the "self-generating source of authority" for the autonomy. But he indicated that if the Israeli negotiators were prepared to see the agreement between the parties (Israel, Egypt, the U.S. and hopefully others) as the "source of authority," Egypt would go along with that approach.

(The Israel government's position is that the legal "source of authority" for the autonomy must continue to reside in the military government which will be "withdrawn" but not "abolished" as an extant legal entity.)

Abdul-Latif denied that the Egyptian scheme fell little short of a full-fledged state. He said Israelis seemed to have "an obsession" about a Palestinian state. At the end of the transition period, the autonomous entity would have to choose whether to enter into some form of link with Israel or Jordan, or whether to go it alone to full independence. In the latter case, it would then take over the conduct of its defence and foreign affairs and would acquire a flag of its own. (The envoy was hesitant as to whether the autonomy would have a flag of its own during the transition period.)

Egyptian sources speak with barely concealed disparagement about the Israeli "model," which set out in the minutest detail the breakdown of the autonomous council into 11 divisions. Abdul-Latif noted that the Egyptian scheme does not presume to dictate these minutiae to the Palestinians. When the autonomy comes into being, he said, it will decide for itself how to order and organize its functions.

He conceded that the chasm between the Israeli and Egyptian approaches was wide and deep. Still, the exercise performed by the working groups had been helpful in "articulating and clarifying" the issues of dispute. "We have a political difference," he said. "Perhaps it must be resolved at a higher level. Perhaps, though, the U.S. can work out ways to bridge the gaps."

He dismissed as "nonsense" the notion prevalent in Israeli government circles that differences existed between President Anwar Sadat and the Egyptian Foreign Ministry. If Minister Butros Ghali were not enunciating Sadat's

policy, he would either resign or be dismissed, the envoy noted.

Similarly, he implied, if the Egyptian autonomy blueprint had not had the president's approval it would not have been presented.

The Egyptian blueprint was similarly — and advisedly — imprecise, he said, regarding the question of security: here, too, detailed negotiations were called for to determine who would control security.

Thus the Egyptian blueprint does not follow the pattern of the Israeli "model," which divided the powers and responsibilities into three categories: those to be vested in the autonomous council, those to be shared with Israel, and those ("residual") powers to be retained by Israel (defence and foreign policy, state lands, Jewish settlements, natural resources, internal security, printing of money, radio and TV, international communications, etc.) The Egyptian blueprint does not specify any "residual" powers.

Nor, said Abdul-Latif, does it specify "shared powers," although the ambassador said Egypt makes it for granted that there will be areas of coordination. Such matters as water resources (which in the Israeli model is designated a "shared" responsibility) would have to be negotiated.

The autonomy would "not be a hostile entity, but a good neighbour," Abdul-Latif averred. "It will be up to the autonomy and Israel to settle problems."

The Egyptian blueprint envisages an elected Palestinian legislature, which would nominate an executive council from among its members and appoint a judiciary. Israel opposes the idea of a legislature which, it believes, is the attribute of a state, not a limited, non-sovereign self-government.

But Abdul-Latif argued that the basic concept of Camp David was, in the words of the "framework," the "withdrawal" of the military government and its civil administration and its "replacement" by the "self-governing authority (administrative council)." Israel, he asserted, in its "model" was proposing that the Palestinians exercise merely "civil service functions" — which to a large degree they already did today under the military government. There was no transfer, under the Israeli scheme, of policy-making powers which ought to be the essence of the "withdrawal" and "replacement" envisaged in Camp David.

Camp David, after all, intended to outline a transitional arrangement "aiming at the development of the Palestinian people and their institutions," said Abdul-Latif, "towards a solution of the Palestinian problem in all its aspects and the realization of their legitimate rights..."

א ל : כנווד ראם וממסלה שר דרוז בפועל
כנווד שר הפנימי, יו"ר ועדת האוטונומיה

מאת : היועצת המזכרית למסדר החוז

דו"ח קצר של מושב קבוצות העבודה בנושא
האוטונומיה, ליום 20.2.1980 - 18

Handwritten notes:
קבוצות
אוטונומיה

1. האווירה הכללית

כללית ניתן לומר, שהאווירה היתה טובה, על אף חילוקי
הדיעות הרבים. ניכר היה שכולם מצפים בדריכות לתוצאות
של מיפגש ראשי המסלחות שנועד להתקיים בסוף החודש.

2. קצב העבודה

גם במושב זה היה המו"מ אינטנסיבי ביותר, והתנהל במקביל
בנושאים שונים ובדרגים שונים.

3. תדרוך אמצעי התקשורת

המסלחות קיימו את הבסחתן (שניתנה במושב גיזה 14.2.1980 - 12),
ונמנעו מהצהרות לכלי התקשורת. יש להניח שדבר זה תרם לאווירה
הטובה.

4. קבוצת העבודה בנושא הסמכויות

העבודה בקבוצה זו התנהלה גם הפעם בשיחות בלתי פורמליות
של ראשי הקבוצות, ושל תת-קבוצת עבודה. הדיונים נסבו על
שני תחומים :

א. כזכור, התקיים במושב הקודם בגיזה דיון - מעין

קריאה ראשונה - ברשימות שהוכנו בשעתו ע"י הסגיר לינוביץ :

רשימה 1 - סמכויות שתועברנה לרשות המינהל העצמי,

רשימה 2 - סמכויות שתופעלנה במשותף,

רשימה 3 - סמכויות שתיסארנה בידי ישראל,

רשימה 4 - סמכויות שטרם סויכו לשום קטיגוריה.

במושב ליום קיימנו מעין קריאה שנייה של הרשימות

1, 2, 3, 4. דבר בתוכנה של כל סמכות, וכל צד הסביר

לאיזו רשימה יש לשייך כל סמכות. ברוב הנושאים היו

הדיעות חלוקות; עמדת מצרים היא, שכמעט כל הסמכויות

צריכות לעבור לרשות המינהל העצמי, ואם יש צורך בתיאום

או בשיתוף פעולה, הרי שהדבר יוסדר במו"מ בין מועצת

האוטונומיה בעצמה לבין ישראל, בנוא העת.

עם זאת ניתן לציין, שלגבי שני נושאים למעשה הסכימו

המצרים שיש צורך בשיתוף פעולה :

נושא המים, ותכנון טכני Technical planning for mutual interrelationships

בכך יש לראות הישג, לדעת משלחת ישראל.

חילוקי דיעות רציניים נתגלעו לגבי השמות של הרשימות הסונות.

כולם מסכימים, שרשימה מספר 4 נקראת other areas for discussion

אך לגבי יתר הרשימות הדיעות חלוקות : לדעת מצרים, רשימה 3

צריכה להיקרא powers to be reserved

ורשימה 2 - powers to be coordinated

לעומת זאת, לדעת ישראל, השמות צריכים להיות : לגבי
 רשימה 3 ..... residual powers to be retained by Israel
 רשימה 2 . shared powers

הצענו לכלול במסמך מסותף את הכותרות של כל צד בנפרד.
 אך מסלחת מצרים טענה, שנמסר לה ע"י ד"ר חאליל, כי במושב
 המליאה באכדיה הוסכם בין ראשי המסלחות על הכותרות שמצרים
 דוגלת בהן, ולכן אין היא מוכנה להסכים לשום מסמך מסותף,
 שבו מופיעות שתי הגירסאות השונות. לנו במסר, שד"ר בורג
 לא הסכים לכותרות שמצרים עומדת עליהן (למעשה הן מבוטאות
 על הצעה שנייה של השגריר לינוביץ).

לפיכך לא ניתן היה להגיע למסמך מסותף בנושא הרשימות.
 סוכם שכל צד ידווח לשולחיו על המו"ס ועל הרשימות. למעשה
 הוסכם על המסמך, פרט לכותרות. המסמך, בגירסתו הישראלית,
 רצוף בזה.

במהלך הדיון גם הציעה מסלחת ישראל, שנשמע דיעות של מומחים
 טכניים על הנושאים השונים שמחייבים תכנון מסותף. ארה"ב
 הביעה בע"פ את תמיכתה ברעיון זה, אך מסלחת מצרים ביקשה
 לדחות את הדיון בהצעה זו לסלב יותר מאוחר.

ב. בהמשך למה שהוסכם במושב גיזה, ניסו הצדדים לנסח ביחד רשימה
 של other outstanding issues -
 למעשה הוסכם על הנושאים הבאים :

1. מקור הסככות בתקופת המעבר;
  2. חקיקת חוקים והתקנת תקנות;
  3. התחום וההיקף של סככות רשות המינהל העצמי;
  4. המבנה של רשות המינהל העצמי - בעיות סטרם נפתרו;
  5. מקום מוסב/ רשות המינהל העצמי.
- לרשימה זו ביקשה מסלחת מצרים להוסיף עוד שני נושאים :
6. תכנית ולוח זמנים לנסיגתו של המסמל הצבאי ומינהלו
 האזרחי;
  7. בטחון.

סוכם שיוכן מסמך מסותף ובו 5 הנקודות שעל הריליוואנסיות שלהן
 יש הסכמה, ומצרים תוסיף שהיא מבקשת להוסיף את שני הפריטים
 הנוספים.

נציג ארה"ב, מר קלובריוס, נחבקש (ביוזמת מצרים) לנסח את
 הסיכום. בסיכום שהוא ניסח באמר, שמסלחת ארה"ב תומכת בעמדת
 מצרים.
 ישראל לא יכלה להסכים למסמך כזה (הוא מצורף בזה), ולפיכך כל
 הרשימה של other outstanding issues בגנזה.

יחד עם זאת התקיים בתת-קבוצת העבודה דיון בלתי פורמאלי לחלוטין על חמש הנקודות שברשימה. זה היה דיון ענייני, ומעניין. יש לציין שבמהלך השיחה על מקור הסמכות, טענו המצרים, שמקור הסמכות הוא העם הפלשתיני. בדיון בלתי פורמאלי על נושא החקיקה היה מעניין לשמוע, שאמנם לדעתם צריכה להיות בידי רשות המינהל העצמי גם סמכות לחוקק חוקים, אך הם הסכימו שיש צורך בפיקוח על סמכות זו, כדי שלא תתבצע חריגה מסמכות. לדעתם הפיקוח צריך להיות בידי הועדה המתמדת *Continuing committee* (סעיף 3 להסכם קמפ דייוויד) ובידי בית המשפט העליון בשטחים.

בנושא התחום וההיקף של סמכות רשות המנהל העצמי אמרו המרצים, שיהיו לה שלושה סוגי סמכויות *personal* (על כל תושבי האיזור), *territorial* (על כל השטח שיוגדר בהסכם), *material* (בתחומים שיוגדרו בהסכם). הסמכות הפרסונאלית לדעתם חלה גם על חיילי צה"ל ועל תושבי ההתנחלויות, אלא אם יוסכם אחרת בהסכם.

בנושא מיבנה רשות המינהל העצמי חזרו המצרים על עמדתם, שתהיה אספה מחוקקת ומתוכה תיבחר טועצה מבצעת.

בנושא מקום מושבה - שוב הביעו את הדעה, שמקום המוסב צריך להיות בירושלים. כאמור, היתה זו שיחה בלתי פורמאלית לחלוטין.

5. קבוצת העבודה בנושא הבחירות

הדיונים בקבוצת עבודה זו התקיימו במקביל, בשני נושאים (הדיווח דלהלן מבוטא על דו"ח של פר מאיר גבאי, ראש קבוצת העבודה לנושא הבחירות, והגברת יהודית היבנר):

א) נושאים המהייבים הסכמה - חלוקה לאיזורי בחירה, מספר הנבחרים ושיטת הבחירות

כזכור נסבה החלוקה על נסיונם של האמריקאים להציג בנייר מסותף, עמדה של ארה"ב ה"ועדת להציע פשרה בין עמדות המצרים והישראלים בנושא הנ"ל. לאחר דיון הסכימו האמריקאים ליותר על מתכונת זו של הגשת המסמך. אולם, המצרים עמדו על העלאת נושא ההסתתפות האמריקאית כשאלה עקרונית. לאחר בירורים ממושכים, הוחלט להסיר את ההתייחסות לעמדה אמריקאית. הוכן מסמך המוגש לעיון כל אחד מהצדדים כסיוטא לבירור, והוא דן בשלושה נושאים: החלוקה לאיזורי בחירה, מספר הנבחרים למועצה המינהלית, ושיטת הבחירות. המצרים עומדים על כך ששלוש השאלות האסורות כרוכות אחת ברעותה. הם חוזרים על כך ששיטת הבחירות מבין השיטות שהועדפו ע"י קבוצת העבודה, תיקבע סופית רק לאחר קביעת מספר הנבחרים. בנושא איזורי הבחירה, ביקשו המצרים לכלול את שאלת זכות הבחירה לתושבי מזרח ירושלים. הוברר להם שבית, שאין קבוצת העבודה ע"ש מוסמכת לדון בנ"ל בנושא זה. מטעם זה מציע הנייר שנושא החלוקה לאיזורי בחירה יוכרע בדרג הפוליטי המתאים.

בשאלת מספר הנבחרים, חזרנו על עמדתנו בדבר 11 נבחרים. המצרים חוזרים על המספר שהעלו בדיונים קודמים 80-100, אך מאזכרים את המספר שנקבע בשעתו ע"י הממשל הירדני כנציגות יהודה ושומרון דהיינו 30.

לסיכום, ניתן לומר שהנייר שהוכן אף שיש בו כדי לסייע לליבוון הבעיות, אין הוא בבחינת מצע ישיר לפתרון של הבעיות המרכזיות הנדונות בו.

(ב) השלמות בנושא חופש ההתכנסות, ההבעה הפוליטית ומערכת הבחירות
כזכור, עמדו המצרים על כך שתותר הצגת "מצע מדיני"
ההתכנסות וההבעה הפוליטית. לאחר דיון ממושך סוכם לרשום את העמדה
המצרית לפיה הניסוי הנ"ל הוא תנאי מוקדם לקבלת רשימת המגבלות.

בכפוף לכך קויים דיון במסמכים שהוגשו ע"י המשלחת הישראלית.

המצרים התנגדו למעשה למרבית המגבלות שהוצעו ע"י ישראל, וגם התנגדו
לכך שהפרוץ תהווה עבירה. בנוסף ללך העלו דרישה מפליגה: מאחר
ולמענתם יש לדון לא רק במגבלות ובחובות של תושבי השטחים, אלא גם
בהבטחת זכויותיהם, לפיכך הם דרשו שתיקבענה ערבויות שתיבטחנה על ידי
ישראל כדי שכל בעלי זכות הבחירה יוכלו לנרע חופשית בשטח ולתוכר,
וכדי שישראל תימנע מכל פעולה שיש בה כדי להצר את זכויות התושבים,
וכדי; כל זאת-למענתם-לאור ההתרחשויות בשטחים שבהן גורשו ראשי
ערים, קופחו זכויות קרקע על ידי פתישבים ישראליים, ועוד.

בין היתר גם התקיים דיון על השאלה, מהם הקדיטריונים לענין הוצאת
רסיון לעריכת אסיפת בחירות. עמדת מצרים היא, שועדת הבחירות
המרכזית תהיה מוסמכת להחליט בנושא זה. ישראל לא יכולה להסכים לזאת
משום שנושא ועדת הבחירות המרכזית (הרכבה וסמכויותיה) טרם סוכם
סופית בוועדת השרים לאסרבוטניה.

בשלב מסויים הגיע הדיון למבוי סתום, והוא צפוסק.

6. עמדתה של משלחת ארה"ב

נראה שחל שינוי בעמדת ארה"ב. האמריקאים מבקשים ליטול חלק יותר
אקטיבי בסו"מ. הדבר בא ללידי ביטוי למשל בתופעות הנאות:

(א) בהגסת המסמך של ארה"ב (מר שטרנברג) בגיזה בנושא הבחירות
ובו מובעת עמדה של ארה"ב,

(ב) בניסוח מסמך "השאלות הבסיסיות" בלרוס (מר קלובריוס) ובו נאמר
בפירוט, שעמדת ארה"ב היא כעמדת מצרים.

לעומת זאת, כאשר עמדת ארה"ב היא כעמדת ישראל, הם רק אומרים
זאת לנו, בעל פה, ואינם מודיעים זאת בפירוט בסו"מ, לא בעל-פה
ולא בכתב.

ייתכן שהגיעה השעה לבירור יסודי עם ארה"ב על התפקיד שהיא בוועדה
לטלא בסו"מ, ועל הדרך למילוי תפקיד זה.

בהקשר זה מן הראוי אף לחזור ולהזכיר את פרשת "הכותמת" של מסמך
הרשימות של הסמכויות שהוכן ע"י מר לינוביץ. לא ברור מתי, על ידי
מי, והיכן הוכנסו השינויים בכותרות של המסמך האמריקני. למענתם
הסכימו הן מצרים והן ישראל לכותרות החדשות, אך לדברי ישראל לא
היתה הסכמה כזאת.

בברכה נאמנה
למאן קולנו
רות לפידות

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: ה' באדר תש"ם
22 בפברואר 1980

מספר:

א ל : כבוד ראש הממשלה, שר החוץ בפועל
כבוד שר הפנים, יו"ר ועדת האוטונומיה

מאת : רות לפידות

הנדון : דו"ח קצר על מושב קבוצות העבודה בנושא האוטונומיה
ג ל ז ה - 12-14.2.1980

1. האוירה הכללית

כללית ניתן לומר, שהאווירה היתה טובה. עם זאת יש לציין שראש משלחת מצרים, השגריר עבדל-לאטיף, נקט בעמדה קיצונית; למעשה היתה עמדתו של לאטיף יותר נוקשה מן העמדה של ראש הממשלה ד"ר חאליל, כפי שבאה לידי ביטוי בשיחתו עם מר קוברסקי, ראש משלחת ישראל, שהתקיימה לפני התחלת הדיונים בקבוצות העבודה.

2. קצב העבודה

במושב זה היה המו"מ אינטנסיבי ביותר והתנהל במקביל בארבע קבוצות. במיוחד משלחת ארה"ב עמדה על כך, שהקצב יהיה מזורז.

3. תדרוך אמצעי התקשורת

השגריר עבדל-לאטיף הרבה במתן תידרוכים קיצוניים לעתונות. הדבר כמובן העכיר מעט את האווירה, וחייב מתן תשובה על ידי משלחת ישראל. כדי למנוע כעתיד הערכת האווירה בגלל אמצעי התקשורת, סוכם, שהחל במושב לרום, שנועד להתקיים בימים 18-20.2.1980, לא תימסרנה עוד הודעות חד-צדדיות לעתונות. כמו-כן הוסכם לא לשאת עוד נאומי פתיחה וסיום הנוגעים לנושאים השנויים במחלוקת.

4. קבוצת העבודה בנושא הסמכויות

העבודה בקבוצה זו התנהלה בשיחות בלתי פורמאליות של ראשי הקבוצה ושל תת-קבוצת עבודה, הדיונים נגעו בשלושה תחומים:

- (א) כזכור, הגישה משלחת ארה"ב, בעקבות מליאת אכדיה (30.1-1.2.1980) ארבע רשימות של סמכויות, שיש לדון בכולן. רשימה א- סמכויות שתועברנה לרשות המינהל העצמי בכפוף, במידת הצורך, להסדרי תיאום; רשימה ב- סמכויות שתופעלנה במשותף; רשימה ג- סמכויות שתישארנה בידי ישראל; רשימה ד- סמכויות שטרם שויכו לשום קטיגוריה.
- טרם הושגה הסכמה על הרשימות הללו, ואף לא על הכותרות שלהן.
- בתת-קבוצת העבודה התקיים דיון בלתי פורמאלי (מעין קריאה ראשונה) על התוכן של הסמכויות שבקטיגוריה ב- (משותף), ג- (נשאר בידי ישראל) ו-ד- (טרם קוטלג), וכל צד הסביר, לאיזו רשימה יש לשייך כל סמכות.
- הדיעות היו כמובן חלוקות במרבית הנושאים. עמדת מצרים היתה, שכמעט כל הסמכויות צריכות לעבור לרשות המינהל העצמי, ואם יש צורך בשיתוף פעולה או בתיאום, הרי שמועצת האוטונומיה בעצמה וישראל יוכלו להסכים על כך בבוא העת.

מדינת ישראל

- 2 -

משרד החוץ
ירושלים

תאריך:

מספר:

משלחת מצרים הסכימה, שלאוטונומיה לא יהיו סמכויות בתחום יחסי החוץ, אך לא הסכימה, שסמכות זו תישאר בידי ישראל.

לגבי שני נושאים שהעלינו, התנגדו המצרים לכל דיון בהם - בעיות כלכלה (לטענתם הנושא מדי רחב, והוא למעשה כלול בפרטים שונים שברשימה -א-); ושאלת הפיקוח על הים הטריטוריאלי ומרחב האויר (לטענתם, דרישתנו שסמכויות אלו תישארנה בידי ישראל פירושה נסיון לקבל את הריבונות על השטחים).

כשנסב הדיון על הפריט - "התנחלויות ישראליות", כמובן ביקשה ישראל שהנושא יכלל ברשימה מספר -ג- (סמכויות שמורות לישראל). אך המצרים אמרו, כי לדעתם מקומו של נושא זה ברשימה -א- (סמכויות של האוטונומיה), ובמידה שישראל קושרת נושא זה בענייני ביטחון, יש לדון בו במסגרת זו.

כאמור, נקראה הרשימה -ג- דהיינו - סמכויות הנשארות בידי ישראל residual powers to be retained by Israel וגם הבהרנו, שרשימה זו מכילה רק דוגמאות של סמכויות שלדעתנו נשארות בידי ישראל אך למעשה כל סמכות, שלא הוזכרה במפורש באחת הרשימות האחרות, נשארת בידי ישראל. עמדה זו כמובן לא זכתה להסכמה מצרית. לדעתם הרשימה צריכה להיקרא - reserved powers, מרבית פריטיה צריכים לעבור לרשימה -א- (סמכויות שתועברנה לאוטונומיה), והנותרים יהיו שמורים אבל לא שמורים בידי ישראל. בראשית הדיונים אף הרחיק עבדל לאסיף לכת והודיע, שאם אנו מתעקשים על כותרת זו, הוא איננו מוכן כלל לדון ברשימות. בסופו של דבר התקיים דיון על הרשימות, וכל צד הודיע, מה הכותרת הנראית לו. כאמור, לא הושגה הסכמה על הכותרות.

השגריר עבדל-לאסיף הודיע בראשית הדיונים, כי עמדת מצרים היא, שכל הסמכויות צריכות לעבור, וכי הם מוכנים לדון ברשימות רק בתור - framework for our discussion. עם זאת נראה לנו, שעצם נכונותה של מצרים לדון ברשימות השונות מראת על הגמשה מסויימת ועל הבנה מכללית, שלא כל הסמכויות תועברנה.

הדיון ברשימות השונות היה רק שלב של בירור ראשוני, ואתם נושאים יידונו שוב במושב לרום בשבוע הבא.

יצויין שטרם התקיים כל דיון ברשימה -א- (סמכויות שנועדו לעבור לאוטונומיה, בחלקן בכפוף לתיאום).

(ב) במקביל ביקש השגריר לאסיף לקיים דיון בבעיות היסוד של אוטונומיה - מקור הסמכות, הסמכות לחוקק, התחולה הטריטוריאלית (דהיינו, בעיית ירושלים), מספר האורגאנים של רשות המינהל העצמי, מעמד התמנחלויות, אופן העברת הסמכויות ולוח זמנים, מקום מושבה של מועצת האוטונומיה, ובעיות כסחון. לאסיף הגיש נקודות אלו במסמך, תר"כ, וביקש שכל צד ינסח בקצרה את עמדתו כלפי כל אחד מן הנושאים. סוכם לספל במכלול זה בראשית המושב בליום, 18-20.2.1980.

(ג) עקב התנגדותנו לדיון בשאלות כסחון ולהקמת קבוצת משנה לנושא זה, ביקש לאסיף הבהרות. הבהרות אלו ניתנו לו בישיבת בלתי פורמאלית שבה השתתפו ראשי המשלחות והאלוף סמיר.

3/..

מדינת ישראל

- 3 -

משרד החוץ
ירושלים

תאריך:

מספר:

5. קבוצת העבודה בנושא הבחירות

כזכור הוכנו בשעתן שתי רשימות - רשימה של נושאים שיש בהם אי-הסכמה, ורשימה של נושאים המחייבים דיון נוסף ופירוט נוסף. במושב גיזה דנו בשתי הרשימות הללו במקביל, בסתי-ת-קבוצות.

(א) בקבוצה אחת, ובה ישבו ראשי הקבוצה, דנו בשאלות הרציניות שהן עדיין במחלוקת: שיטת הבחירות, איוורור הבחירה, והספר הבחירות. מר שטרנברג התבקש לבטא מסמך ובו תיאור נקודות ההסכמה, חילוקי הדעות, ואופציות נוספות לעיונה של המליאה. אך למעשה הגיש מר שטרנברג מסמך ובו מוצגת, בין היתר, עמדתה של ארה"ב (דהיינו: החייב הדיון על איוורור הבחירה, קרי, על השתתפות ערכי מזרח ירושלים בבחירות); והסכמה על 30 חברים (במועצה האוטונומית).

נציגי ישראל התנגדו להגשת הצעה אמריקנית. מר שטרנברג הטכיס לקחת בחזרה את הצעתו ולהגיש נוסח חדש לקראת מושב לרום. עם זאת התנגד עקרונית לסברה, שאין ארה"ב רשאית להגיש הצעות משלה.

(ב) בקבוצה שנייה דנו בשלושה נושאים שלגביהם אמנם הושגה בעבר הסכמה ימרונית, אך נותר הצורך בהבהרה ופירוט נוספים: חופש ההתכנסות, חופש ההבעה הפוליטית, ומערכת בחירות. (peaceful assembly, political expression, campaigning) הוחלט לאחד את הדיון בחופש ההתכנסות וההבעה הפוליטית. הדיונים בתת-קבוצה זו עלו על שרטון מהטעם הבא:

מצרים ביקשה להעלות על הכתב את חופש ההתכנסות וההבעה הפוליטית, כולל מצע נתיבי (political platform), ואילו ישראל ביקשה לנסח את ההגבלות הזכורות אלו, ברור מסמך קמפ דייב. ישראל לא יכלה להסכים להכללת הביטוי מצע פוליטי (political platform). שכן יש בו כדי להצדיק קיום מפלגות פוליטיות. מצרים לעומת זאת טענה, כי במושב המליאה בחיפה (אוגוסט 1979) הוסכם בשעתו, שמפלגות פוליטיות החייבה וותרות, בתנאי שיענו על תנאים מסוימים. מאחר שישראל לא הסכימה להכללת הזכות למועצ מדיני, טיובה מצוים לדון ברשימת ההגבלות על הזכויות דלעיל - לטענתה יש לדון בהגבלות רק לאחר שיוטכס על תוכן הזכויות.

בברכה נאמנה,

רות לפידות

210 4012
28/2/80
2000

COMMUNIQUE

THE PRIME MINISTER OF EGYPT, DR. MUSTAFA KHALIL, THE MINISTER OF THE INTERIOR OF ISRAEL, DR. JOSEF BURG, AND AMBASSADOR SOL LINOWITZ OF THE USA MET IN THE HAGUE FEBRUARY 27 AND 28, 1980.

IN AN EFFORT TO REACH THE GOAL SET BY EGYPT AND ISRAEL OF COMPLETING NEGOTIATIONS BY MAY, THE HEADS OF DELEGATIONS HAVE HAD INTENSIVE PRIVATE DISCUSSIONS FOCUSSED ON VARIOUS ISSUES OF MAJOR CONSEQUENCE. IT HAS BEEN AGREED THAT TWO HIGH-LEVEL AD-HOC COMMITTEES ARE TO BE ESTABLISHED, ONE TO DEAL WITH ECONOMIC ISSUES, THE OTHER WITH LEGAL MATTERS RELEVANT TO THE ESTABLISHMENT OF THE SELF-GOVERNING AUTHORITY (ADMINISTRATIVE COUNCIL).

IN ADDITION, A SCHEDULE OF ACTION THROUGH MARCH HAS BEEN AGREED UPON.

IT HAS ALSO BEEN AGREED THAT THE NEXT PLENARY SESSION WILL BE HELD TOWARD THE END OF MARCH IN EGYPT.

THE EXISTING WORKING GROUPS WILL CONTINUE THEIR CURRENT WORK IN COORDINATION WITH THE TWO AD-HOC COMMITTEES HEREBY ESTABLISHED AND WILL REPORT THEIR PROGRESS AT THE NEXT PLENARY SESSION.

THE HEADS OF DELEGATIONS WILL MAINTAIN CONTINUOUS CONTACT WITH EACH OTHER.

THE HEADS OF DELEGATIONS STATE: "IN EVERY NEGOTIATION, ONE EVENTUALLY REACHES THE HEART OF THE MATTER. IN THESE NEGOTIATIONS WE HAVE NOW REACHED THAT POINT, AND WE ARE COMMITTED TO CONTINUING THESE DISCUSSIONS INTENSIVELY DURING THE WEEKS AHEAD. "

מדינת ישראל

משרד המשפטים

הרצי"ב הוגש
לוועדת השרים
ביום 10.3.80

המנהל הכללי

קבוצת העבודה למתכונת הבחירות

סיכום דיון בגיזה 14-12.2.80
ובתל-אביב 17-20 בפברואר, 1980.

1. נוהל הדיון

במסגרת הקריאה השניה והמשלימה של נושאי הדיון, כפי שנקבעו במליאת ועדות השרים בחיפה, קבעה קבוצת העבודה את נוהל עבודתה מכאן ואילך. קבוצת העבודה החליטה לקיים דיון מקביל במכלול הנושאים המחייבים עדיין הסכמה (נספח א' המצורף לכאן), ובנושאים המחייבים פירוט והשלמה.

2. נושאים המחייבים הסכמה

במסגרת דיון זה הוחלט לצרף את שלושת סעיפי המשנה שעניינם שיטת הבחירות, החלוקה לאזורי בחירה ומספר הנבחרים למועצה המינהלית. לאחר חילופי דברים בנושא, הציע הנציג האמריקאי להכין מסמך מסכם אשר יכלול את נקודות ההסכמה, חילוקי הדעות ואופציות לעיונה של המליאה. משהוגש המסמך האמור לצדדים, התברר שאת ניתוח האופציות האפשריות כלל הנציג האמריקאי במסגרת עמדה אמריקאית מוצהרת, המהווה חלק מהמסמך המוצע. הודענו שנוהל זה אינו מקובל עלינו, שכן עד עתה נהגנו לציין עמדות מוסכמות, או חילוקי דעות, בין העמדה הישראלית והמצרית בלבד. הנציג האמריקאי הסכים שנתעלם מהמסמך שהוגש והביע נכונותו להכין טיוטה נוספת לדיון, ללא ציון עמדה אמריקאית כלשהי.

3. אולם, המצרים עמדו על העלאת נושאי ההשתתפות האמריקאית כשאלה עקרונית. לאחר בירורים ממושכים, הוחלט להסיר את ההתייחסות לעמדה אמריקאית. המסמך הלוטה המוגש לעיון כ אחד מהצדדים כטיטה לבירור דן בשלושה נושאים: החלוקה לאזורי בחירה, מספר הנבחרים למועצה המינהלית, ושיטת הבחירות. המצרים עומדים על כך ששלוש השאלות האמורות כרוכות אחת ברעותה. הם חוזרים על כך ששיטת הבחירות מבין השיטות שהועדפו ע"י קבוצת העבודה, תיקבע סופית רק לאחר קביעת מספר הנבחרים. בנושא איזורי הבחירה, ביקשו המצרים לכלול את שאלת זכות הבחירה לתושבי מזרח ירושלים. הוברר להם שנית, שאין קבוצת העבודה מוסמכת לדון בנושא זה. מטעם זה מציע הנייר שנושא החלוקה לאזורי בחירה יוכרע בדרג הפוליטי המתאים. בנייר המקורי, הציע הנציג האמריקאי במרומו לדחות כליל את הדיון בנושא זה אף מעבר לדיוני האוטונומיה הנוכחיים. בשאלת מספר הנבחרים, חזרנו על עמדתנו בדבר 11 נבחרים. המצרים חוזרים על המספר שהעלו בדיונים קודמים 10 - 100, אך מאזכרים את המספר שנקבע בשעתו ע"י הממשל הירדני כנציגות יהודה ושומרון, דהיינו 30.

לסיכום, ניתן לומר שהנייר הלוטה אף שיש בו כדי לסייע לליבוון הבעיות, אין הוא בבחינת מצע ישיר לפתרון של הבעיות המרכזיות הנדונות בו.

4. השלמת נושא חופש ההתכנסות, ההבעה הפוליטית ומערכת הבחירות

במסגרת הנושאים המחייבים השלמה, הכינה המשלחת הישראלית רשימה מפורטת של מגבלות על חופש ההתכנסות, ההבעה הפוליטית ומערכת הבחירות. מגבלות אלה הוצגו כחלק מההסדר המוסכם המחייב שמירת החוק והסדר וקיום עקרונות היסוד של הסכמי קמפ-דיוויד. המצרים עמדו על כך שהמגבלות האמורות יידונו רק לאחר שתסוכם הצהרה כללית מפורטת בדבר חופש ההבעה הפוליטית, לרבות הזכות להציג "מצע מדיני" (Political Platform).

בהרנו שאנו רואים את הבחירות מתקיימות על בסיס של הצגת מועמדים אינדיבידואליים ולא במסגרת של התארגנות מפלגתית. לפיכך, אין מקום לשימוש בביטוי "מצע מדיני". טענת המצרים היא שבכנס המליאה בחיפה, הוסכם בין השרים וראש ממשלת מצרים כי תותר הקמתן וקיומן של מפלגות פוליטיות בכפוף למגבלות שיוסכמו. לחילופין הם עומדים על כך, שאם אין מתירים במפורש הקמתן של מפלגות, יש לפחות להתיר הגשת "מצע מדיני" ע"י המועמדים.

עקב המחלוקת בנושא העקרוני, הופסק הדיון במגבלות. בהמשך הדיון בתל-אביב, הסכימו המצרים להמשיך הדיון במגבלות ובלבד שתירשם עמדתם העקרונית לפיה הזכות להגיש "מצע מדיני" היא תנאי מוקדם לאימוץ מגבלות כלשהן.

5. בכפוף לכך קויים דיון במסמכים המפורטים שהוגשו ע"י המשלחת הישראלית.

המצרים התנגדו למעשה למרבית המגבלות המוצעות, בטענה שתהיה בכך פגיעה בחופש ההבעה הפוליטית, לחילופין הם העלו במפתיע טענה כי יש לכלול גם ערובות ספציפיות מטעם ישראל לחופש הבחירות, כגון: זכות מעבר חופשי, הימנעות ממצרים וכו', אחר דרישה זו הופסק הדיון בנושא.

לאור ההתפתחות האמורה, יהיה מקום להחליט באם יש להמשיך בדיון במגבלות או להסתפק בהוראה הכללית המופיעה עתה במסמכי קבוצת העבודה למתכונת הבחירות. לפי הוראה זו כפופים חופש ההתכנסות וההבעה הפוליטית לשמירת החוק והסדר וקיום כללי היסוד של הסכמי קמפ דיוויד.

6. ס י כ ו ם

לאור העובדה שקבוצת העבודה למתכונת הבחירות סיימה חלק ניכר מנושאי הדיון, בעיקר בתחום הנוהלי והענייני של נוהל הבחירות, נעמוד מכאן ואילך בפני קשיים ממשיים בהשגת הסכמה בנושאי המחלוקת היסודיים. בשלב זה, רצוי לקבל הנחיות ועדת השרים בעיקר בנושא חופש ההבעה המדינית. ביתר הנושאים, קבוצת העבודה תמשיך לדון ולגבש אופציות אפשריות לעיונה של המליאה.

בברכה,

מאיר גבאי

הועדה למתכונת הבחירות

רשימת נושאים המחייבים הסכמה

1. שיטת הבחירות (סוכמה השיטה הרובית-אזו רית: יש לבחור בין נציג אחד או מספר נציגים לכל אזור בחירה).
2. מספר הנבחרים למועצה המינהלית.
3. הרכב ועדת הבחירות המרכזית (המבנה הבסיסי טוכס יש לקבוע את ההרכב המדויק).
4. הסמכות להוצאת הצו הקורא לבחירות (עמדת ישראל; הממשל הצבאי; העמדה המצרית; ועדת הבחירות המרכזית).
5. גיל הזכאות לבחור (ישראל מציעה 21; מצרים 18).
6. אמצעי זיהוי (סוכס שתעודות הזהות מטעם הממשל הישראלי תשמנה אמצעי זיהוי. העמדה הישראלית: העודות אלה תחיינה אמצעי זיהוי בלעדי: העמדה המצרית: יש להכיר גם באמצעי זיהוי אחרים).

מדינת ישראל
משרד המשפטים

המנהל הכללי

אגף

אוסטרונייה

תפקיד

א-ה-ט-ד

ביורה של צדוק

אגף

אמנות המנוחה

הג'ר'ה

אמנות המנוחה

ו'ר'ה

אוסטרונייה

בוצר'ה

מחנה

אגף

קבוצת העבודה למתכונת הבחירות

סיכון דיון כ"לרום", תל אביב, 17 - 20 בפברואר 1980

בהמשך לדו"ח מיום 14.2.80 בדבר הדיונים בגיזה, להלן עיקרי הדברים שאירעו בדיונים כתל אביב.

- א. נושאים המחייבים הסכמה - חלוקה לאיזורי בחירה, מספר הנבחרים, ושיטת הבחירות
כזכור נסבה המחלוקת על נסיונם של האמריקאים להציג נייר משותף, עמדה של ארה"ב המיועדת להציע פשרה בין עמדות המצרים והישראלים בנושא הנ"ל - לאחר דיון הסכימו האמריקאים לוותר על מתכונת זו של הגשת המסמך. אולם, המצרים עמדו על העלאת נושאי ההשתתפות האמריקאית כשאלה עקרונית. לאחר בירורים ממושכים, הוחלט להסיר את ההתייחסות לעמדה אמריקאית. המסמך הלוטה המוגש לעיון כל אחד מהצדדים כטיוטה לבירור דן בשלושה נושאים: החלוקה לאיזורי בחירה, מספר נבחרים למועצה המנהלית, ושיטת הבחירות. המצרים עומדים על כך ששלוש השאלות האמורות כרוכות אחת ברעותה. הם חוזרים על כך ששיטת הבחירות מבין השיטות שהועדפו ע"י קבוצת העבודה, תיקבע סופית רק לאחר קביעת מספר הנבחרים. בנושא איזורי הבחירה, ביקשו המצרים לכלול את שאלת זכות הבחירה לתושבי מזרח ירושלים. הוברר להם שנית, שאין קבוצת העבודה מוסמכת לדון בנושא זה. מטעם זה מציע הנייר שנושא החלוקה לאיזורי בחירה יוכרע בדרג הפוליטי המתאים.
- כשאלת מספר הנבחרים, חזרנו על עמדתנו בדבר 11 נבחרים. המצרים חוזרים על המספר שהעלו בדיונים קודמים 10 - 100, אך מאזכרים את המספר שנקבע בשעתו ע"י הממשל הירדני כנציגות יהודה ושומרון, דהיינו 30.
- לסיכום, ניתן לומר שהנייר הלוטה אף שיש בו כדי לסייע לליבוון הבעיות, אין הוא בבחינת מצע ישיר לפתרון של הבעיות המרכזיות הנדונות בו.
- ב. השלמות בנושא חופש ההתכנסות, ההבעה הפוליטית, ומערכת הבחירות.
כזכור עמדו המצרים על כך שתותר הצגת "מצע מדיני" (political platform) כתנאי להמשך הדיון במגבלות על חופש ההתכנסות וההבעה הפוליטית. לאחר דיון ממושך סוכם לרשום את העמדה המצרית לפיה הביטוי הנ"ל הוא תנאי מוקדם לקבלת רשימת המגבלות.

בכפוף לכך קויים דיון במסמכים המפורטים שהוגשו ע"י המשלחת הישראלית.
המצרים התנגדו למעשה למרבית המגבלות המוצעות, בטענה שתהיה בכך פגיעה בחופש ההבעה
הפוליטית. לחילופין הם העלו במפתיע טענה כי יש לכלול גם ערובות ספציפיות מטעם
ישראל לחופש הבחירות, כגון: זכות מעבר חופשי, הימנעות ממצערים וכו', אחר דרישה
זו הופסק הדיון בנושא.

לאור ההתפתחות האמורה, יהיה מקום להחליט באם יש להמשיך כדיון במגבלות או להסתפק
בהוראה הכללית המופיעה עתה במסמכי קבוצת העבודה למתכונת הבחירות. לפי הוראה זו
כפופים חופש ההתכנסות וההבעה הפוליטית לשמירת החוק והסדר וקיום כללי היסוד של
הסכמי קמפ דוויד.

בברכה

מאיר גבאי

קבוצת העבודה למתכונת הבחירות

סיכום דיון בגיזה 14-12.2.80

1. נוהל הדיון

קבוצת העבודה קבעה את נוהל עבודתה מכאן ואילך במסגרת הקריאה השניה. והמשלימה של נושאי הדיון, כפי שנקבעו במליאת ועדות השרים בחיפה. קבוצת העבודה החליטה לקיים דיון מקביל במכלול הנושאים המחייבים עדין הסכמה (נספח א' המצורף לכאן), ובנושאים המחייבים פירוט והשלמה.

2. נושאים המחייבים הסכמה

במסגרת דיון זה הוחלט לצרף את שלושת סעיפי המשנה שעניינם שיטת הבחירות, החלוקה לאזורי בחירה ומספר הנבחרים למועצה המינהלית. לאחר חילופי דברים בנושא, הציע הנציג האמריקאי להכין מסמך מסכם אשר יכלול את נקודות ההסכמה, חילוקי הדעות ואופציות לעיונה של המליאה. משהוגש המסמך האמור לצדדים, התברר שאת ניתוח האופציות האפשריות כלל הנציג האמריקאי במסגרת עמדה אמריקאית מוצהרת המהווה חלק מהמסמך המוצע. הודענו שנוהל זה אינו מקובל עלינו, שכן עד עתה נהגנו לציין עמדות מוסכמות, או חילוקי דעות בין העמדה הישראלית והמצרית בלבד. הנציג האמריקאי הסכים שנתעלם מהמסמך שהוגש, והביע נכונותו להכין טיוטה נוספת לדיון, ללא ציון עמדה אמריקאית כלשהי, המסמך יוכן לקראת הדיון במושב הבא בתל-אביב. במסגרת הדיון באזורי הבחירה, חזרו המצרים על עמדתם בדבר מתן זכות בחירה לתושביה הערביים של מזרח ירושלים. עמדתם זו גם פורטמה באמצעי התקשורת המקומיים בהבלטה ניכרת. הבהרנו את עמדתנו המוצהרת לפיה נושא ירושלים אינו בסמכות קבוצת העבודה. הנציג האמריקאי, במסגרת הטיוטה הנ"ל שהוכנה על ידו, הציע במרומז לדחות כליל את הדיון בהיבט זה של הנושא אף מעבר לדיוני האוטונומיה הנוכחיים. עמדה זו נדחתה ע"י המצרים, אשר עמדו על כך כי יש לדון בנושא ירושלים במסגרת קביעת אזורי הבחירה. כאמור, עמדה זו נדחתה על ידינו.

3. השלמת נושא חופש ההתכנסות, ההבעה הפוליטית ומערכת הבחירות

במסגרת הנושאים המחייבים השלמה, הכינה המשלחת הישראלית רשימה מפורטת של מגבלות על חופש ההתכנסות, ההבעה הפוליטית ומערכת הבחירות. מגבלות אלה הוצגו כחלק מההסדר המוסכם המחייב שמירת החוק והסדר וקיום עקרונות היסוד של הסכמי קמפ-דיוויד. המצרים עמדו על כך שהמגבלות האמורות יידונו רק לאחר שתוסכם הצהרה כללית מפורטת בדבר חופש ההבעה הפוליטית, לרבות הזכות להציג "מצע מדיני" (Political Platform). הבהרנו שאנו רואים את הבחירות מתקיימות על בסיס של הצגת מועמדים אינדיבידואליים ולא במסגרת של התארגנות מפלגתית. לפיכך, אין מקום לשימוש בביטוי "מצע מדיני". טענות המצרים היא שבכנס המליאה בחיפה, הוסכם בין השרים וראש ממשלת מצרים כי תותר

הקמתן וקיומן של מפלגות פוליטיות בכפוף למגבלות שיוסכמו. לחלופין הם עומדים על כך, שאם אין מתירים במפורש הקמתן של מפלגות, יש לפחות להתיר הגשת "מצע מדיני" ע"י המועמדים.

עקב המחלוקת בנושא העקרוני, הופסק הדיון במגבלות. המצרים הודיעו כי אם לא נכיר בזכות המועמדים להציג "מצע מדיני" הם לא יסכימו לדון במגבלות כלשהן (לוטה נספח ב' הנוסח שסוכם בחלקו וסעיף המחלוקת).

4. ס י כ ו ם

לאור העובדה שקבוצת העבודה למתכונת הבחירות סיימה חלק ניכר מנושאי הדיון, בעיקר בתחום הנוהלי והענייני של נוהל הבחירות, נעמוד מכאן ואילך בפני קשיים ממשיים בהשגת הסכמה בנושאי המחלוקת היסודיים. בשלב זה, רצוי לקבל הנחיות ועדת השרים בעיקר בנושא חופש ההבעה המדינית. ביחר הנושאים, קבוצת העבודה תמשיך לדון ולגבש אופציות אפשריות לעיונה של המליאה.

ב ב ר כ ה ,

מאיר גבאי

הועדה למתכונת הבחירות

רשימת נושאים המחייבים הסכמה

1. שיטת הבחירות (סוכמה השיטה הרובית-אזו רית: יש לבחור בין נציג אחד או מספר נציגים לכל אזור בחירה).
2. מספר הנבחרים למועצה המינהלית.
3. תרכב ועדת הבחירות המרכזית (מבנה הבסיסי סוכטפ יש לקבוע את התרכב המדוייק).
4. הסמכות להוצאה הצו הקורא בחירות (עמדת ישראל; הממשל הצבאי; העמדה המצרית; ועדת הבחירות המרכזית).
5. גיל הזכאות לבחור (ישראל מציעה 21; מצרים 18).
6. אמצעי זיהוי (סוכט שתעודות הזהות מטעם התמשל הישראלי תשמטנה אמצעי זיהוי. העמדה הישראלית: תעודות אלה תחיינה אמצעי זיהוי בלעדי: העמדה המצרית: יש להכיר גם באמצעי זיהוי אחרים).

ANNEX A

2. B. Campaigning

The regulations specifying campaign activities set out below shall be announced by the CEC.

Candidates shall be entitled to campaign for the election and shall have the right to organize public meetings, deliver public speeches, circulate printed material, exhibit posters, announce candidacies, publicize distinctive qualities, programs and platforms.

Candidates shall use only their authorized symbols or signs.

It shall be an offense to:

- [Israeli Position: Campaign for a candidate in any place situated outside the limits of his constituency, or] [Egypt objects to inclusion of this restriction.]
- Make use, in connection with campaigning, of any funds, property or goods belonging to public, municipal or tax-empt institutions, or
- Make use, in connection with campaigning, of any funds derived from outside the areas other than personal contributions totalling not more than   per candidate.

A candidate shall not defame or libel any other candidate or candidates.

18/2/1988
25

ANNEX A

2.A. Peaceful Assembly and Political Expression:

Peaceful assembly and free expression will be assured.
The right to political expression includes the right to advocate a (political*) platform bearing in mind the need to preserve law and order, as well as the underlying principles of the Camp David Framework.

*(The position of the Egyptian Delegation is that agreement on the rest of the parts of this Article is contingent upon acceptance of this position.)

Draft Non-Paper
Options Paper for Article 3

For Plenary review:

No agreement at the Working Group level has been possible on the following questions constituting Article 3 of the Election Modalities paper:

- Constituencies
- Number of individuals to be elected to the Self-Governing Authority (Administrative Council)
- Systems of Elections

After lengthy discussions of these issues, the Working Group considers their resolution to be beyond its competence. Therefore, it has agreed, in accordance with the directive of the January 31 Plenary, to draft a joint ad referendum paper for consideration by the individual delegations in consultation with their respective governments.

I. The Problem

The parties hold widely differing positions -- mandated at the highest levels -- on the question of constituencies and the number of individuals to be elected to the Self-Governing Authority (Administrative Council). Systems of Elections is not an issue which

in and of itself lies beyond the competence of the Working Group. However, due to the differing positions of the parties, it would appear now that the resolution of the question of Systems of Elections depends on agreement on one or possibly both of the two major issues noted above.

II. Positions of the Parties

A. Israel

General: The three component parts of Article 3 -- described above -- should be addressed and resolved independently of one another.

Constituencies:

1. Israel and Egypt agree that representation shall be apportioned with due regard to population and municipal boundaries.
2. Israel proposes that a list of municipalities, villages and other localities will be compiled and agreed upon, on the basis of which a list of constituencies will be drawn up and agreed upon.

Number of Individuals to be Elected: Israel has proposed 11.

Systems of Elections: Israel favors a single-member district system.

B. Egypt

General: The three issues constituting Article 3 -- Constituencies, numbers to be elected and Systems of Elections -- are an integral whole. Decisions cannot be taken independently on one of the three issues without reference to the others.

Constituencies: Egypt proposes that the electoral zones (constituencies) which existed under the Egyptian and Jordanian administrations, respectively, be retained.

Number of Individuals To Be Elected: Egypt has proposed 80 - 100.

Systems of Elections: The system of election agreed to must be matched to the number of individuals to be elected.

III. Analysis

1. The adoption of a particular proposal on Constituencies involves questions for the parties of the highest political sensitivities. Therefore, it appears that this issue would have to be considered at the appropriate political level.
2. The question of number of individuals to be elected to the Self-Governing Authority (Administrative Council) has been seen by the parties as related to the powers of the elected body. However, size in and of itself has not and cannot determine the powers of the elected

body, which is the subject of discussions in the Working Group on Powers and Responsibilities.

3. The question of number, however, has particular symbolic significance. The Egyptian delegation recalled that the West Bank returned 30 members to the Jordanian Parliament before 1967. It therefore feels that representation from the West Bank which falls short of pre-1967 standards will be a disincentive to Palestinian participation in the elected body. The Israeli position is that the number of individuals to be elected to the Self-Governing Authority (Administrative Council) by the inhabitants in the areas concerned should not necessarily be related to any previous elections which took place in those areas.

4. It seems that a simple majority system would offer the areas concerned -- given their cultural and demographic character -- a more representative system, with greater political stability. However, Egypt feels that a single-member district system, decided upon without reference to the number of individuals to be elected will seriously limit the number of individuals which can be elected. Therefore, it believes that in the case of a small number to be elected the question of the system of proportional representation would have to be reconsidered.

IV. Options for Resolution

Given the foregoing analysis, a compromise resolution along the following lines may be available:

1. Systems of election and number of members to be elected be considered integrally.
2. The question of whether to adopt a specific system of delimiting constituencies be considered at the appropriate political level.
3. The question of number to be elected be divorced from the issue of powers of the elected body, until this matter is resolved.
4. Subject to agreement on the number of individuals to be elected, the system of election be narrowed to a majority system, either single-member district or multi-member district.

Handwritten notes at the top of the page, including "C10" and other illegible scribbles.

OTHER OUTSTANDING ISSUES

The Working Group on Powers and Responsibilities has encountered a number of important issues during its work and brings them to the attention of the Heads of Delegation:

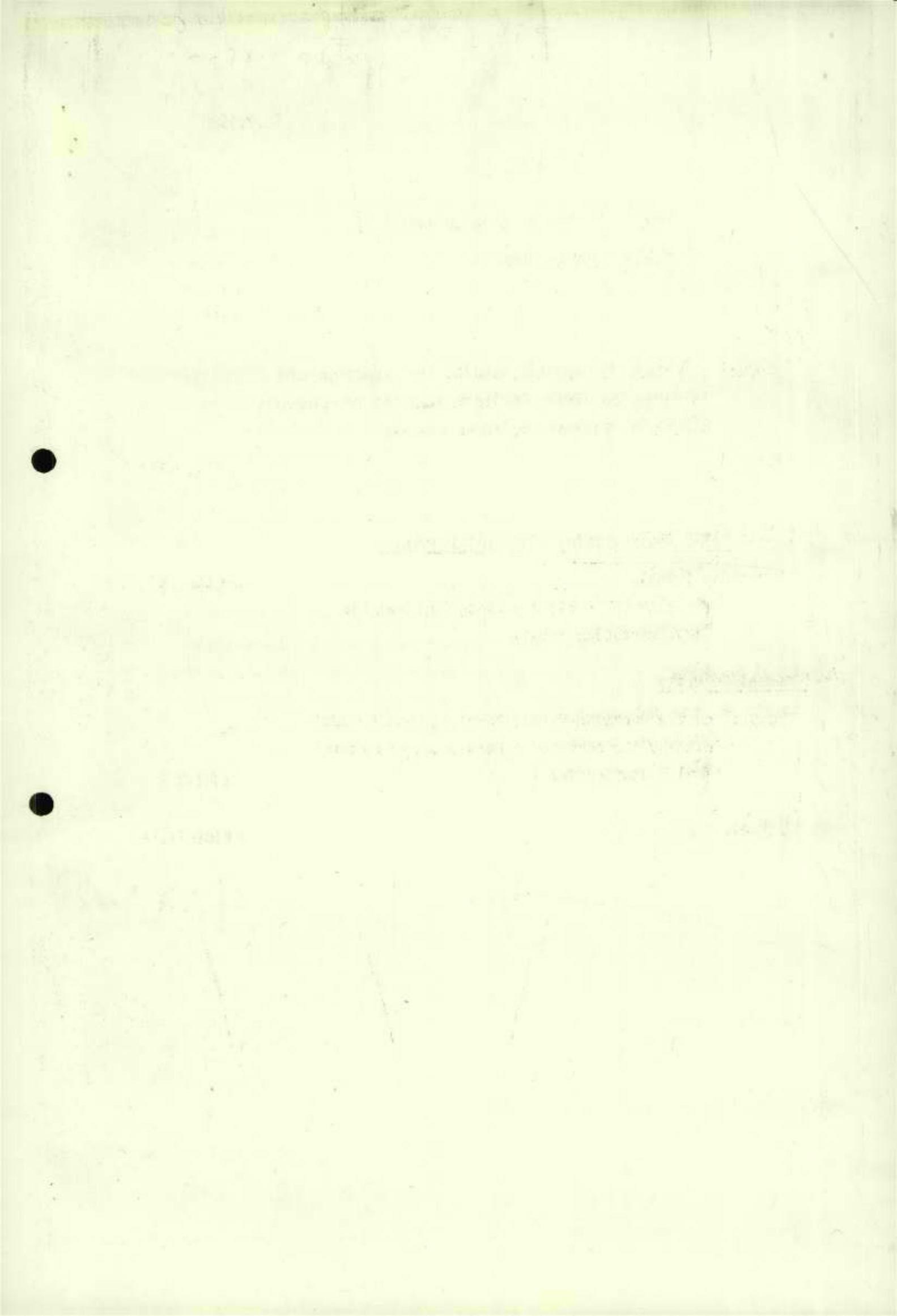
- 1) - Source of Authority during the Transitional Period
- 2) Promulgation of Legislation and Regulations
- 3) Scope and Jurisdiction of the Self-Governing Authority (Administrative Council)
- 4) Structure of the Self-Governing Authority (Administrative Council) - Unresolved Issues.
- 5) Seat of the Self-Governing Authority (Administrative Council)

Handwritten notes on the left margin, including "250 IN" and other illegible scribbles.

The Egyptian members of the Working Group proposed that the following two items be added to the above list. The American members supported the Egyptian proposal. The proposal was not accepted by the Israeli members.

- 1) Plan and Time-Table of Withdrawal of the Military Government and its Civilian Administration
- 2) Security

Handwritten notes on the left margin, including "10/1" and other illegible scribbles.

ש"ס א"ב י"ג אדר ב' תשמ"ח
המכתב מס' 19.2.1980
19.2.1980

LIST II

Egypt: powers to be coordinated

Israel: shared powers

1. Water

Egypt: in principle - List I, and for the aspects needing coordination, there should be special arrangements, perhaps by an annex to the agreement.

Israel: - List II

2. Technical planning for mutual interrelationships

Egypt and Israel: - List II
(on both the decision-making level and the implementation level)

3. Internal Security

Egypt: on the decision-making level it will be dealt with by the continuing committee, and on the implementation level - List I

Israel: - List III

L I S T   I I I

Egypt: powers to be reserved

Israel: residual powers to be retained by Israel

Remark: Israel - all the items under this list are only examples, as the list deals with residual powers.

Remark: Egypt prefers not to see this list at all.

1. Foreign affairs

Egypt: to be deleted from all lists

Israel:

- List III

2. Defense - Security ?

Egypt: to be dealt with in the suggested working group on security which will decide upon the list in which the item should be included.

Israel: wishes to see this item entitled security, and to delete the question mark - List III

3. Israeli settlements

Egypt: if the problem is connected with the problem of security, it should be dealt with by the suggested working group on security which will decide upon the list in which the item should be included;

if not

- List I

Israel

- List III

L I S T I VOTHER AREAS FOR DISCUSSION

1. Land
  - Egypt: all land without distinction - List I
  - Israel: public land as defined by the local laws in the areas - List III
2. Natural resources and energy
  - Egypt: - List I
  - Israel: a) natural resources, including energy in its crude state - List III
  - b) energy, except in crude state (combined with economy) - List II
3. Information
  - Egypt and Israel - to be deleted
4. Communications and Post
  - Egypt: - List I
  - Israel: a) local post - List I
  - b) local communications - List II
  - c) international post and communications, broadcasting, licensing of private communications devices and issuing of stamps - List III
5. Holy and historical sites
  - Egypt: - List I
  - Israel: (to be further classified) - List II
6. Others
  - a) Legislative measures
    - Egypt: - List I

- Israel: 1) regulations concerning powers under List I - List I
2) legislation - List III

b) Terrorism

Egypt: will be combined with the item security.

Israel: will be combined with the item internal security.

c) Planning authorities and land registry

Egypt: - List I

Israel: - List II

d) Population registry

Egypt: - List I

Israel: - List II

-) Economy

Egypt: opposes the inclusion of such an item under any of the lists because it is too broad and not precise enough, and all its contents are already distributed under the different lists.

Israel: to be distributed among the different lists;
wishes to enumerate this item as e).

-) Control of air space and the territorial sea
(including the supervision of airfields and ports,
and licensing of vessels and aircraft)

Egypt: opposes the insertion of this item under any list.

Israel: wishes to enumerate this item as f) - List III

חצב

10.02.80/845/009
כ"ג בשבט תש"מ

סיקור נושאים בולטים

המעסיקים את העתונות הערבית

עקרי דברים

כללי
====

סיקור זה מציג את הנושאים העיקריים המעסיקים את העתונות הערבית, כפי שהם נתפשים ע"י סורקי העתונים ביחידה:

01. מצרים

נושאים שונים העסיקו את עתוני מצרים בתקופת הסיקור: המצב באפגניסטאן ובאיראן, שיחות האוטונומיה והנירמול, דיוני מועצת העם ו"משבר" הלחם במצרים. העתונים המשיכו לתקוף את בריה"מ על רקע הפלישה לאפגניסטאן, כן נמשכו דברי הגינוי נגד סוריה, לוב, סעודיה. יצויין שחלה הקצנה בהתבטאות האנטי-ישראלית והאנטי-יהודית בעתוני מצרים, אשר יתכן וקיבלו עידוד מהצהרותיו של תחאמי.

02. סוריה

עתוני סוריה עסקו במעקב (ובדיווח) אחר פעילותו של הממשל הסורי בתחום הפנים והחוץ. בשאלות פנים הבליטו העתונים את דאגת הממשל לצרכי האזרח הקטן במישור הכלכלי ובתחום יעול המנגנון הצבורי. העתונים לא יכלו להסתיר (למרות שניסו) את דאגת הממשל מפני ההסלמה בפעולות החבלה והרצח מצד האחים המוסלמים. בנושאי חוץ הרבו העתונים לשבח את מדיניות החוץ של הממשל, שהוגדרה על ידם כנכונה ובלתי מתפשרת בעמידתה מול ק"ד. יצויין שחלה הקצנה בהתבטאויות האנטי-אמריקניות תוך גילויי אהדה כלפי בריה"מ במאמץ להפנות את הזרקורים מהפלישה הסובייטית באפגניסטאן למהלכי הנירמול בין מצרים לישראל. כן נמשכו ההתבטאויות באשר להתלקחות סורית-ישראלית קרובה.

03. לבנון

שינויי ההערכות של העבא הסורי והנסיגה מהעיר בירות, עם הסכנה להתלקחות מלחמת אזרחים חדשה בלבנון - אלה הם הנושאים שהעסיקו את העתונים הלבנוניים, ואשר יש להניח שיוסיפו להעסיק אותם עוד תקופה ארוכה.

עיקרי דברים

המגמה הכוללת בדיווחי העתוננים הלבנוניים בנושא זה היא הטענה שהצעדים הסוריים האלה נועדו בעיקר כדי להכריח את לבנון לחתום עם סוריה על חוזה בטחוני.

ירדן .04

משבר האנרגיה וקשייה הכלכליים והתקציביים של ירדן בגלל עליית מחירי הדלק - הם הנושאים המרכזיים המעסיקים את עתוני ירדן. יצויין, כי משבר זה מנוצל לגיוס סיוע כספי לירדן, בעיקר ממדינות הנפט.

עיראק .05

בנוסף על הדיווחים השוטפים והמובלטים במיוחד על פעילותו של הנשיא צדאם חסין בענייני פנים, עסקו עתוני עיראק גם בנושאים אקטואליים אחרים כמו: שיחות האוטונומיה והנירמול, המעב באיראן ובאפגאניסטאן. יצויין, כי הביקורת נגד בריה"מ בפרשת אפגאניסטאן היא מרומזת ובלתי ישירה ועתוני עיראק מנגחים גם, בהזדמנות זו, את קרטו ואת החתרנות האמריקנית האטפ'.

כורית .06

עתוני כורית ערים בדרך כלל למכלול הנושאים האקטואליים המתעוררים בזירות השונות ובמיוחד בזירה הערבית כמו ההדים שעורר הראינגן וההצהרות של תהאמי "לאליסאסה" הכורית וכמו המעב באפגאניסטאן בו החלו עתוני כורית מגלים נימה מתונה יותר.

סעודיה .07

עתוני סעודיה ממשיכים לדון בתוצאות הועידה האסלאמית באסלאם אבאד, הם דנים גם במעב בלבנון, סוקרים את ביקור קרייסקי בסעודיה, מתעניינים בצעדי הנירמול, וכן עוסקים גם בנושאי פנים שונים כמו כלכלה וחנוך.

=====

מ י ר ע ס

=====

נכון ל: 29 ינואר עד ה-7 בפברואר 1980)

01. כללי:

נושאים שונים העסיקו את העתונים המצרים בתקופה הנסקרת: ההתפתחויות באפגניסטאן ובאיראן, שיחות האוטונומיה והנורמליזציה בין מצרים לישראל, דיוני מועצת העם, ו"משבר" הלחם במצרים. העיתונים המשיכו לגנותי בחריפות את בריה"מ על רקע פלישתה לאפגניסטאן. כן נמשכו דברי הגנאי נגד סוריה, לוב, סעודיה ורד"ת.

02. דיוני מועצת העם

העתונים דיווחו בהרחבה על דיוני מועצת העם שדנה בנושאי פנים שונים וביניהם העתונאים המצרים העובדים בחו"ל "בשרות אויביה" של מצרים.

אם כי שר הפנים ציין, כי מצרים לא תנקוט צעדים מיוחדים נגד "קומץ" עתונאים זה שחלקם קומוניסטים וחלקם יצאו חייבים בדין בעת המשפטים של מוקדי הכח, מי שמתבונן בחוק "הבושה" שיועלה בקרוב בפני מועצת העם ימצא ללא ספק שהתנהגותם של עתונאים אלה נכנסת לתוך מסגרת הסעיפים של חוק זה והיא מחייבת להטיל על התנהגות זו עונשים חמורים.

03. "משבר" הלחם

העתונים דיווחו בהרחבה על הצעדים שננקטו ע"י השלטונות לשם אספקה וחלוקה סדירה של הלחם בקהיר מאחר וחלק מהמאפיות שיבשו את היצור בגלל "ההוצאות הגדולות וקשיים בהעברת הקמח" וכן בגלל קניה מוגברת דבר שגרם למחסור בלחם במספר אזורים שנמשך כ-48 שעות.

יש לציין כי יצור הלחם חזר לקדמותו לאחר שהממשלה הפחיתה את מחיר שק הקמח ל-50 גרושים ואת מחיר ק"ג קמח ל-65 מילים במקום 70 מילים על אף העליה שחלה במחיר הקמח בעולם.

שר האספקה הבהיר, כי המדינה משלמת סובסידיה בסכום 142 מליון ל"מ עבור הקמח המשובח שהחל לשמש מזון לעופות ולצאן, לכן הוא יימכר עתה ב-10 מילים לכיכר בעוד שהלחם המקומי יימכר ב-5 מילים.

העתונים ציינו, כי הקצבת הלחם למחוזות תהיה חופשית, המדינה תישא בהעלאות שתהיינה בהוצאות היצור, תילחם בחריפות בספסרים, וכל מאפיה שתפסיק לאפות לחם תעבור לבעלות הממשלה ותופעל ע"י הממשלה.

04. ההתקפות נגד בריה"מ

העתונים המשיכו להתקיף בחריפות את בריה"מ על רקע פלישתה לאפגניסטאן ועל השלכותיה של פלישה זו והתריעו נגד הסכנה "האדומה" המאיימת על האזור.

ס ו ר י ה

.05

העתונים המשיכו לדווח על התסיסה הפנימית בסוריה ועל ההתנגדות העממית האלימה נגד שלטון הבעת' ההולכת וגוברת והמאימת על קיומו. העתונים מביאים את פיצוץ השגרירות הסורית בפריס כדוגמא להתנגדות העם וזעמו על מדיניות "הסוכנים" של ממשלתו.

חלק מהעתונים מזכירים את התנהגותה של בריה"מ עם סוכניה כמו באפגניסטאן בהדגישם כי גורלם של הסוכנים הסורים יהיה דומה לגורלם של סוכניה באפגניסטאן.

בקורת חריפה נגד ההנהגה הסעודית

.06

העיתונים ובעיקר השבועונים "רוז אליוסף" ו"אלמצור" ממשיכים למתוח בקורת חריפה על המנהיגים הסעודים ועל מדיניותה של סעודיה תוך ציטוט מדבריו של הנשיא סאדאת בנאומו האחרון בהם הוקיע את עמדת סעודיה ואת שליטיה.

העיתונים מתרעמים בעיקר על כך, שסעודיה הרשתה לבריה"מ להעביר דרכה, נשק, ציוד וחיללים לבסיסה ברד"ת "כאשר כל העולם יודע ובכללם הסעודים עצמם שהסוב' הקימו בסיסים אלה כדי להלום בצפון תימן, לבודד את דרום חצי האי ערב מצפונה ולכתר את בארוע הנפט במדינות המפרץ ובסעודיה עצמה".

העתונים ציינו כי עמדתם של המנהיגים הסעודים בזמן האחרון היתה עתירת סתירות, התנהגותם היתה מבולבלת ומוזרה ודרכם לא ברורה.

הגדיל לעשות, העורך הראשי של השבועון "רוז אליוסף" עבד אלעזיז ח'מיס, ב-28 לינואר בהזהירו את יורש העצר הסעודי, פהד בן עבד אלעזיז, כי לא יהיה יהיר וילמד לקח ממה שאירע לשאה שההון שלו לא נפל מזה של פהד וכמות הנשק שהיתה לו עלתה פי כמה על זו הנמצאת בידו אבל כל אלה לא עזרו לשאה כשהגיעה השעה!

התקפות על קד'אפי

.07

העיתונים החריפו את נימת התקפותיהם נגד לוב על רקע חתרנותה נגד תוניסיה ועל רקע ההתקפה על שגרירות צרפת בטריפולי.

העיתונים ציינו, כי קד'אפי הצליח להפוך את לוב לבסיס סובייטי שממנו תוכל לפרוש את השפעתה ואת התפשטותה למדינות אחרות וקראו לאומה הערבית לפעול להצלת בטחונה ועמידה מהסכנות שבנסיונותיו של קד'אפי לחתור נגדה, שהאחרון בהם הוא זה שבוצע נגד תוניסיה.

מספר עתונים קושרים בין הפלישה הסובייטית לאפגניסטאן לבין נסיונו של קד'אפי לפלוש לתוניסיה.

שיחות האוטונומיה

.08

העתונים ציינו, כי בשיחות הרצליה הוסכם לגבי כמה נקודות השנויות במחלוקת ונותרו נקודות נוספות המחייבות מאסף רב.

העתונים הדגישו את משמעות האוטונומיה "כפי שמבינה אותה מצרים וכפי שמבין אותה העולם כולו - אוטונומיה שחלה על עם ואדמה גם יחד. האדמה היא כל אדמת הגדמ"ע

האמאון /... /

ובכלל זה ירושלים הערבית ורצועת עזה. אוטונומיה זו מהווה גרעין ראשוני ועיקרי של הממשלה הפלסטינית החדשה, החייבת ליהנות מכל הסמכויות של חקיקה, שפוט ובצוע".

09. השמעות, נבול פה ו... נורמליזציה

פרשניה האנטי ישראלים והאנטי יהודים של עתוני מצרים קיבלו בתקופה הנסקרת עודד מהתבטאויות החריפות של אדם הנושא משרה רמה במצרים הלא הוא חסן אל-תהאמי, סגן רמ"מ מצרים.

לעומת דבריו הארסיים של תהאמי על ישראל ועל מנהיגיה: ישראל היא מדינה כביכול, המתקרבת לקיצה.

- מדינה הנמצאת בשלב המבחן האחרון של חייה.
- הגיע הזמן להשיב על השקרים של משה דיין ושל ההסברה הישראלית.
- היהודים הם בוגדים ושקרנים.

לעומת התבטאויותיו אלה של תהאמי נשמעות התקפותיהם של פרשנים אלה כסתם השמצות זולות.

פרשן העתון "אלג'מהוריה", מחמד אלחיואן המשיך להשמיע דברי "דבש ונופח צופים" כלפי ישראל, כלפי מנהיגיה וכלפי היהודים - במדורו "דברי אהבה".

ב-31 בינואר פונה אלחיואן לערבים ולמוסלמים על רקע כינוס ועידת אסלאם אבאד:

"עמידתכם נגד מצרים תשרת רק את בריה"מ ואת ישראל שאין הבדל גדול בין שתיהן והסכנה הנשקפת מהן אחת היא.

השלום אין פרושו שמצרים כורתת ברית עם ישראל. אם מצרים הושיטה את ידה לערבים ולמוסלמים, הרי שיד זו לא תזוהם בכריתת ברית עם ישראל. ידה של מצרים עודנה נקייה".

ב-3 בפברואר הוא כתב:

"אסור להאמין לדברים המושמעים בשדורי ישראל. הישראלים מתארים את הסכם השלום כאילו נפתחו שערי מצרים לפניהם. הם בעלי תואר גבוה בשקרים. כפי שכבר אמרתי וכפי שאומרים האחראים המצרים, ההסכם אינו יותר מיחסי שכנות והוא לא מעניק יחס מיוחד לישראל".

"דגלי פלסטין יתנופפו בעזה, ובח'אן יונס ובירושלים הערבית. זאת משום שרצון השלום חזק יותר מכל מה שאומר מיסטר בגין. רצון השלום הוא חלק ממצעי המפלגות הישראליות בבחירות הבאות. כל מפלגה פורטת על נימת השלום, שכך השלום הוא הזדמנות חייה של ישראל וכוחו של השלום חזק יותר מכל דברי מנהיגי ישראל.

ב-6 בפברואר אמר אלחיואן:

"ישראל אינה רוצה להביין מספר עובדות. היא אינה רוצה להביין מדוע מסרבים המצרים לבקר בה, מדוע אין הם מקדמים את היהודים בברכה במצרים ומדוע אין הם רוצים לסחור עמם.

יתכן שהדבר נובע מכך, שהאזרח המצרי מבין בהחלט, שכל גרוש שמרוויחה ישראל במצרים יהפוך לכדור שיהרוג ערבי בירושלים, בעזה או בדרום לבנון".

10. "אין חצאי פתרונות"

פרשן "אח'באר אליוס", עלי שחאתה מבהיר ב-4 בפברואר את משמעות השלום המלא לגבי מצרים ומצייין, כי השלום אינו מושתת על חצאי פתרונות.

"טועים אלה המדמים לעצמם - ערבים או ישראלים - שאנו נשמח לנוכח החזרת סיני ולנוכח דגלינו המתנוססים מעל המיצרים, המעברים ובארות הנפט ונשכח את משמעות השלום אשר פעלנו למענו. הכרזנו מאז תחילת היוזמה, שאנו צועדים בדרך ארוכה, כאשר התחנה הסופית היא השלום הכולל - שלום לנו ולאומתנו וגם לישראלים. טועה מי שחושב שאנו יכולים ליהנות מהשלום, אפילו עם החזרת החלק הנותר של סיני כאשר חלקים אחרים קדושים מהאדמה עדיין כבושים" - סיים שחאתה.

יב/

=====

ס ר ר ה

=====

(נכון מ-25 בינואר עד ה-5 בפברואר 1980)

01. כללי

מאמצי המשטר, כפי שבאו לידי ביטוי בעתוני סוריה, התמקדו בתקופה הנסקרת
בנקודות הבאות:

א. בתחום הפנים

הפגנת דאגה, הנראית כממשית, לאזרח הקטן תוך נקיטה בצעדים אופרטיביים לשיפור
מצבו הכלכלי ולטיפול מואץ בבעיותיו ובמצוקותיו.

ב. בתחום החוץ

הסברת מניעי ומהלכי מדיניות החוץ שלו, תוך הדגשת אהדתו לבריה"מ, עוינותו
לארה"ב והפניית תשומת הלב מהמתרחש באפגניסטאן לסכנה המוחשית יותר הנשקפת
מצד ישראל "הזוטמת פתיחה במלחמה נגד סוריה".

ג. בתחום האסלאמי

הדגשת המוטיב האיסלאמי, כעולה בד בבד עם אוריינטציה הפנים והחוץ של המשטר
מזה, והבלטת זיקתם של מפלגת הבעת' של אסד ואחיו לאסלאם, מזה.

02. פנים

עתוני סוריה שחזרו ורמזו על דאגתו הרבה של המשטר וחששו מפני הדרדרות המצב
מבית, מיקדו את הזרקורים בדיווחיהם ובטאמריהם על הצעדים הנמרצים הננקטים
על-ידי הממשלה החדשה לדיעול המנגנון הממשלתי ולשפור מידם הכלכלי של אזרחי
סוריה.

במסגרת היערכות הממשל לטיפול בבעיות הפנים על טגוניהן השונים, בולטת הירתמותו
האישית של אסד לכך. אכן תוך תקופה קצרה יחסית, דווחו העתונים על הנחיותיו
ומפגשיו בזו אחר זו, עם משלחות של סניפי המפלגה, בחלב ובחמאת, עם
שלושה מושלי מחוזות חדשים, עם משלחת שופטים עליונים, עם הנהגת התאחדות הנשים
ועם נציגי לשכות המסחר בדמשק, חמץ וחלב. עם האחרונים דן אסד "בצורך שהסקטור
הפרטי יטול חלק בבנין המולדת ובייצוב המחירים".

במקביל למפגשי אסד פעלו חברי הממשלה החדשה, לרבות שרי האספקה והשרותים,
להסברת מדיניות הממשלה בקרב סקטורים שונים כגון: מורים, עורכי דין, פועלים,
חקלאים ועתונאים.

עם האחרונים נועד שר האספקה משך 7 שעות, כדברי אחד העתונים. מכאן ניתן להסביר
את הכיסוי המוגזם של העתונות לנושא עליית השכר, לעומת צמצום הבקורת על מצב
הפנים, לרבות בקורת על מצוקת הלחם.

במקביל לפעולות ההסברה אודות מדיניות השכר, שלוו בהטפות מוסר עבודה לפועלים
ולפקידים, הופנו אזהרות לסוחרים מפני הפקעות מחירים.

על הנטל הבבד שלקחה על עצמה הממשלה, בגין עליית השכר והדרישה מן הפועלים לשפר את רמת הייצור ולהגביר את התפוקה חזרו העתוננים שוב ושוב.

בציינו את סבסודם על-ידי הממשלה של המוצרים החיוניים, ציין אחד העתוננים, כי ייבוא ק"ג אורז עולה למדינה ומבלי לקחת בחשבון הוצאות הובלה ועוד... 188 גרוש ונמכר ב-85 גרוש, ואלו על בשר ייבוא מפסידה הממשלה כ-8 לי"ס על כל ק"ג ובממוצע של 300.000 לי"ס ליום.

למרות הבטחות הממשלה, רמזו העתוננים על שמועות המתהלכות אודות עליית מחירים, מזה, והתמרמרות סוחרים על הקפאתם, מזה.

בסאם ג'עארה ("אל-ת'ורה", 1/2) בהצביעו על שמועות אלו ועל הצהרות בדבר החמרת הפקוח, מזהיר את שלטונות האספקה מפני פזיזות יתר ומציע להם לטפל במצב במשנה זהירות.

03. מחנה הבלתי מרוצים

למרות השתדלות העתוננים למעט, ככל האפשר, בדווחים אודות פעולות "האחים המוסלמים" בכלל ומתנגדים אחרים, בפועל או בפוטנציה למשטר, הרי שמתוך סריקת המאמרים ניתן לעמוד על חרדתם הגוברת של השלטונות נוכח ההסלמה, שחלה בפעולות החבלה והרצח של האחים המוסלמים. מה עוד, שלפי רמזים דקים ובוודדים, שהופיעו בעתוננים בתקופה הנסקרת מסתבר, שבנוסף ל"אחים" ישנם "הבלתי מרוצים" ממדיניותה הפנימית והלאומית של סוריה, כפי שהיא מותווית על-ידי אסד, דהם שבעי רצון מפעולות החבלה המבוצעות על-ידי ה"אחים", כותב עתום אחד.

מאידך, מחמד מחלא מ"אל-ת'ורה" (29/1) מגלה כי למחנה "הבלתי מרוצים", התרוספו קבוצות חדשות מקרב שורות המפלגה, הזועמים בגלל כשלונם בבחירות לוועידה הארצית ה-7, והם מנהלים מסע לחישות והשמצות נגד האחראים החדשים.

צפואן קדסי שר מדינה בממשלה הקודמת ואידיאולוג בע'ת'יסטי, דוחה את הטענה, שאויבי האחוד והלאומיות הערבית נעלמו מן האופק וטוען שהם שרירים, קיימים ופועלים בשני המשורים: הרענוני והפוליטי, ואין לזלזל בכוחם.

04. עליה על הגל האסלאמי

העליה על הגל האסלאמי, שהסתמנה עם הדחת השאח וההתקרבות למשטר המהפכה באיראין, קבלה תנופה חדשה ורצינית עם הפלישה הסובייטית לאפגניסטאן וכנוס שתי ועידות שרי החוץ האסלאמיים, הראשונה, מצומצמת ביותר ובת יום אחד בדמשק והשניה הנרחבת שהתקיימה באסלאם אבד, שבפקיסטאן.

בהקשר לכך, פעלו העתוננים בשני כוונים מקבילים, שעיקרם: הדגשת השתייכותם הערבית-אסלאמית של סוריה, משטרה ונשיאה, מזה ונכונות האוריינטציה הפרו-סובייטית והאנטי אמריקאית של ארצם, מזה.

הדגשה זו באה כנראה על רקע התעוררות פולמוס דתי בסוריה המלווה בבקורת על המשטר. סימוכין לכך ניתן לראות ב-:

א. דברי ד"ר אסעד עלי, שסגנון כתיבתו, הוא לרוב בלתי מובן. עלי מספר במאמר רעיוני על האסלאם בעתון, "אל-ת'ורה" (29/1) כי הנושא החביב ביותר על הצבור הערבי ובכל מקום: ברחוב, באוניברסיטה ובמסגדים הוא: "האסלאם". כן מגלה ד"ר אסעד עלי, כי נודע לו מפי קצין סורי צעיר, כי "האסלאם", כרעיון, שמש נושא לוויכוח סוער בקרב קבוצת קצינים, שנחלקו בדעותיהם, לשני מחנות, אשר כל אחד מהם החזיק בצורה קנאית בדעותיו.

ב. דברי עלי עקלה ערסאן ("אל-ת'ורה", 5/2) יו"ר התאחדות הסופרים, המקורב למשטר, אשר תקף בשצף קצף את שבצעי הרצח האחרון של שיח' אל-שאמי בחלב וכתב כי:

* סוריה לא תוותר על עקרונותיה ועל הגשמת מטרותיה הלאומיות. התקפלות, הסתגרות ונסיגה משמעותן עבורה: נחשלות, התפוררות והדרדרות.

* סוריה היא חלק מהעולם הערבי. זוהי זהותה ואין לה זהות אחרת. היא ערש הלאומיות והמאבק הערבי לשחרור האדם והאדמה במולדת הגדולה.

* סוריה מודעת להרכבה החברתי, הנפשי והרעיוני של אוכלוסייתה, ולדבקות עמה בדתו ולאדיקותו. מכאן שמפלגת הבעת' השלטת יודעת, שאין לה ברירה זולת עמידה בשוחה אחת עם העם ומי שחושב שיוכל להבנות על-ידי זריעת פרוד בין המפלגה לעם טעות בצדו.

* צדדי ק.ד. שזרעו את זרעי האלימות והרצח בסוריה ודואגים לטפוחם ולצמיחתם של זרעים אלה, נפגשים בכוונותיהם עם אלה הסוברים, כי ניתן לבודד את סוריה ולהביאה לכך, שתראה בכל עמוד תלייה קרש הצלה.

* הדגשת אסלאמיותם של אסד ושל אחיו מצאה את בטויה בתצלומים הבולטים של אסד, כשהוא מתפלל, תפילת צהריים במסגד אומיה בדמשק ובידו מחרוזת תפילה.

* ובתצלומים של אחיו רפעת בפגישתו עם האחראים על דרשות והטפות דתיות במשרד ההקדשים.

05. מדיניות החוץ של סוריה

עתוני סוריה הרבו לשבח את מדיניות החוץ של ארצם. היא הוגדרה, על-ידי, כנכונה, אמיצה ובלתי מתפשרת בעמידתה מול קוננניות ק.ד., למרות כל הלחצים והאיומים, מחוץ ומבית, מדיניות זו שנזקפה לזכותו של אסד, התבטאה בתקופה הנסקרת בהקצנה ניכרת בהתבטאויות נגד ארה"ב ובביטויי התקרבות, אהדה וידידות לבריה"מ, תוך נסיון להפנות את הזרקורים מהפלישה הסובייטית באפגניסטאן למהלכי נרמול היחסים בין ישראל למצרים.

06. ביחס לארה"ב

עתוני סוריה רואים בנאום קרטל מה-24 בינואר, כמסמך חשוב המתווה בקווים כלליים את מדיניותה האסטרטגית של ארה"ב לשנים הבאות.

המטרות האסטרטגיות "האמיתיות" של ארה"ב ושל צדדי ק.ד. לדעת הסורי הן:

* ערעור עמדתה האיתנה של האומה הערבית ובראש וראשונה עמידתה של סוריה כלפי ק.ד. תוך מתן תנופה חדשה לברית המצרית-ישראלית. המגמה העומדת מאחורי תנופה זו היא לחלץ את משטר סאדאת מבדידותו בעולם הערבי, ולצרף אליו את "המהססים הרבים" הקיימים עדיין בעולם זה

* פגיעה במהפכה האראנית ובמהפכת העם האפגניסטאני.

* כיתור בריה"מ.

* שליטה מוחלטת במקורות הנפט בארצות המפרץ.

האשמת ארה"ב בנסיון להסטת תשומת לב הערבים מעמות עם הסכנה הציונית, ומהמשך כבוש ירושלים והמקומות הקדושים לאסלאם, באמתלא של הגנה על האסלאם מפני סכנת התפשטות קומוניסטית מדומה, חזרה על עצמה במגוון צורות, ולעתים תוך השמעות והטחת דברים הגובלים באנטשמיות פרועה נגד ישראל, מנהיגיה ועמה.

07. בקרור גרומיקו בדמשק

עתוני סוריה, שהבליטו וסקרו ארוכות את הבקרור התעכבו גם על חשיבותו ועיתורו. חשיבותו מוסברת על רקע המהלכים האמריקאיים המבוצעים בשני האזורים: במזה"ת ובמזרח הקרוב כגון: חזוק פקיסטאן, שיגור כלי שיט מלחמתיים למפרץ וחזוקם הצבאי של מצרים וישראל.

עיתורו, תואם לדעתם, את כניסת הסכמי ק.ד. לשלב חדש של נרמול היחסים בין "המדינה הציונית" לבין המשטר המצרי, מחד וכאשר ארה"ב מנסה לצרף לציר קהיר - תל-אביב, מדינות ערביות נוספות מאידך.

נקודות עקריות אחרות שהובלטו בקשר לבקרור:

* הדגשת עקרון ההדדיות ושותפות האנטרסים, שעליהם מושתתים יחסי שתי המדינות.

* הדגשת היציבות והעקביות המאפיינות את עמדתן של שני הצדדים, כאשר, סוריה דוחה, כל נסיונות מצד האמריקאנים וכוחות הריאקציה לפגוע ביחסים הערביים-סובייטיים במסווה של שמירה על האסלאם ועל המוסלמים, בעוד שבריה"מ איתנה בעמדתה לתמוך במאבק האומה הערבית נגד התוקפנות הישראלית, מזה, ובהבטחת האלמנטים הדרושים להגברת כוחה ההגנתי של סוריה, מזה.

08. נרמול היחסים בין ישראל למצרים

יום נרמול היחסים עם מצרים ב-26 בינואר, צויין על-ידי סוריה בתהלוכות מרשימות ומאורגנות היטב. העתונים שסקרו בלהט את התהלוכות, התעכבו על תוכן הכרזות, שנישאו בידי המפגינים ותארו את הנרמול כטרגדיה שאינה נופלת בחומרתה משואת פלסטין ב-1948, ירדו כעבור יום או יומיים מן הנושא ועסקו רובם ככולם בסכנה הנשקפת לדבריהם, מצד ישראל "הזוטמת להתקיף את סוריה".

עתון אחד התוהה נוכח המהירות בה מתפתחים היחסים בין מצרים לישראל, רואה בעצם פתיחת הגבול ביניהם, חלופי שגרירים, וקיום קשר קווי ואלחוטי משום סכנה לערבים,

"באשר ישראל עלולה לנצל את מצרים כקרב קפיצה לחדירה פוליטית, צבאית וכלכלית למקומות אחרים בעולם הערבי".

09. התבטאויות בדבר התלקחות ישראלית-סוריות

ההתבטאויות העקשניות בדבר התלקחות קרובה בין ישראל לסוריה וביוזמתה של זו הראשונות, המשיכו מאז מחצית השניה של חודש נואר לתפוש מקום מרכזי בעתונות סוריה, ולהלן מספר דוגמאות:

מקור א': "השאלה הרווחת ביותר כיום בצבור היא: שלום או מלחמה?".

מקור ב': "כל הסמנים מראים בברור שהאזור צועד למעשה בכיוון של התפוצצות ממשית".

מקור ג': "ישראל וארה"ב יוצרים אורה של מלחמה חמישית באזור".

מקור ד': "ישראל עוקבת בערנות אחר ההתרחשויות באזור, אומדת את הקונסטלציה הפוליטית בעולם ושוקלת אפשרות לכבוש עמדות מרכזיות נוספות באזור. על רקע זה ניתן לפרש את הצהרות רמ"מ האויב הציוני, שאיים בהנחת מהלומה על סוריה".

מקור ה': "סכנה אמיתית של פלישה בצורות שונות מאיימת על הזירה הערבית מהן: אפשרות של פלישה לעדן, כשער קדמי למקורות הנפט. אולם אופציה זו, שתחייב נחיתת כוחות אמריקאים לזירת הקרבות אינה נראית כמעשית ומכאן שהאופציה הפתוחה ביותר היא התלקחות חזיתית עם סוריה, שתתחיל בדרום לבנון".

מקור ו': "הצעדים המוגבלים עליהם הכריז שר הבטחון עזר ויצמן, ושננקטו לדבריו בשתי החזיתות: הלבנונית והסורית מעידים על כוונותיו האמיתיות של האויב הציוני בשלב הבא".

"תחילה טענו הישראלים, כי המצב טבעי ורגיל. אולם סוכנויות הידיעות ומקורות דפלומטיים דווחו על רכוזי צבא גדולים בגבול לבנון, ועל תנועות שריון המלוות בגיחות מטוסים מעל בירות. מכאן, שחמוס החזית המזרחית נעשה לאחר שוייצמן הבטיח שקט בחזית המערבית. מכאן גם באה הצהרתו הגלויה, שההכנות לפעולה צבאית אינן מסכנות את היחסים עם מצרים ברמזו על הבטחות שקבל מקהיר".

הטענות החוזרות אין סוף על עצמן, והמדברות על רכוזי כוחות צה"ל ועל הגברת עוצמת הירי הארטילרי בגבול דרום לבנון, מלוות בהסברים שעיקרם בערך כך:

"ישראל מעוניינת לכבוש את דרום לבנון, להגיע עד למקורות הליטאני ולגרור על-ידי כך את סוריה ואת ההתנגדות הפלסטינית לתגובה, שתאפשר לה להנחית מהלומת בזק על שניהם ובמטרה כפולה:

- א. לגרום לדמורליזציה בשורות "הנוכחות הפלסטינית המזויינת" בלבנון ולהכשיר על-ידי כך קרקע נוחה בפני הפלסטינים בגדמ"ע ובעזה להצטרף לשיחות האוטונומיה.
- ב. מהלומה צבאית על סוריה עשויה לסלק את המכשול העיקרי העומד בפני הסכמי ק.ד. מחד ולחולל שינוי במאזן הכוחות באזור, מאזן שהתחיל להתיישר מאז, שמצרים נטשה את זירת המאבק הערבי.

עתון אחד ציין כי ביחס להתקפה ישראלית בדרום לבנון חלוקות הדעות. בעוד שחלק אחד סובר שזו תהיה התקפה מוגבלת שולל חלק שני כל התפוצצות לפני האביב. מחמד ט'רוף המצוד ביוזמה סורית לפעולה צבאית עוסק בשני מאמרים בהערכות מצב וטוען, כי האזור פרוץ כיום בפני כל האופציות והנחושים וכי הדעות הן חלוקות. הוא טוען בין השאר כי:

* חלק אחד סובר שזו מלחמת עצבים הדדית.

* חלק שני טוֹכֵן כי ישראל הטרודה בנרמול יחסיה עם המשטר המצרי, אינה מעוניינת בשום פעולה צבאית, העלולה להוריד לטמיון כל מה שהושג עם מצרים, הנחשב בעיני ישראל להישג נדיר ובעל חשיבות עליונה ביותר.

* חלק שלישי החולק על קודמו, סבור, שהאזור שרוי על סף מלחמה. מטרת ישראל, היא להרחיק מדרכה את סוריה ולהרחיב את מעגל ק.ד. בפני הצטרפותם של אלה המהססים עדיין ויושבים על הגדר.

* חלק רביעי טוען, כי ברגע שישראל תחוש שהלחצים "מהצד שכנגד" מגיעים לדרגה מסוימת של עוצמה הרי שהיא תאלץ לזוז בכרוך, המורה על הר געש. אזי המלחמה תהיה עבודה הכרחית ותחשב למעין הרפתקאה, כי מלחמת מנע הוכיחה את חוסר אפקטיביותה, עוד במלחמת אוקטובר.

ט'רוף מסיים ("אל-ת'ורה", 5/2): השאלה היא: "מי זה שיתחיל בגרירת האזור להתפוצצות חמישית?ומי זה המסוגל יותר לנצל את המצב לטובתו? ואיזה אופי דרמטי יהיה להתפוצצות זול". ט'רוף קובע כי התשובות לכך אינן קלות.

ער/

*

*

=====

ל ב נ ו ק

=====

(נכון ל: - 28 ינואר עד ה-5 פברואר '80)

01. שינויי ההערכות של הצבא הסורי בלבנון

- א. נושא זה מוסיף להעסיק את העתונים הלבנוניים, על גווניהם השונים, והדי-
רוחים אודותיו מהולים הפעם בנימה של רוגז ותרעומת.
- ב. בטאוני הנוצרים וכן גם עתונים מתונים כמו "אלאנאר" ואף אלה המקורבים
בדרך כלל לממשל של סרכיס כמו "אלנהאר" - לא הסתירו כלל את רוגזם ועל הצעד
הסורי "אשר לא זו בלבד שהוא נעשה ללא תיאום מוקדם עם השלטונות החוקיים
בלבנון וללא ידיעתם אלא שיחידות של צש"פ החלו תופסות את המחסומים
והעמדות אותן פינו החיילים הסוריים באזור החוף, מצור ועד לח'לדה וכן
במקומות אחרים, ואשר לא נמסרו לידי הצבא הלבנוני כדי לאיזשן". "הצעד
הסורי - אומרים העתונים באותו הקשר - הביא למעשה לשינוי מפת ההערכות של
הצבא הסורי בלבנון והוא נעשה אפילו ללא ידיעת מפקדת כוחות ההרתעה
הערביים".
- ג. עתונים אחדים אף ראו בצעד הסורי - עם כל השינויים וההתפתחויות האחרונים
שנעשו בלבנון - שלב מוקדם ומכיץ ליישום התוכנית ליישב את הפלסטינים
בלבנון.
- ד. כן טענו העתונים שהצעדים הסוריים החזירו למעשה את אורת המתיחות
ללבנון בגלל חוסר היכולת לשגר את הצבא הלבנוני לדרום ואי היכולת
להגיע עם דמשק להסדר בקשר למשימות ולתפקיד הצבא הלבנוני בעתיד.

02. ביררות

- א. כוונת סוריה לפנות את יחידותיה מבירות, וליתר דיוק ממרכז הבירה ומקורי
המגע המפרידים בין שני חלקי בירות המזרחי (נוצרים) והמערבי (מוסלמים) -
הטילה עבוכה רבה בקרב חברי הממשלה הלבנונית, בקרב העדדים הפועלים
בלבנון... וכן בקרב העתונים הלבנוניים.
- ב. כמעט כל העתונים אחידים בדעה שהנסיגה הסורית מקורי המגע המפרידים את
שני חלקי בירות עלולה לגרום לחידוש התלקחות הקרבות בבירות, ואפילו
להביא לחידוש מלחמת האזרחים ברחבי לבנון.
- ג. עניין הנסיגה הסורית מבירות הביא לפעילות מדינית אינטנסיבית ולגל של
"עליה לרגל" לדמשק מצד מנהיגים לבנונים רבים (אלחץ, אלסעד, פרנג'יה,
ג'נבלאט, חסין אלחסיני, נציגי התנועה הלאומית הלבנונית ורשיד כראמי),
וזאת כדי לשכנע את דמשק לחזור בה מכוונתה זו או לכל הפחות לדחות את
ביצוע הגזירה עד אשר יתארגן הצבא הלבנוני כדי שיוכל לאיזש את העמדות
הסוריות שיפוננו.

ד. בקשר לכך מדווחים העתונים שההנהגה הפלסטינית לא ששה לתפורם ולא ליש את העמדות הסוריות המפונות "משום שאין הפלסטינים רוצים כיום להוסיף ולשקוע בחול הטובעני של לבנון, שכן די היה להם בלקחי מלחמת האזרחים הלבנונית וההישגים המדיניים שזכו להם בעולם עלולים לרדת לטמיון אם הם יסתבכו שוב במלחמה בלבנון".

.03 מגמות

א. מתוך המידע השוטף המתפרסם בעתוני לבנון על משמעות הצעדים הסוריים, ניתן להבין שרוב עתוני לבנון גורסים, שלאחר שהסורים יצרו למעשה "עובדות בשטח", הם חותרים עתה להביא את הממשל הלבנוני להסכים לחתימה על חוזה בטחוני עם דמשק.

ב. עתונים אחדים אף כתבו שהצעדים הסוריים מיועדים להכריח את הממשל של סרכיס לתאם עם דמשק לא רק את המדיניות הבטחונית-ההגנתית הלבנונית אלא גם את מדיניות החוץ.

/חד

*

י ר ד ן

(נכרך עד ה-08.02.80)

01. משבר האנגריה

העליות הבלתי פוסקות במחירי הדלק בעולם ותלותה של ירדן באנגריה במדינות ערב ובמימון מעוררות חשדות ופחדים אצל קברניטי המדינה. באחרונה רבו הפניות למדינת האחיות העשירות והמפיקות נפט להתחשב במצבה ובמיקומה של המדינה ולהקל עליה את המצוקה המכבידה. הן נדרשות להשיט יד נדיבה - לא בחסד אלא בזכות - כיוון "שירדן עומדת על קו הגבול הארוך ביותר עם האויב ופוטרת אגב כך את אחיותיה מתפקיד חיוני זה".

בהקשר זה, יצויין כי בעיצומה של עונת הגשמים, הקור והכפור הפוקדים את האזור, הדרישה לדלק מורגשת יותר מאשר בעונות אחרות. בכל זאת אין תלונות רציניות והתמרמרות המעידות על מחסור חמור במצבורי דלק. אם כי בדרג הרשמי המצב מתואר אחרת ובאחרונה רבו הקריאות למדינות ערב להגביר את הסיוע לאוצר הירדני כדי לעמוד בנטל האמרת מחירי האנגריה.

שרף סיכם את המצב באומרו בין היתר כי ייבוא הנפט הגלמי יסתכם השנה בכ-112 מליון דינאר, סכום העולה על מחצית הכנסותינו המקומיות... דבר זה עלול לעכב את תכניות הפיתוח והחימוש ולהטיל נטל חברתי כבד

02. חג המולד של הנביא מוחמד

ירדן מייחסת חשיבות מיוחדת ליום זה יותר מכל מדינה מוסלמית אחרת. מלבד ההכרזה על יום שבתון כללי מלא ככל יתר החגים הדתיים והלאומיים, השלכות החג והאירועים המתרחשים בו נמשכים ימים ספורים אחריו. החג נותן אותותיו בחוגי הצבא יותר מכל מוסד אחר.

קציני דת עורכים תפילות ומשמיעים דרשות ביחידות שונות במגמה לחזק את האמונה הדתית ואת המוראל וכך בכדי להעמיק את התודעה המוסלמית בקרב החיילים.

לא מעט מאמרים נכתבו בגין הסכנות הכרוכות בהתרחקות מעקרונות האסלאם ומהדרך הישרה שהתווה הנביא מוחמד לדורות הבאים אחריו. כתוצאה מהתרחקות זו סבורים כמה כתבים - מתחוללות התקשורות עקובות מדם בין מדינות מוסלמיות לבין עצמן ודם ערבי-מוסלמי נשפך לא בידי גורמים אתאיסטיים, אלא בידי גורמים ערביים-מוסלמים למרבית הכאב.

ככל שנה מנצלים העתונים את ההזדמנות הזאת להטיף למען התרוממות הנפש, לאיחוי הקרעים, לאחדות השורה ולהשקית כל המאמצים והאמצעים להדברת אויבי האסלאם ברחבי העולם.

/ס'

*

=====
 ע י ר א ק
 =====

(נכון ל: 25 ינו' 80' עד 4 פבר' 80')

הנושאים שבלטו בעתוני עיראק בתקופה הנסקרת נסבו על ענייני פנים, דיוני האוטונומיה והנורמליזציה, המצב באיראן והפלישה הסובייטית לאפגאניסטאן.

להלן הנושאים שטופלו לפי סדר הבלטתם:

01. ענייני פנים

כהרגלם המשיכו עתוני עיראק גם בתקופה הנסקרת, לתת הבלטה מיוחדת לכל פעילויותיו, הצהרותיו וצעדיו של הנשיא צדאם חסין הנוטל חלק כמעט בכל כנוס או פעילות של איגודים שונים וקבוצות חברתיות שונות וכן מפגשים עם אישים ומנהיגים מחו"ל המבקרים בעיראק.

כמובן ההבלטה מתבטאת, בתמונות רבות בהן מופיע הנשיא, במידע שוטף - תמיד בעמוד ראשון - ובכותרות ענק. פעילויותיו השונות של צדאם מלוות, בד"כ, במאמרים המהללים ומשבחים את פעלו למען המדינה, למען הלאומיות הערבית, למען מדינות ערב והאסלאם ולמען "העקרונות הנשגבים והנעלים" של מפלגת הבעת' הסוציאליסטית ה"דואגת לעם ולאומה".

02. דיוני האוטונומיה והנורמליזציה

מידע שוטף על המתחולל בדיונים שבין ישראל ומצרים בנושאים הנ"ל מופיע תמיד בהבלטה ראויה לציון, בעמודים ראשונים תחת כותרות גדולות. גם יתר הביקורים של משלחות טכניות ישראליות ומצריות כגון ביקור שר הנפט ועוזרו במצרים או ביקור משלחות כלכליות מסחריות המבקשות לקיים עסקי כלכלה ומסחר במסגרת יחסי הנרמול בין שתי הארצות, מופיעים בהבלטה בעתוני עיראק, תוך תגובות של פרשנים שונים המוקיעים קשות את "הבגידה הסאדאית הנוראה".

דגש מיוחד שמים עתוני עיראק באחרונה על חילופי שגרירים בין "האויב הקלאסי", שלא נלאה לשפוך את דמם של הערבים ושל פלסטינים רק משום שהם נלחמים למען זכותם" לבין "מי שמתיימר להגן על זכויותיהם של אותם ערבים ופלסטינים".

03. המצב באיראן

עוד לפני עריכת הבחירות האחרונות באיראן לבחירת נשיא חדש העניקו עתוני עיראק תשומת לב מיוחדת, המתבטאת בסיקור שוטף ויום יומי לכל המתרחש ב"מדינה השכנה".

הנימה העיקרית היא שמשטרו של ח'ומיני הינו משטר טוטאלטרי המדכא בשיטתיות, ש"עדיין אינה מאורגנת", את המיעוטים באיראן ובעיקר הערבים שבדרום והכורדים שבצפון.

למרות העובדה שכבר נבחר נשיא חדש בעל סמכויות נרחבות שיקרן להכניס סדר וארגון בחיים היומיומיים של איראן, מוסיפים עתוני עראק לכנות את השלטונות, את העבא ואפילו את המשטרה ב"שלטונות ח'ומיני" או "באנשי ח'ומיני".

.04 הפלישה הסובייטית לאפגאניסטאן

חרף העובדה, שעתוני עיראק מביעים התנגדות ל"כל סוג של התערבות בענייניהן הפנימיים של מדינות כלשהן", (כך הם מדברים בד"כ על הפלישה הסובייטית לאפגאניסטאן), מפנים את עיקר חציהם, לאו דווקא, נגד הפולש הסובייטי, אלא נגד "תזוזותיו המורעלות" ו"הרות הסכנות" של קרט, "החותר לנצל את המצב ע"י שמוש בכוח כדי לבלום - כטענתו - כל ניסיון להשתלט על איזור המפרץ". לדעת עתוני עיראק, באזור הערבי ובמיוחד במדינות המפרץ, עתירות הנפט, מתמקדות עתה השאיפות החתרניות האימפריאליסטיות המבגקות ביותר של ארה"ב ושל מדינות המערב להשתלט על האיזור בין במישרין ובין ע"י הקמת בריתות פוליטיות ועבאיות בתואנה של הגנה על האינטרסים החיוניים של מדינות האיזור, ולמעשה למען האינטרסים הכלכליים של אותן מדינות.

/ק/

*

כ ו ר ו ת

(נכון ל-24 בינו' 80' עד ה'44 פבר' 80')

עתוני כווית עסקו בתקופה הנסקרת באותם נושאים אקטואליים אשר העסיקו אותם באחרונה. ההבלטות המיוחדות נסבו על נושאים שצצו באחרונה ושהם קשורים בצורה זו או אחרת באותם נושאים אקטואליים. הנושאים שהעסיקו אותם באחרונה הם כלהלן:

.01 הצהרות תהאמי:

עתוני כווית - ובפרט "אלסיאסה" שעמו קיים תהאמי את הראיון המפורסם שלו - התעניינו באספקטים שונים של הצהרות אלה. המסקנה המעניינת ביותר מתוך הצהרות אלה שאליה הגיעו העתונים הכויתים היא, כי בין אם היו הצהרות אלה מדויקות ובין אם לאו, הרי שאכן קיים היה קשר - ויתכן שגם עתה קיים - בין הנהגות ערביות מסוימות לבין אישים ישראלים ברי-סמכא. ברור - אומרים עתונים אלה - שהנהגות ערביות אלה פועלות - ללא ספק - על דעת עצמן במגמה לגרור - כרצונם הם - את העם הערבי לאן שהם רוצים ואולי אף לעבר פי פחת.

עתוני כווית מביעים צער על כך שרק אחוז קטן של פעולה ערבית כנה מבוססת - או מתבססת - על האינטרס הערבי הלאומי. "לגבי דידם של מנהיגים ערביים אלה, הלאומיות היא יחסית ואלו האינטרס הכללי אלסטי שכל אחד יכול למתוח אותו כרצונו" - מציינים עתוני כווית ומדגישים, כי הגיעה העת שאותם מנהיגים יתעוררו מתרדמתם הקלאסית ויפקחו עין, ש"הרי עמי ערב אינם עוד עדר כבעבר ההולך אחר הרועה; הם התבגרו דיים והם כיום מעבר לשלבי הילדות והעלומים, ומה שאפשר להסתירו כיום מעיניהם יתגלה בוודאי בבוא העת".

.02 הפלישה לאפגניסטאן

עתוני כווית מתיחסים בתקופה הנסקרת לפלישה הסובייטית לאפגניסטאן מ"ההיבטים הנרחבים" שלה, דהיינו: למנוע מצד כלשהו לנצל את הפלישה לטובת האינטרסים הצרים שלו. "הדבר מעניין אותנו במישרין כמוסלמים ולא את ארה"ב שלא גלתה דבר וחצי דבר כשמוסלמים טובים אחרים נפגעו במקומות אחרים כגון פלסטיין". נכון הוא - אומרים עתוני כווית - שששון ושמחה שוררים בחוצות וושינגטון על "הפרשנריות הערבית האמריקנית החדשה", שנוצרה עקב הפלישה הסובייטית לאפגניסטאן, אך על ארה"ב לדעת, כי "תסריט אמריקני זה" הוכן מראש כדי לשווק לערבים. עתוני כווית מכנים את ארה"ב כ"ד"ר ג'ייקל ומיסטר הייד המנסה להתקרב לערבים בשוכחו, כי הוא פגע בהם קשות בכל הקשור בעניין פלסטיין". שאם לא כן - מציינים העתונים - יכלה ארה"ב בנקל להשתמש ב"קו החס" בין וושינגטון למוסקבה עוד לפני הפלישה כדי למנעה ולא לחכות עד שהיא תתבצע ורק אח"כ תוזיל דמעות תנין על המוסלמים שנפגעו באפגניסטאן.

=====

ס ע ר ד י ה

=====

(נכון ל-25 ינואר עד ה-6 פברואר '80)

נושאים בולטים בעיתונות הסעודית בתקופה הנסקרת:

01. ועידת שרי החוץ של המדינות האסלאמיות

העיתונים מעלים על נס את ההחלטות, שנתקבלו בוועידה ואת תמימות הדעים, אשר שררה בקרב נציגי המדינות בוועידה לנוכח האיום, הזר על העולם האסלאמי.

העיתונים סוקרים בהרחבה את הוועידה ואת ההחלטות שנתקבלו בה תוך הדגשה, שהחלטות אלה הן חיוביות, חשובות ומכריעות לנוכח הסכנה, הנשקפת על האסלאם מצד בריה"מ.

הוועידה הוכיחה, שקיים לכוד וסולידריות אסלאמית. אין העיתונים שוכחים לשבח את התפקיד החשוב והמכריע, אשר מלאה סעודיה בהצלחת הוועידה, ואין שוכחים להפנות קריאה לכל המדינות הערביות והאסלאמיות להתלכד לעשייה משותפת להחזרת ירושלים לחיק הערבים והאסלאם.

02. ישראל והמצב בדרום לבנון

העיתונים מצביעים על רכוזי צבא ישראלי גדולים בחזית לבנון וטוענים, שהאזור טעון חומר נפץ וכי קיימת אפשרות של תוקפנות ישראלית חדשה בדרום לבנון בקנה מידה גדול.

מצב זה לדעת העיתונים, צריך להדאיג את הערבים ולהאיץ בהם לגבש בהקדם עמדה אחידה בנושא ולנקיטת צעדים מתאימים פן יהיה מאוחר.

03. ביקור קרייסקי בסעודיה

העיתונים מקדמים בברכה את הביקור ומייחסים לו חשיבות רבה, היות והדבר מבלוט את מעמדה ותפקידה של סעודיה בזירה הערבית והבינלאומית, העיתונים מדגישים, כי סעודיה היתה ותמשיך להיות מרכז חשוב ופעיל במדיניות הבינלאומית ומוקד למאמץ להשכנת שלום צודק ויציב במזרח התיכון.

הביקור נעשה במסגרת הקשרים ההדוקים בין שתי המדינות. לשיחות קרייסקי בסעודיה נודעת חשיבות לגבי השלום והיציבות במישור הערבי והבינלאומי לצד חזק הדרישות הערביות המבוססות על הצורך בהכרה בזכויות העם הפלסטיני, כבסיס לכל צעד לשלום באזור.

בקור זה הינו הזדמנות מיוחדת לקנצלר אוסטריה לעמוד מקרוב על נקודות ההשקפה הערבית לגבי הסכסוך הישראלי-ערבי ועל התפיסה הערבית לשלום כולל באזור.

נרמול היחסים בין מצרים לישראל .04

על רקע הצהרתו של מצטפא ח' ליל להגיש הצעת חוק למועצת העם בדבר ביטול החרם המצרי על ישראל קרא עיתון "אלנדרה" הסעודי לכל המדינות הערביות והאסלאמיות להטיל חרם על המשטר המצרי.

בהקשר זה מבליטים העיתונים את הצהרותיו האחרונות של יורש העצר פהד שאמר, כי עמדת סעודיה היא נגד נרמול היחסים בין מצרים לאויב הציוני ונגד הסכמי קמפ דייויד, וכי סעודיה תמשיך לפעול לפינוי הכוחות הישראליים מכל האדמות הערביות הכבושות, כולל ירושלים והחזרת כל הזכויות הלגטימיות לעם הפלסטיני, כולל זכותו להגדרה עצמית וכינון מדינה עצמאית על אדמתו הלאומית.

העיתונים קוראים ללכוד השורה הערבית, להתגבר על הסכסוכים וחלוקי הדעות הקיימים בין הערבים, כדי להתמודד עם המצב הקשה והמסוכן, שיצר הסכם קמפ-דייויד.

המעצמות ואזור המפרץ .05

העיתונים מגנים בחריפות את ההצהרות הפרובוקטיביות של מנהיגי שתי המעצמות בקשר לאזור המפרץ הצהרות, אשר מטרתן להפוך אזור זה לזירה של מאבק מתמיד בינלאומי על השפעה בו.

מנגד מבליטים העיתונים את הצהרותיו של שר החוץ הסעודי, שקרא למעצמות לשמור על העקרונות הבינלאומיים ולהרחיק הסכסוך ביניהן מהאזור.

פנים - כלכלה .06

העיתונים מעלים על נס את הישגיה של סעודיה במישור הכלכלי, הגברת היצור ושיפור רמת החיים.

לצורך זה מצטטים העיתונים נתונים מהדו"ח הסטטיסטי של הרשות הכללית במשרד הכספים והכלכלה הלאומית.

מסקנת העיתונים היא, שהכלכלה הסעודית אכן הגיעה להישגים מרשימים ונמצאת על דרך המלך.

חינוך .07

העיתונים מוסרים אנפורמציה על מדיניות הממשלה בתחום החינוך תוך התמקדות באיכות.

העיתונים מבליטים את התעניינותה של ממשלת סעודיה בתחום החינוך ואת תוכניותיה לעתיד.

/צנ/